det er revisionsvirksomhedens ansvar, at der etableres, implementeres og anvendes et tilstrækkeligt kvalitetsstyringssystem til sikring af kvaliteten, integriteten og grundigheden ved revisors udførelse af erklæringsopgaver. Det er revisionsvirksomheden, der efter henstilling fra Erhvervsstyrelsen skal udarbejde en handlingsplan, uanset om konstaterede fejl og mangler er på virksomheds- eller enkeltsagsniveau. Med forslaget er der ligeledes lagt op til en adskillelse af kvalitetskontrollen og administrative reaktioner og sanktioner. I de situationer, hvor det i forbindelse med kvalitetskontrollen er vurderet, at der potentielt er sket overtrædelse af revisorlovgivningen, vil der blive iværksat en undersøgelse efter § 37, stk. 3, og truffet afgørelse om resultatet af undersøgelsen efter § 40, stk. 1.

Til § 35 b

§ 35 b er en ny bestemmelse, der omhandler offentliggørelse af kvalitetskontrol.

Forslagets *stk. 1* giver, som noget nyt, styrelsen mulighed for at offentliggøre individuelle resultater af kvalitetskontrollen.

Af direktivets artikel 29, stk. 1, litra j, fremgår det, at hvis henstillinger i forbindelse med kvalitetskontrollen ikke følges, iværksættes der i givet fald disciplinære eller andre sanktioner overfor revisor eller revisionsvirksomheden. Det er på bagrund heraf foreslået, at reaktionen over for, at en revisionsvirksomhed ikke har fulgt op på henstillinger fra den forrige kvalitetskontrol, skal være, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen for den pågældende revisionsvirksomhed.

Styrelsen kan som følge heraf offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen, hvis det i forbindelse med en opfølgende kvalitetskontrol konstateres, at revisionsvirksomheden ikke har fulgt op på styrelsens henstillinger i forbindelse med den forrige kvalitetskontrol. Styrelsen vil ligeledes kunne offentliggøre resultatet af en kvalitetskontrol i det tilfælde, hvor styrelsen henstiller, at en revisionsvirksomhed skal udarbejde en handlingsplan, og revisionsvirksomheden undlader at udarbejde en handlingsplan. Styrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet eller dele af resultatet af kvalitetskontrollen for revisionsvirksomheder, der udfører revision af regnskaber aflagt af virksomheder af interesse for offentligheden.

Forslagets *stk. 2* svarer indholdsmæssigt til den gældende *§ 35, stk. 8*, hvorefter der årligt udgives en redegørelse, som i statistisk form offentliggør resultaterne af den lovpligtige kvalitetskontrol uden angivelse af de enkelte revisionsvirksomheder.

Til nr. 65

Den gældende § 36 omhandler uafhængighed og tavshedspligt for Revisortilsynet, kvalitetskontrollanterne og andre, som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen.

Det foreslås at ophæve § 36 som en konsekvens af ændringen af organiseringen af det offentlige tilsyn.

Bestemmelsen i stk. 1 om, at kvalitetskontrollanterne og andre, som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen, er underkastet regler om revisors uafhængighed, fremgår af forslagets § 1, nr. 63 (§ 35 i revisorloven), hvortil der henvises.

Bestemmelserne om tavshedspligt og videregivelse af oplysninger i stk. 2-4, fremgår af forslagets § 1, nr. 91 og 92, hvortil der henvises.

Til nr. 66

8. selskabsdirektiv fastsætter, at alle revisorer og revisionsvirksomheder skal være underlagt et effektivt offentligt tilsyn, herunder at den kompetente myndighed med ansvaret for offentlige tilsynssystem har ret til at udføre undersøgelser og træffe de fornødne foranstaltninger. Formålet med direktivet er at styrke kvaliteten af den lovpligtige revision samt forebygge regnskabsskandaler og derved medvirke til at genskabe tilliden til selskabers års- og koncernregnskaber. Muligheden for at iværksætte en undersøgelse med henblik på at konstatere, korrigere og forhindre utilstrækkelig gennemførelse af en revision eller en anden afgivelse af erklæring med sikkerhed er et væsentlig led heri og skal medvirke til at højne kvalite-

ten af revisors arbejde. Derimod er det ikke formålet med bestemmelsen at iværksætte undersøgelser, der sigter mod at konstatere strafbare forhold. Hvis styrelsen har mistanke om overtrædelse af straffeloven, vil sagen blive overdraget til politiet med henblik på politimæssig efterforskning.

Stk. 1 giver derfor Erhvervsstyrelsen hjemmel til at iværksætte og gennemføre en undersøgelse, hvis der er en risiko for, at en revisor eller en revisionsvirksomhed har overtrådt eller vil overtræde revisorlovgivningen. En undersøgelse kan karakteriseres ved, at den udføres på ad hoc basis på grundlag af en begivenhed, et problem eller en anden indikation af, at revisorlovgivningen er eller vil blive overtrådt.

Som nævnt ovenfor i bemærkningerne til den foreslåede § 32 skal den kompetente myndighed i henhold til ændringsdirektivet have beføjelse til at sanktionere medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden (PIE-virksomhed), som ikke overholder de forpligtigelser, der følger af revisorloven og forordningen. Det er derfor foreslået, at revisorlovens § 32 udvides til at omfatte tilsyn hermed.

For at der kan tages stilling til, om en person i den omhandlede personkreds har overtrådt de omhandlede forpligtigelser, er det nødvendigt, at styrelsens kompetence til at udføre undersøgelser udvides til også at omfatte, om disse forpligtigelser overholdes. *Stk. 1* foreslås derfor også at omfatte undersøgelser heraf. Omfanget af forpligtigelserne er beskrevet i bemærkningerne til § 32, hvortil henvises.

Bestemmelsen anfører, at der skal være risiko for, at den omfattede personkreds har eller vil overtræde bestemmelser, der følger af revisorloven eller forordningen om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden (Forordning nr. 537/2014). Der skal således være en indikation af, at revisorlovgivningen er eller vil blive overtrådt. Undersøgelserne forventes især at omfatte lovpligtige revisioner, hvor der kan rejses eller er rejst tvivl om kvaliteten af den udførte revision. Styrelsen kan iværksætte en undersøgelse på baggrund af informationer, som kommer gennem styrelsens øvrige kontroller, eller udefra kommende informationer, der kan gøre styrelsen opmærksom på en situation, der nødvendiggør en undersøgelse. Det kan f.eks. omfatte situationer, hvor det ved den regnskabskontrol af børsnoterede selskaber, som udføres af Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet på vegne af Finanstilsynets bestyrelse, konstateres, at der kan rejses tvivl om revisionens tilstrækkelighed. Behovet for at iværksætte en undersøgelse kan tilsvarende udspringe fra den stikprøvevise kontrol af modtagne årsrapporter, der udføres af Erhvervsstyrelsen i medfør af årsregnskabsloven, eller den regnskabskontrol af ikke-børsnoterede finansielle virksomheder, der udføres af Finanstilsynet i medfør af lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen betyder desuden, at styrelsen kan iværksætte en undersøgelse på baggrund af udefra kommende informationer, der kan gøre styrelsen opmærksom på en situation, der nødvendiggør en undersøgelse. Eksempelvis kan styrelsen iværksætte en undersøgelse, såfremt der i medierne er blevet sat fokus på omstændigheder hos en eller flere revisorer/revisionsvirksomheder, der indikerer overtrædelse af revisorlovgivningen. Det skal imidlertid bemærkes, at det ikke er hensigten, at styrelsen skal fungere som klageinstans for utilfredse kunder, konkurrenter, pressen, mv. Det er således til enhver tid Erhvervsstyrelsen, der tager stilling til, om der foreligger oplysninger af en karakter, der berettiger iværksættelsen af en undersøgelse. Det skal bemærkes, at undersøgelserne skal foretages i overensstemmelse med lov om retssikkerhed.

Det bemærkes, at Erhvervsstyrelsen er underlagt strenge regler om tavshedspligt, jf. lovens § 48. Heraf følger, at fortrolige oplysninger, som styrelsens ansatte kommer i besiddelse af gennem tilsynsarbejdet, vil være beskyttet af tavshedspligtsreglerne i straffeloven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 91 (§ 48, stk. 1, i revisorloven).

Efter *stk. 1, sidste pkt.,* kan Erhvervsstyrelsen som et led i det internationale samarbejde iværksætte en undersøgelse på grundlag af en henvendelse fra en kompetent udenlandsk myndighed. Ved en kompetent udenlandsk myndighed forstås her en myndighed, der i henhold til artikel 32 i 8. selskabsdirektiv eller artikel 20 i forordningen om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden (forordning nr. 537/2014) er udpeget til at varetage tilsynsopgaverne i det pågældende land. Henvendelsen fra den udenlandske kompetente myndighed kan f.eks. ske i en situation, hvor myndigheden er kom-

met i besiddelse af sådanne oplysninger, at den har konkluderet, jf. direktivets artikel 36, stk. 5, at der i Danmark begås eller kan være begået handlinger, der er i strid med direktivet. Det forhold, at den udenlandske myndighed skal have konkluderet, betyder, at der ikke vil kunne blive tale om at iværksætte en undersøgelse på et løst grundlag. Der kan ikke mindst være tale om situationer, hvor der f.eks. er rejst tvivl om kvaliteten af den lovpligtige revision af et udenlandsk børsnoteret selskab med datterselskaber i Danmark, og hvor der også kan være indikation af, at kvaliteten af revisionen af datterselskaberne har medvirket til, at disse er væsentligt fejlagtigt indregnet i det udenlandske koncernregnskab.

I et nyt *stk. 2* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen ligeledes kan iværksætte og gennemføre en undersøgelse, hvis styrelsen vurderer, at der er risiko for, at et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en PIE-virksomhed, ikke overholder bestemmelser, der gennemfører artikel 37 og 38 i 8. selskabsdirektiv. Artikel 37 og 38 vedrører valg og afsættelse af revisor /revisionsvirksomhed og er gennemført i selskabslovens §§ 144-146, i §§ 69 og 72 i Erhvervsfondsloven og i § 19 i lov om erhvervsdrivende virksomheder. § 199 i lov om finansiel virksomhed henviser til reglerne i selskabsloven. Tilsvarende bestemmelser fremgår af lov om investeringsforeninger m.v., lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om et skibsfinansieringsinstitut, lov om arbejdsmarkedets tillægspension (ATP), lov om arbejdsmarkedets erhvervssygdomssikring (AES) og lov om lønmodtagernes dyrtidsfond (LD).. Som nævnt i bemærkninger til forslagets § 1, nr. 58 og 59 (revisorlovens § 34) ophæves bestemmelserne om Revisortilsynet.

I forlængelse heraf tydeliggøres i et forslag til et nyt *stk. 3* Erhvervsstyrelsens kompetence til at iværksætte en undersøgelse, hvis der i forbindelse med en kvalitetskontrol er konstateret risiko for, at en revisor, en revisionsvirksomhed, en PIE-virksomhed eller et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en PIE-virksomhed ikke har overholdt sine forpligtigelser. Der er tale om samme slags undersøgelse som efter det gældende stk. 1 og under de samme betingelser.

Med den foreslåede organisering af det offentlige tilsyn er det således via en undersøgelse, at der træffes afgørelse om, og i givet fald hvilken reaktion eventuelle manglende overholdelse af forpligtigelser skal medføre, jf. revisorlovens § 40, som foreslået ved § 1, nr. 68.

De hidtil gældende bestemmelser i stk. 2 om brug af eksperter og i stk. 3 om hjemmel til at fastsætte bestemmelser om iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser videreføres som *stk. 4* og *5*, idet bestemmelserne udvides til at omfatte undersøgelser efter stk. 1 - 3.

Stk. 4 viderefører således Erhvervsstyrelsen adgang til at anvende ekstern bistand i forbindelse med en undersøgelse. Bestemmelsen tænkes anvendt i særlige tilfælde, hvor der f.eks. er behov for en særlig ekspertviden. Det kan f.eks. være tale om særlige områder, hvor der kræves specifikt branchekendskab for at kunne vurdere kvaliteten af den udførte revision. Der kan også være tale om andre situationer, hvor en undersøgelses presserende tidsmæssige karakter gør det nødvendigt at gennemføre den med ekstern bistand. For så vidt angår tavshedspligt for disse personer henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 91 (revisorlovens § 48).

Stk. 5 viderefører endvidere Erhvervsstyrelsen hjemmel til at fastsætte nærmere regler om iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser. Der vil i en sådan bekendtgørelse bl.a. blive fastsat regler om, at styrelsen kan afvise at gennemføre en undersøgelse på grundlag af en henvendelse fra en udenlandsk kompetent myndighed, hvis

- en sådan undersøgelse kan skade landets suverænitet, sikkerhed eller offentlige orden eller kan krænke nationale sikkerhedsregler,
- der allerede er indledt retsforfølgning vedrørende samme handlinger og overfor de samme personer, eller
- Revisornævnet eller styrelsen allerede har truffet afgørelse vedrørende disse personer for de samme handlinger.

Disse situationer er beskrevet i direktivets artikel 36, stk. 4, litra a-c.

En revisionsvirksomhed, der i et EU- eller EØS-land er godkendt til at udføre lovpligtig revision, og som udfører lovpligtig revision i et andet EU- eller EØS-land, skal ifølge den nye bestemmelse i 8. selskabsdirektivs artikel 34, stk. 1, 2. led, underlægges tilsyn i værtsmedlemsstaten med alle revisioner udført der. Denne bestemmelse foreslås gennemført i forslagets § 1, nr. 52.

Som konsekvens heraf foreslås med den nye *§ 37, stk. 6,* at det præciseres, at adgangen til at iværksætte en undersøgelse også finder anvendelse på revisioner og andre erklæringer udført her i landet af EU-/EØS-revisionsvirksomheder. Der vil således også være mulighed for at iværksætte en undersøgelse af disse virksomheder med henblik på at konstatere, korrigere og forhindre utilstrækkelig gennemførelse af en revision eller en anden afgivelse af erklæring med sikkerhed i Danmark efter de samme regler, som gælder for danske revisionsvirksomheder.

Til nr. 67

Den gældende § 38 forpligter revisorer og revisionsvirksomheder til i forbindelse med en undersøgelse efter revisorlovens § 37 at give styrelsen de oplysninger, der må anses nødvendige for at kunne vurdere, om der er sket en overtrædelse af loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven.

I henhold til forordningens artikel 23 skal medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder i forbindelse med deres tilsyns- og undersøgelsesopgaver, der involverer virksomheder af interesse for offentligheden (PIE-virksomheder), har beføjelse til blandt andet at indhente oplysninger vedrørende den lovpligtige revision fra enhver person. Forordningen foreskriver endvidere, at beføjelser efter artikel 23 kun må bruges i relation til

- revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af PIE-virksomheder,
- personer, der er involveret i aktiviteter for revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision,
- reviderede virksomheder af interesse for offentligheden, deres indbyrdes forbundne virksomheder og relaterede tredjeparter,
- tredjeparter, som de revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af PIE-virksomheder, har overdraget visse funktioner eller aktiviteter til, og
- personer, der på anden vis har forbindelse til eller er forbundet med revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af PIE-virksomheder.

På den baggrund foreslås § 38 suppleret med et nyt *stk. 2*, der giver Erhvervsstyrelsen beføjelse til vedrørende undersøgelser, der involverer PIE-virksomheder, at indhente oplysninger som nævnt i stk. 1 fra en bredere personkreds end den i stk. 1 nævnte, som alene omfatter revisor eller revisionsvirksomheden. Udnyttelse af beføjelsen kræver, at der er en relation mellem den person eller virksomhed, som oplysninger ønskes indhentet fra, og den revision, som den iværksatte undersøgelse efter § 37 vedrører. Personkredsen udvides således til også at omfatte andre personer, som har forbindelse med revisor eller revisionsvirksomheden, f.eks. medlemmer af revisionsteamet eller personer, der har ført tilsyn med opgavens udførelse, samt tredjeparter, som har fået overdraget opgaver af revisor eller revisionsvirksomheden, f.eks. eksperter, som revisor har inddraget i revisionen efter ISA 620 om anvendelse af en af revisor udpeget ekspert. Derudover udvides personkredsen, hvorfra der kan indhentes oplysninger, også til den reviderede virksomhed, herunder f.eks. oplysninger om dattervirksomheder, som indgår i et koncernregnskab, som er omfattet af den revision, der undersøges.

De oplysninger, der kan indhentes, er de samme oplysninger, som er nævnt i stk. 1, og der gælder de samme betingelser for indhentelse af oplysninger. Bestemmelsen er således ikke afgrænset til mundtlige oplysninger eller til redegørelser, men kan også omfatte adgang til korrespondance eller andre dokumenter, der skønnes nødvendige til at vurdere den konkrete sag. Hvilke andre dokumenter, der kan være tale om, kan ikke entydigt fastlægges, men der skal være tale om konkrete dokumenter, der anses at have be-

tydning for, at styrelsen kan træffe afgørelse i den konkrete sag. I forbindelse med indhentning af oplysninger skal styrelsen være opmærksom på persondatalovens regler om behandling af personoplysninger.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med revisorlovens § 48, hvorefter fortrolige oplysninger, som styrelsen modtager, alene må anvendes som led i tilsynshvervet til at pålægge sanktioner, eller hvis styrelsens afgørelse indbringes for højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Det bemærkes, at der kan forekomme situationer, hvor en person har en egeninteresse i ikke at oplyse nærmere omkring et givent forhold, fordi personen i den situation ville udtale sig om en eventuelt påstået forbrydelse, som den pågældende kan være inddraget i. Hvis man i disse tilfælde afkrævede personen oplysninger, ville myndigheden handle i strid med princippet om forbud mod selvinkriminering. § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb om oplysningspligter (retssikkerhedsloven), om forbud mod selvinkriminering, finder således anvendelse i disse situationer. § 10 i retssikkerhedsloven bestemmer således, at hvis der er konkret mistanke om, at en enkeltperson eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder bestemmelser i lovgivningen m.v. om pligt til at meddele oplysninger til myndigheden ikke i forhold til den mistænkte, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. For en uddybning af princippet henvises til retssikkerhedsloven, herunder lovbemærkningerne.

Til nr. 68

Efter den gældende § 40 tager Erhvervsstyrelsen efter afslutningen af en undersøgelse stilling til, om resultatet af undersøgelsen giver anledning til at give en påtale, pålægge et påbud eller indbringe revisor, revisionsvirksomheden eller begge for Revisornævnet. Bestemmelsen oplister Erhvervsstyrelsens mulige reaktioner, hvis resultatet af en undersøgelse viser, at loven er blevet overtrådt. Det er af væsentlig betydning for tilliden til revisorhvervet, at overtrædelser af revisorlovgivningen bringes til ophør. Bestemmelsen giver således hjemmel til forskellige reaktioner, som kan bringes i anvendelse. Valget af reaktion afhænger naturligvis af overtrædelsens karakter og grovhed.

Erhvervsstyrelsen har mulighed for at offentliggøre resultatet af en undersøgelse efter den gældende § 41. Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre, at en undersøgelse afsluttes med en frifindelse. Dette fremgår dog ikke direkte af loven.

Det foreslås derfor, at det præciseres i *stk. 1, nr. 1*, at en undersøgelse kan afsluttes uden yderligere bemærkninger, dvs. hvis undersøgelsen ikke har givet anledning til at konstatere, at der er sket overtrædelser af revisorlovgivningen.

Stk. 1, nr. 2, er en videreførelse af den gældende bestemmelse, der bestemmer, at resultatet af undersøgelsen kan give anledning til en påtale. Ligeledes er *stk. 1, nr. 3*, en videreførelse af den gældende bestemmelse. Resultatet af en undersøgelse kan derfor som hidtil give anledning til at påbyde, at overtrædelse skal bringes til ophør. Efter *stk. 1, nr. 4*, er der fortsat mulighed for at indbringe revisor, revisionsvirksomheden, eller begge for Revisornævnet, hvilket er en videreførelse af den gældende bestemmelse.

Som noget nyt foreslås det i *stk. 1, nr. 5*, at personkredsen bringes i overensstemmelse med den foreslåede § 37, jf. forslagets § 1, nr. 66. Som en følge heraf udvides personkredsen, så der også foreligger en mulighed for at indbringe et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, en virksomhed af interesse for offentligheden eller begge for Revisornævnet.

De berørte fysiske og juridiske personer skal skriftligt underrettes om udfaldet af undersøgelsen. Der henvises i det hele til reglerne i dels lov om retssikkerhed, dels reglerne i forvaltningsloven. Udover de nævnte reaktioner følger det som et naturligt led i Erhvervsstyrelsens virksomhed, at styrelsen kan yde vejledning til de berørte fysiske og juridiske personer i en konkret sag for bedre at opfylde lovens krav eller for at højne kvaliteten i det udførte arbejde. Såfremt styrelsen finder, at lovbestemmelser, der er

strafbelagt, er overtrådt - såvel i loven som anden lovgivning, styrelsen bliver opmærksom på – kan der indgives politianmeldelse af forholdet.

Efter det foreslåede *stk. 2* får Erhvervsstyrelsen pligt til at offentliggøre alle påbud, jf. den foreslåede § 47 a, hvori den nærmere regulering af selve offentliggørelsen er indeholdt. Der foreligger ikke en pligt for Erhvervsstyrelsen til at offentliggøre alle påtaler eller indbringelser for Revisornævnet, men der er som hidtil mulighed herfor, jf. den foreslåede § 47 b.

Til nr. 69

Efter den gældende § 41 kan Erhvervsstyrelsen bestemme, at resultatet af undersøgelsen skal offentliggøres på Erhvervsstyrelsens hjemmeside, herunder i hvilken form offentliggørelsen skal ske.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 25, indsættes artikel 30 c, som indeholder en pligt til at offentliggøre alle sanktioner.

Det foreslås derfor, at lovens § 41 flyttes til kapitel 9, da det foreslås, at dette kapitel skal indeholde den nærmere regulering af Erhvervsstyrelsens og Revisornævnets pligt til at offentliggøre alle sanktioner. Det forslås således, at § 41 flyttes til en ny bestemmelse § 47 b med en mindre sproglig tilpasning, jf. lovforslagets § 1, nr. 90. Herved samles lovens bestemmelser om offentliggørelse af sanktioner og offentliggørelse af resultatet af en undersøgelse ét sted i loven.

Til nr. 70

Den gældende § 42, stk. 1, giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til at pålægge medlemmerne af den øverste ledelse i en revisionsvirksomhed eller en revisor tvangsbøder, hvis de undlader at give styrelsen de oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til, om loven er overtrådt, eller hvis revisor eller revisionsvirksomheden undlader at efterkomme et påbud om at bringe en ulovlighed til ophør.

Anvendelse af tvangsbøder anses for et effektivt middel, som kendes fra bl.a. årsregnskabsloven og selskabslovene. Tvangsbøder vil kun blive anvendt i situationer, hvor mindre indgribende tvangsmidler ikke er tilstrækkelige. Erhvervsstyrelsen har endnu ikke pålagt tvangsbøder efter bestemmelsen.

Som en konsekvens af forslaget om at udvide personkredsen i § 37 til også at omfatte et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, foreslås det, at også personkredsen i artikel 42 udvides med samme personkreds

For at kunne håndhæve et effektivt tilsyn er det af afgørende betydning, at styrelsen får adgang til de oplysninger, den anmoder om. Af hensyn til tilliden til det offentlige tilsyn er det desuden af afgørende betydning, at styrelsen kan gennemtvinge, at de påbud, som styrelsen pålægger i forbindelse med tilsynet, bliver efterlevet.

Til nr. 71

Den gældende § 43, stk. 1, vedrører sammensætningen og udpegningen af Revisornævnets formandskab og øvrige medlemmer, Efter bestemmelsen er det Erhvervsstyrelsen, der udpeger formandskabet og medlemmerne, ligesom styrelsen udsteder Revisornævnets forretningsorden.

Det foreslås, at bestemmelsen om Erhvervsstyrelsens adgang til udstedelse af en forretningsorden for Revisornævnet ophæves, idet der samtidig ved forslagets § 1, nr. 89, i § 47 foreslås indsat bemyndigelse til, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om nævnet. Der henvises herom til forslagets § 1, nr. 89.

Baggrunden for den ændrede affattelse af *2. pkt.* er, at det ved nævnets behandling af klager omfattet af den foreslåede § 44 a, jf. forslagets § 1, nr. 87, skønnes hensigtsmæssigt, at der medvirker - som repræsenterende regnskabsbrugerne - medlemmer med ledelseserfaring fra virksomheder af interesse for offentligheden. Forslaget til nyt 2. pkt. medfører, at der blandt de 8 medlemmer af nævnet, der repræsenterer

regnskabsbrugerne, skal være udpeget mindst 2 medlemmer med en sådan erfaring. Forslaget har samtidig den konsekvens, at antallet af nævnets medlemmer forøges fra 12 til 16 medlemmer.

Til nr. 72

§ 43, stk. 2, vedrører Revisornævnets sammensætning ved behandlingen af en sag og viderefører den gældende bestemmelse. Ved nævnets behandling af en sag skal der altid medvirke lige mange revisorer og repræsentanter for regnskabsbrugerne. Det er formanden, der ud fra en bedømmelse af den enkelte sag afgør, hvor mange og hvilke medlemmer der skal deltage i en sags behandling.

1. pkt. bestemmer, at hvor den indklagede er statsautoriseret revisor, skal der ved sagens behandling, foruden formanden eller en næstformand medvirke mindst en statsautoriseret revisor samt en repræsentant for regnskabsbrugerne.

Efter *2. pkt.* skal der ved behandlingen af en klage mod en registreret revisor foruden formanden eller en næstformand medvirke mindst en registreret revisor samt en repræsentant for regnskabsbrugerne. Formuleringen giver mulighed for, at der i stedet for en registreret revisor kan medvirke en statsautoriseret revisor, men at der så vidt muligt skal medvirke en registreret revisor. Udgangspunktet for behandlingen af en klage mod en registreret revisor er således, at der – foruden en repræsentant for regnskabsbrugerne – skal medvirke en registreret revisor, men at der åbnes op for , at Revisornævnet kan behandle en klage også under medvirken af en statsautoriseret revisor i stedet for en registreret revisor.

3. pkt. er en uændret videreførelse af det gældende 3. pkt. og bestemmer, at der altid skal medvirke et lige antal revisorer og repræsentanter for regnskabsbrugerne ved en sags behandling.

4. pkt. er en videreførelse af det gældende 4. pkt. og bestemmer, at ved nævnets behandling af sager, hvor spørgsmål om frakendelse af en revisors eller revisionsvirksomheds godkendelse efter § 44, stk. 4 og 6, nedlæggelse af forbud efter § 44, stk. 3, eller betinget frakendelse af en revisors godkendelse, jf. forslagets § 1, nr. 80, kan komme på tale, jf. herved bestemmelsens 5. pkt., skal der altid medvirke mindst 2 revisorer og 2 repræsentanter for regnskabsbrugerne foruden formanden eller en næstformand. Medvirker der flere, skal antallet af revisorer og repræsentanter for regnskabsbrugerne være det samme.

5. pkt. er nyt og vedrører sager, hvor spørgsmål om frakendelse, forbud eller betinget frakendelse kommer på tale. Det præciseres i overensstemmelse med Revisornævnets praksis i sager om frakendelse, at nævnet kun kan træffe afgørelse om frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, når klager har nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion. Med hensyn til nedlæggelse af forbud er det ikke forudsat, at klager skal præcisere, om et forbud skal nedlægges efter § 44, stk. 3, nr. 1, 2 eller 3. Nedlægger klager påstand om frakendelse, er nævnet ikke afskåret fra – som det mindre i det mere – at nedlægge forbud eller statuere betinget frakendelse. Modsat er nævnet afskåret fra at frakende revisor dennes godkendelse, hvor klager kun har nedlagt påstand om forbud, men nævnet er da ikke afskåret fra at statuere betinget frakendelse, da en betinget frakendelse er mindre indgribende end et forbud. Bestemmelsen vil beskytte en indklaget revisors retssikkerhed og er samtidig i god overensstemmelse med, hvad der er gældende i strafferetsplejen vedrørende rettighedsfrakendelse efter straffelovens § 79. Da der er tale om en kodificering af gældende praksis ved Revisornævnet, og da bestemmelsen styrker den indklagedes retssikkerhed, er det ubetænkeligt at lade bestemmelsen have virkning også for sager, der ved lovens ikrafttræden verserer ved nævnet. Det foreslåede 5. pkt. finder derfor anvendelse på sager, der verserer ved nævnet ved lovens ikrafttræden.

Til nr. 73

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslagets § 1, nr. 80, hvorefter den nuværende § 44, stk. 2, bliver § 44, stk. 4.

Til nr. 74

§ 43, stk. 4, vedrører Revisornævnets kompetence med hensyn til klager mod en revisionsvirksomhed vedrørende alvorlig kompromittering af den pågældende virksomheds omdømme, jf. den gældende bestemmelse i § 44, stk. 4, 3. pkt. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 43, stk. 4.

Efter bestemmelsen kan foruden revisionsvirksomheder godkendt efter § 13 tillige EU-/EØS-revisionsvirksomheder registreret i overensstemmelse med den foreslåede § 13 a – se forslagets § 1, nr. 15 – indbringes for Revisornævnet på lige fod med danske revisionsvirksomheder . En klage over en EU-/EØS-revisionsvirksomhed vedrørende alvorlig kompromittering af den pågældende virksomheds omdømme vil således i lighed med, hvad der gælder for en dansk revisionsvirksomhed, kunne indbringes for Revisornævnet med henblik på frakendelse af godkendelsen for en periode fra seks måneder til fem år eller indtil videre. Bliver en revisionsvirksomhed frakendt sin godkendelse, vil virksomheden blive slettet i registeret over godkendte revisionsvirksomheder, og der vil ikke kunne afgives erklæringer gennem virksomheden.

Til nr. 75

§ 43, stk. 5, 1. pkt., er en videreførelse af den gældende bestemmelse om indbringelse af en revisionsvirksomhed for nævnet som følge af en kvalitetskontrol eller en undersøgelse foretaget af Erhvervsstyrelsen.

Stk. 5, *1. pkt.,* er en konsekvens af forslagets § 1, nr. 58-64, om ændring af organiseringen af kvalitetskontrollen, hvorefter Revisortilsynet nedlægges og Erhvervsstyrelsen overtager kvalitetskontrollen . 1. pkt. giver - svarende til det gældende stk. 5 - Erhvervsstyrelsen en selvstændig hjemmel til at indbringe en revisionsvirksomhed for Revisornævnet, hvis styrelsen på grundlag af en kvalitetskontrol efter § 29 er blevet opmærksom på forhold, som giver anledning til at foretage en nærmere undersøgelse, jf. § 37, stk. 3, forslagets § 1, nr. 66, hvortil der henvises. Indbringelse for Revisornævnet kan endvidere - som hidtil - ske på grundlag af en af Erhvervsstyrelsen foretaget undersøgelse efter § 37, stk. 1, hvor der er fundet sådanne fejl og mangler hos en virksomhed, at der er grundlag for en indbringelse. Det er særligt nævnt, at en tilsidesættelse af virksomhedens pligter efter bestemmelserne i § 15 a, stk. 1 og 4, § 24, stk. 5, eller manglende kvalitetsstyringssystem, jf. §§ 28 og 28 a, kan føre til indbringelse for nævnet.

Revisornævnets kompetence til at behandle en klage over en revisionsvirksomhed efter § 43, stk. 4 og 5, er efter gældende regler betinget af, at virksomheden er en godkendt revisionsvirksomhed, det vil sige, at virksomheden er registreret i Erhvervsstyrelsens register over godkendte revisionsvirksomheder, jf. lovens § 2. Heraf følger, at Revisornævnet ikke kan behandle en klage over en virksomhed, der ikke er optaget i registreret på tidspunktet for overtrædelsen.

Med det foreslåede *stk. 5, 2. pkt.,* præciseres det, at Revisornævnet kan behandle en klage mod en revisionsvirksomhed, uanset at godkendelsen af virksomheden efter § 13 inden eller under sagens behandling ved nævnet er ophørt eller ophører, eller virksomheden ikke længere er registreret efter den foreslåede bestemmelse i § 13 a (forslagets § 1, nr. 15). Det afgørende for, om Revisornævnet har kompetence til at behandle klagen, er således, at virksomheden på tidspunktet for overtrædelsen var en godkendt revisionsvirksomhed efter § 13 eller registreret efter § 13 a.

Baggrunden for præciseringen er, at det, jf. Revisornævnets årsberetning for 2011, side 29-30, har været drøftet, om det har betydning, at ansvarssubjektet (revisionsvirksomheden) inden klagens indgivelse eller inden sagens afgørelse mister sin status som revisionsvirksomhed uden samtidig at ophøre som juridisk person. Præciseringen har ikke betydning for klager indbragt mod en revisor, der inden eller under sagens behandling deponerer sin godkendelse som revisor, idet revisors deponering af godkendelsen efter nævnets faste praksis ikke har betydning for nævnets kompetence til at behandle en sag.

2. pkt. medfører, at Revisornævnet kan behandle en klage over en revisionsvirksomhed, der drives f.eks. i selskabsform, uanset at revisionsvirksomheden inden klagens indbringelse har mistet sin status som revisionsvirksomhed eller mister denne status mens sagen verserer, når blot det pågældende selskab ikke

ophører som juridisk person. Det sikres samtidig, at der ikke kan spekuleres i at afregistrere en revisionsvirksomhed med det formål at undgå en sag ved Revisornævnet. En klage mod en revisionsvirksomhed, der drives som en enkeltmandsvirksomhed, og som har mistet eller mister sin godkendelse som revisionsvirksomhed, kan i overensstemmelse med nævnets praksis fortsat ikke behandles af nævnet, da en sådan virksomhed herved ophører med at kunne være ansvarssubjekt for disciplinæransvaret. Dette har baggrund i, at en personligt drevet enkeltmandsvirksomhed normalt ikke kan være subjekt for strafansvar, jf. straffelovens § 26.

Til nr. 76

Forslaget er en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 58-64, om ændring af organiseringen af kvalitetskontrollen

Til nr. 77

Efter den gældende bestemmelse i § 43, stk. 6, 1. pkt., kan Revisornævnet eller dets formand afvise at behandle klager fra personer, der ikke har en retlig interesse i det forhold, klagen angår, samt klager, der på forhånd må skønnes grundløse.

Ved forslaget indsættes der er nyt *4. pkt.*, således at nævnet eller formanden også kan afvise enhver klage, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, eller som er indgivet for sent, jf. § 46. Bestemmelsen finder derfor også anvendelse på klager indgivet af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet, Skatteministeriet, anklagemyndigheden og FSR – danske revisorer, der falder uden for nævnets kompetenceområde eller er indgivet for sent.

Efter revisorlovens § 1, stk. 2 og 3, finder loven anvendelse ved revisors afgivelse af erklæringer, hvorimod revisors rådgivning og anden assistance falder uden for revisorloven. Ved rådgivning og assistance er revisor derfor sidestillet med andre rådgivere. Det gælder f.eks. ved assistance med udarbejdelse af skatteblanketter eller assistance med digital indberetning af regnskaber til Erhvervsstyrelsen. Klager over sådanne rådgivnings- og assistanceydelser falder således uden for Revisornævnets kompetenceområde.

Til nr. 78

Efter den gældende bestemmelse i § 43, stk. 7, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte et gebyr for indgivelse af en klage.

Bestemmelsen foreslås flyttet til § 47, jf. forslagets § 1, nr. 89, hvorefter der indsættes en bemyndigelse til at fastsætte nærmere bestemmelser for nævnet, herunder om gebyrbetaling.

Til nr. 79

Efter den gældende bestemmelse i § 44, stk. 1, kan en revisor af Revisornævnet tildeles en advarsel eller pålægges en disciplinær bøde på ikke over 300.000 kr., hvor revisor har tilsidesat de pligter, som stillingen som revisor medfører.

Som anført under de almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.2.9.2.1. er der ved mindre alvorlige forseelser fra en revisionsvirksomhed eller revisor ofte ikke tilstrækkeligt behov for at indbringe den pågældende revisionsvirksomhed eller revisor for Revisornævnet, medmindre der er tale om gentagelsestilfælde. På baggrund heraf er det derfor hensigten at foretage en ændring - sammenholdt med Revisortilsynets hidtidige praksis - vedrørende Erhvervsstyrelsens praksis for indbringelse af sager for Revisornævnet. Det er således hensigten, at Erhvervsstyrelsen, der fremtidigt forestår kvalitetskontrollen og reaktioner i denne forbindelse, afslutter sager med mindre alvorlige forseelser med en påtale eller et påbud, medmindre der er tale om gentagelsestilfælde. Tilsvarende gør sig gældende for sager, der - uden at være et resultat af en kvalitetskontrol - er gjort til genstand for en undersøgelse efter lovens § 37. Praksisændringen har sammenhæng med omlægningen af kvalitetskontrollen, jf. forslagets § 1, nr. 58-64.

Ved Erhvervsstyrelsens vurdering af, om en forseelse er mindre alvorlig, vil indgå, i hvilket omfang forseelsen kan antages at have eller kunne få betydning for pågældende revisionskundes forhold eller en tredjemands beslutningstagen om f.eks. ydelse af kredit eller indgåelse af forretningsmellemværende. Der vil typisk være tale om sager, som hidtil har medført en bøde på op til ca. 25.000 kr. ved nævnet. Erhvervsstyrelsen vil konkret vurdere, om en forseelse kan anses som værende mindre alvorlig.

Det forudsættes, at Revisornævnet ved klager, der indbringes af andre end Erhvervsstyrelsen, anlægger et tilsvarende vurderingsgrundlag, med hensyn til om en forseelse bør anses som en mindre alvorlig forseelse og således ikke i førstegangstilfælde bør medføre en sanktion i form af en bøde, men alene en advarsel.

Af direktivets præambels betragtning 16 fremgår, at der bør kunne pålægges afskrækkende administrative økonomiske sanktioner på f.eks. op til en million EUR eller mere for fysiske personer og op til en vis procentdel af den samlede årsomsætning i det foregående regnskabsår for juridiske personer.

De gældende grænser for disciplinære bøder på 300.000 kr. for en enkelt revisor og 750.000 kr. for en revisionsvirksomhed anses som udgangspunkt efter danske forhold for passende og for tilstrækkeligt afskrækkende.

Der kan dog i helt ekstraordinære situationer, hvor der er tale om en overtrædelse af revisorlovgivningen af særlig grov karakter, være behov for, at Revisornævnet for enkeltrevisorer og for revisionsvirksomheder har mulighed for at forhøje bøden, så den væsentlig overskrider de førnævnte gældende grænser.

Der foreslås derfor i stk. 1 indsat et *2. pkt.*, hvorefter Revisornævnet ved en revisors særligt grove overtrædelse af sine pligter som revisor kan forhøje den disciplinære bøde op til 600.000 kr.

Fra Revisornævnets praksis kan herved peges på nævnets kendelse af 27. juni 2012 i sag 10/2011. Klagen vedrørte to revisorer, der, mens de var revisorer for og afgav revisionspåtegninger for koncernforbundne selskaber, udførte rådgivningsopgave med resultatafhængig aflønning, der medførte et honorar på ca. 28 mio. kr. Begge blev fundet skyldige i overtrædelse af revisorlovens uafhængighedsbestemmelse og ikendtes hver en bøde på 250.000 kr.

Den foreslåede bestemmelse forventes kun anvendt i et fåtal af tilfælde.

Til nr. 80

Forslaget til § 44, stk. 2 og 3, er nye bestemmelser, idet der ikke er tilsvarende bestemmelser i den gældende revisorlov. Forslaget til § 44, stk. 2, bygger på Revisorkommissionens redegørelse og analyse fra november 2014 vedrørende Revisornævnets praksis for frakendelse af revisorers godkendelse. Forslaget til et nyt § 44, stk. 3, vedrører implementering af ændringsdirektivets affattelse af artikel 30a, stk. 1, litra c og e, om midlertidigt forbud.

I overensstemmelse med Revisorkommissionens forslag foreslås der i *stk. 2* indført hjemmel til, at Revisornævnet for en periode på op til fem år betinget kan frakende en revisor godkendelsen som revisor. Sanktionen vil især kunne finde anvendelse, hvor der foreligger grov tilsidesættelse af revisors pligter som offentlighedens tillidsrepræsentant, jf. lovens § 16, men hvor der ikke er et tilstrækkeligt grundlag efter den nugældende bestemmelse om frakendelse (§ 44, stk. 2,) til at frakende revisor godkendelsen, f.eks. som følge af, at det ikke kan sandsynliggøres eller lægges til grund, at omstændighederne giver grundlag for at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve sin virksomhed på forsvarlig måde. Prøvetidens længde vil afhænge af karakteren af revisors forseelse, herunder antallet af forhold, der danner grundlag for den betingede frakendelse.

En afgørelse om betinget frakendelse forudsættes at kunne kombineres med ikendelse af bøde i henhold til sædvanlig praksis for den pågældende type forseelse.

Virkningen af en betinget frakendelse er, at den pågældende revisor får en særlig påmindelse (et gult kort) om, at kvaliteten af hans/hendes revisionsarbejde ikke lever op til gældende standarder, og at en

fortsættelse af revisionsarbejdet uden forbedringer af kvaliteten kan forventes at føre til, at godkendelsen som revisor frakendes. En betinget frakendelse medfører ikke umiddelbart begrænsninger i revisors erhvervsmuligheder eller de opgaver, som revisor kan påtage sig.

Tilsidesætter en revisor i prøvetiden de pligter, som stillingen medfører, skal Revisornævnet på grundlag af en klage indgivet inden prøvetidens udløb tage stilling til, om frakendelsen skal fuldbyrdes. Ved vurderingen af, om frakendelsen skal fuldbyrdes, eller om det skal have sit forblivende ved kendelsen om betinget frakendelse, indgår, om den tilsidesættelse af revisors pligter, som revisor nu findes skyldig i, er af så alvorlig karakter, at vedkommende efter en samlet vurdering bør frakendes godkendelsen. Betingelsen for at fuldbyrde frakendelsen vil som udgangspunkt være til stede, idet andet led i den gældende § 44, stk. 2, de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde, vil blive anset for opfyldt. Ved den nye afgørelse fastsætter Revisornævnet efter § 44, stk. 4, 1. pkt., som ændret ved forslagets § 1, nr. 81, længden af frakendelsesperioden.

Ikke enhver forseelse, som revisor begår i prøvetiden, bør medføre en fuldbyrdelse af frakendelsen. En forseelse, som alene medfører en advarsel eller mindre bøde, bør således ikke medføre fuldbyrdelse af frakendelsen.

En afgørelse om en betinget frakendelse kan af revisor indbringes for domstolene inden for en frist på fire uger regnet fra revisors modtagelse af afgørelsen om betinget frakendelse. Sker dette, regnes den betingede frakendelse fra endelig dom. Revisor kan ikke forlange Revisornævnets afgørelse domstolsprøvet efter bestemmelsen i § 52, stk. 1.

Bestemmelsen i *stk. 3* er en implementering af ændringsdirektivets artikel 30a, stk. 1, litra c og e. Personkredsen, overfor hvem et forbud efter det foreslåede stk. 3 kan nedlægges, er revisorer, dvs. statsautoriserede eller registrerede revisorer. Fælles betingelse for nedlæggelsen af et eller flere forbud efter *nr. 1, 2 eller 3*, er, at vedkommende revisor ved forsæt eller uagtsomhed har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af revision eller udøvelsen af funktioner i en revisionsvirksomhed. Forsømmelsens grovhed vil dog være af mindre alvorlig karakter end en forseelse, som kan føre til frakendelse af vedkommendes godkendelse som revisor. I modsætning til en frakendelse af revisors godkendelse kræves det desuden ikke, at pågældende må antages ikke i fremtiden vil udføre revision eller udøve funktioner i en revisionsvirksomhed på forsvarlig vis.

Efter *stk. 3, nr. 1,* kan Revisornævnet nedlægge et midlertidigt forbud i op til tre år mod, at en revisor udfører revision eller kontrollerer udførelsen af en revision. Efter revisorloven er den ansvarlige revisor den, der underskriver revisionspåtegningen. Et forbud medfører, at pågældende i den omhandlede periode ikke må have ansvar for en sådan opgave eller have kontrollen med udførelsen af en revision. Et forbud vil således omfatte afgivelse af revisionspåtegninger samt afgivelse af erklæringer efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard, hvor denne er valgt i stedet for revision, jf. årsregnskabslovens § 135, stk. 1, 2. pkt. Et nedlagt forbud vil derimod ikke være til hinder for, at pågældende deltager i et revisionsteam, men hvor ansvaret med opgavens udførelse påhviler en (anden) revisor, der har ansvaret for og kontrollen med revisionsopgaven og også afgiver revisionspåtegningen, jf. § 19. Der er derfor ikke behov for, at en revisor, overfor hvem der er nedlagt et forbud, er afskåret fra at kunne deltage i et revisionsteam, der handler under ansvar af en revisor.

Efter *stk. 3, nr. 2,* kan Revisornævnet nedlægge et midlertidigt forbud i op til tre år mod, at en revisor udøver funktioner i en revisionsvirksomhed. Et forbud vil omfatte funktioner som f.eks. bestyrelsesmedlem, direktør, leder af intern kvalitetskontrol, riskmanager og lignende.

Efter *stk. 3, nr. 3,* kan Revisornævnet nedlægge et midlertidigt forbud i op til tre år mod, at en revisor udøver funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden. Et sådan forbud kan være aktuelt at nedlægge, hvor de forsømmelser, hvori revisor kendes skyldig, har en sådan relation til revisionsmæssige forhold vedrørende virksomheder af interesse for offentligheden, at et forbud anses for velegnet. Et nedlagt forbud vil medføre, at pågældende i en sådan virksomhed i op til tre år ikke må udøve funktioner, der

har indflydelse på udarbejdelse og aflæggelse af regnskabet mv, valg og afsked af revisor, etablering af revisionsudvalg, udbud af revisionsydelser. Der vil være tale om en stilling som medlem af det øverste ledelsesorgan i virksomheden, herunder revisionsudvalg. Uden for området vil være f.eks. økonomidirektør, da dette skønnes for vidtgående og indgribende i den pågældendes erhvervsmuligheder, ligesom stillinger på et organisationsmæssigt lavere niveau ikke vil være omfattet af et forbud.

Et forbud nedlagt efter stk. 3, nr. 1, 2 eller 3, er ikke til hinder for, at pågældende kan fortsætte som godkendt revisor og bevarer - i modsætning til en egentlig frakendelse af godkendelsen - adgangen til at benytte betegnelsen som statsautoriseret revisor, henholdsvis registreret revisor. Vedkommende kan således afgive andre erklæringer med sikkerhed efter § 1, stk. 2, eller erklæringer efter § 1, stk. 3.

Et nedlagt forbud vil være generelt og vil således ikke kun have virkning i forhold til den virksomhed, hvor pågældende er eller var tilknyttet vedrørende de begåede forhold.

Hvilken (eller hvilke) af de tre sanktioner, Revisornævnet bør anvende, vil afhænge bl.a. af karakteren af forseelsen, og hvilken sanktion der i den konkrete situation skønnes at være bedst egnet.

Til nr. 81

Efter den gældende § 44, stk. 2, kan Revisornævnet frakende en revisor godkendelsen som (statsautoriseret eller registreret) revisor for en periode på fra seks måneder til fem år eller indtil videre. Frakendelse kan ske, hvis en revisor har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed, og de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde.

Af de specielle lovbemærkninger til § 43 som affattet ved lov nr. 468 af 17. juni 2008 (FT 2007/2008 II L 120) fremgår bl.a., at revisorer »må i uddannelses- og erhvervsmæssig betydning ganske ligestilles med advokaterne. ... Advokatnævnet kan pålægge bøder på indtil 200.000 kr. og frakende advokater bestallingen. I praksis pålægger Advokatnævnet mindre bøder end Revisornævnet. De 2 nævn kan ganske sidestilles i henseende til den betydning, de har samfundsmæssigt.«

Revisorkommissionen anfører i sin redegørelse og analyse af Revisornævnets praksis for frakendelse af revisorers godkendelse fra november 2014, at denne praksis lægger sig tæt op ad og er i overensstemmelse med praksis for at frakende en advokat bestallingen. Dette er i overensstemmelse med, hvad Revisornævnet oplyser i sin årsberetning for 2011, s. 115, hvor der refereres til praksis fra Højesteret om frakendelse af advokaters bestalling, UfR 2012.616, samt senere praksis fra nævnet, jf. nævnets afgørelse af 5.oktober 2012 i sag 38/2011.

Forslaget har til formål at ændre Revisornævnets praksis for frakendelse af revisorers godkendelse, så nævnet ved vurderingen af, om frakendelse skal ske, lægger afgørende vægt på, at revisor, jf. § 16, stk. 1, er offentlighedens tillidsrepræsentant. Herved er det sigtet at tydeliggøre den forskel, der er med hensyn til revisors samfundsmæssige betydning som offentlighedens tillidsrepræsentant sammenholdt med en advokat, der ikke optræder som offentlighedens tillidsrepræsentant, men typisk alene er repræsentant for en part. En revisor kan således ikke i forbindelse med udførelsen af revision og andet erklæringsarbejde efter § 1, stk. 2, sidestilles med en advokat i relation til dennes opgaver som repræsentant for en part. Retspraksis for frakendelse af advokaters bestalling vil derfor ikke længere have samme betydning ved Revisornævnets vurdering af, om frakendelse bør statueres i en konkret sag.

Den foreslåede præcisering må antages at føre til lidt flere frakendelser af revisors godkendelse end hidtil. Frakendelse bør dog fortsat kun anvendes ved grove og alvorlige overtrædelser af revisors pligter som offentlighedens tillidsrepræsentant.

Det gældende 3. pkt. foreslås flyttet til et nyt § 44, stk. 10, jf. forslagets § 1, nr. 86.

Til nr. 82

Efter den gældende bestemmelse i § 44, stk. 4, kan Revisornævnet tildele en revisionsvirksomhed en advarsel eller pålægge virksomheden en bøde på ikke over 750.000 kr., hvis der efter lovens § 43, stk. 5, påhviler revisionsvirksomheden et selvstændigt ansvar eller medansvar for en revisors tilsidesættelse af dennes pligter efter loven.

Ved forslaget indsættes der et nyt *2. pkt.* i den gældende § 44, stk. 4. Bestemmelsen giver hjemmel til, at Revisornævnet i helt ekstraordinære situationer kan forhøje bøden, som pålægges en revisionsvirksomhed, op til 1.500.000 kr.

Der henvises til bemærkningerne foran til forslagets § 1, nr. 79.

Til nr. 83

Efter det gældende § 44, stk. 4, 4. pkt., der bliver til *stk. 5, 4. pkt.*, skal en afgørelse truffet af Revisornævnet, hvorefter en revisionsvirksomheds godkendelse frakendes, indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 at begære domstolsprøvelse og fristen herfor.

Bestemmelsen foreslås ophævet, idet der ved forslagets § 1, nr. 86, som nyt stk. 10 i § 44 indsættes en bestemmelse herom. Der henvises til bemærkninger til § 1, nr. 86

Til nr. 84

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 44, stk. 6, hvorefter Revisornævnets kendelser skal offentliggøres.

Bestemmelsen henviser til § 47 c, der nærmere regulerer forhold om offentliggørelse af Revisornævnets kendelser, jf. herved forslagets § 1, nr. 90.

Til nr. 85

Forslaget er en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 80, hvorefter der foreslås indsat nyt stk. 2 og 3.

Til nr. 86

Med forslaget samles de nugældende bestemmelser i § 44, stk. 2, 3. pkt., og § 44, stk. 4, 4. pkt., hvorefter en afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse, i et nyt *stk. 10.*

Samtidig foreslås det, at et forbud nedlagt efter bestemmelsen i den foreslåede § 44, stk. 3, jf. forslagets § 1, nr. 80, på tilsvarende vis skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse. Baggrunden herfor er, at der er tale om et indgreb i vedkommendes erhvervsmuligheder.

Til nr. 87

§ 44 a

Ved forslaget til en ny § 44 a udvides Revisornævnets kompetence. Det er nødvendiggjort af ændringsdirektivets artikel 30a, hvorefter der skal være disciplinære sanktioner for tilsidesættelse af forpligtelser, der bl.a. påhviler virksomheder af interesse for offentligheden (PIE-virksomheder).

I det foreslåede *stk.1* fastsættes hjemmel til, at Revisornævnet kan behandle klager, der vedrører en tilsidesættelse af forpligtelser, der påhviler PIE-virksomheder eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg. Forpligtelserne kan være efter revisorlovens § 31 om etablering af et revisionsudvalg (etablering, sammensætning, udførelse af opgaver), efter selskabslovens bestemmelser om valg og afsættelse af revisor /revisionsvirksomhed (8. selskabsdirektivs artikel 38) eller efter forordningen. Forpligtelser efter forordningen angår f.eks. forhold vedrørende revisionsudvalgets manglende godkendelse af revisors levering af tilladte ikke-revisionsydelser (artikel 5), manglende udbud ved valg af revisor, (artikel 16), manglende rotation af revisionsvirksomhed (artikel 17) eller rapportering

vedrørende en tredjeparts forsøg på at håndhæve aftaler, der begrænser valg af revisor i en PIE-virksomhed (artikel 16).

Der er tale om en udvidelse af den personkreds, der efter § 43, stk. 3 og 4, er omfattet af nævnets kompetence, således at andre end revisorer og revisionsvirksomheder kan indbringes for nævnet.

I forslaget til *stk. 2* angives i *1. og 2. pkt.*, Revisornævnets sammensætning ved behandlingen af en sag, herunder atder ved behandlingen altid skal medvirke lige mange revisorer og personer med ledelseserfaring fra virksomheder af offentlig interesse (PIE-virksomheder). Ved udpegningen af medlemmer til nævnet vil der, jf. forslagets § 1, nr. 71, blandt repræsentanterne for regnskabsbrugerne blive udpeget personer med en ledelseserfaring fra virksomheder af interesse for offentligheden. Det er formanden, der ud fra en bedømmelse af den enkelte sag, afgør, hvor mange og hvilke medlemmer, der skal deltage i sagens behandling. *3. pkt.* fastsætter, at der ved behandlingen af sager, hvor der kræves nedlagt forbud, foruden formanden eller en næstformand altid skal medvirke mindst to revisorer og to repræsentanter for regnskabsbrugerne. Medvirker der flere, skal antallet af revisorer og repræsentanter for regnskabsbrugerne være det samme. *4. pkt.* svarer til den foreslåede bestemmelse i § 43, stk. 2, 5. pkt., jf. forslagets § 1, nr. 72, og bestemmer, at nævnet kun kan træffe afgørelse om forbud, når klager har nedlagt påstand om anvendelse af denne sanktion. Det er ikke forudsat, at klager skal præcisere, om forbuddet skal nedlægges efter § 44 b, stk. 2, nr. 1, 2 eller 3. Der henvises herved til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 72, til affattelse af § 43, stk. 2, 5. pkt.

Stk. 3 angiver, at det er en betingelse for indgivelse af en klage, at klager har en retlig interesse. Pågældende skal således have en anerkendelsesværdig interesse i at få klagen afgjort ved nævnet. Som eksempel på, hvem der kan anses at have en retlig interesse, kan nævnes aktionærer i det omhandlede selskab og Finanstilsynet.

Bestemmelsen angiver, hvornår nævnet eller dets formand kan afvise at behandle en klage, idet klager indgivet af Erhvervsstyrelsen eller anden offentlig myndighed dog ikke kan afvises, medmindre en sådan klage ikke er omfattet af nævnets kompetence eller er indgivet for sent. Bestemmelsen svarer til § 1, nr. 77.

§ 44 b

Bestemmelsen omhandler de sanktioner, som Revisornævnet kan pålægge en virksomhed af offentlig interesse eller et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en sådan virksomhed. Sanktionerne kan anvendes ved de pågældendes tilsidesættelse af forpligtelser efter revisorloven og/eller efter forordningen som beskrevet ovenfor under § 44 a, stk. 1, herunder forpligtelser i medfør af regler der følger af gennemførelsen af artikel 38 i 8. selskabsdirektiv. For sidstnævntes vedkommende foreslås der i selskabslovens § 146, stk. 6, jf. forslagets § 2, nr. 8, således indsat en pligt til, at selskabets centrale ledelsesorgan ved revisors afsked foranlediger valgt en ny revisor, hvor der ikke allerede er valgt en suppleant for revisor.

Det foreslåede *stk. 1* angiver sanktionerne advarsel samt en bøde på op til 300.000 kr. Sanktionerne svarer til de sanktioner, som Revisornævnet kan pålægge efter § 44, stk. 1, overfor revisorer. Der skønnes ikke behov for at kunne ikende en bøde på op til 600.000 kr. henholdsvis 1.500.000 kr. svarende til forslagets § 1, nr. 79 og 82. Ved udmålingen af en disciplinær bøde bør nævnet – foruden principperne i straffelovens 10. kapitel om straffes fastsættelse - tage hensyn til bødepraksis ved overtrædelse af ledelsesansvar. Det maksimale bødeniveau bør kun anvendes helt undtagelsesvist, hvor usædvanlige omstændigheder i den konkrete sag afgørende taler herfor.

Bestemmelsen i *stk. 2* er en implementering af ændringsdirektivets artikel 30a, stk. 1, litra e. Fælles betingelse for nedlæggelsen af et eller flere forbud efter nr. 1, 2 eller 3, er, at vedkommende ved forsæt eller uagtsomhed har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse af de pligter, der påhviler vedkommende som medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalget i en PIE-virksomhed.

Efter *stk. 2, nr. 1,* kan Revisornævnet nedlægge et midlertidigt forbud i op til tre år mod, at vedkommende i PIE-virksomheder er bestyrelsesmedlem, medlem af tilsynsrådet, medlem af direktionen eller kan vælges til eller være medlem af et revisionsudvalg. Et nedlagt forbud vil være generelt og vil således ikke kun have virkning i forhold til den virksomhed, hvor pågældende er eller var tilknyttet vedrørende de begåede forhold.

Hvilken (eller hvilke) af de tre sanktioner, Revisornævnet bør anvende, vil afhænge bl.a. af karakteren af forseelsen herunder, om forseelsen er begået af den pågældende i dennes egenskab af bestyrelsesmedlem, direktionsmedlem eller medlem af et revisionsudvalg i en PIE-virksomhed herunder hvilken sanktion, der i den konkrete situation skønnes at være bedst egnet.

Et nedlagt forbud medfører, at pågældende skal udtræde af de nævnte ledelsesorganer.

Det foreslåede *stk. 3 og 4* svarer til det foreslåede § 44, stk. 9 og 10, jf. forslagets § 1, nr. 85 og 86.

Til nr. 88

Forslaget til *§ 45* er en videreførelse af den gældende bestemmelse. Efter *stk. 1.* har Revisornævnet mulighed for til enhver tid efter ansøgning at ophæve et forbud nedlagt efter § 44, stk. 3, jf. forslagets § 1, nr. 80, en frakendelse af en revisors eller revisionsvirksomheds godkendelse, jf. § 44, stk. 4, eller § 44, stk. 6. En ophævelse af en frakendelse må antages kun at ske under helt ekstraordinære forhold.

Afslår nævnet en ansøgning om ophævelse af en frakendelse af en revisors eller revisionsvirksomheds godkendelse, og er der forløbet 5 år efter frakendelsen, kan revisor henholdsvis revisionsvirksomheden efter *stk. 2* forlange en sådan afgørelse prøvet ved retten. Et afslag fra nævnet på en anmodning om ophævelse af et forbud nedlagt efter § 44, stk. 3, eller efter § 44 b, stk. 2, kan dog ikke kræves indbragt for domstolene efter § 52, stk. 1, men vedkommende er ikke afskåret fra selv at anlægge sag herom ved domstolene.

Til nr. 89

Efter den gældende bestemmelse i § 47 kan Erhvervsstyrelsen bestemme, at Revisornævnet også kan behandle klager over revisorer, der er beskikket henholdsvis registreret af den færøske registreringsmyndighed.

Forslaget til *stk.1* er en ny bestemmelse og erstatter den nugældende § 43, stk. 1, 1. pkt., hvorefter Erhvervsstyrelsen kan udstede en forretningsorden for Revisornævnet, med en bemyndigelse til, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om Revisornævnet, herunder om gebyrbetaling for indgivelse af klage, sagernes forberedelse, sagernes berammelse, parternes fremmøde og offentliggørelse af nævnets kendelser.

I den bekendtgørelse, som Erhvervsstyrelsen udsteder, vil endvidere blive fastsat de omstændigheder, som Revisornævnet bl.a. skal lade indgå ved udmåling af en sanktion. Herved foretages der en implementering af ændringsdirektivets artikel 30b.

Stk. 2 viderefører uændret den gældende bestemmelse i § 47, stk. 1.

Til nr. 90

Den gældende § 41 indeholder en bestemmelse om offentliggørelse, som fremgår under kapitel 9 om undersøgelser.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 25 indsættes artikel 30c, som indeholder en pligt for Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet til at offentliggøre alle sanktioner.

Det foreslås derfor, at de nye bestemmelser om offentliggørelse sættes ind i revisorloven (§§ 47 a og 47 c) efter § 47 og før overskriften før § 48 med en ny underoverskrift benævnt offentliggørelse. Som en følge af dette foreslås det endvidere, at den gældende § 41 flyttes hertil og bliver til en ny § 47 b.

Til § 47 a

Den gældende bestemmelse i § 41 fastsætter en mulighed for Erhvervsstyrelsen til at offentligøre resultatet af en undersøgelse, dvs. påtaler, påbud eller indbringelse af revisor eller revisionsvirksomheden for Revisornævnet. Efter praksis anonymiseres navnet på revisor eller revisionsvirksomheden efter udløbet af det første hele kalenderår efter afgørelsens afsigelse. Endvidere vil det som altovervejende hovedregel fremgå af offentliggørelsen, hvis afgørelsen er blevet påklaget til Erhvervsankenævnet.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 25, indsættes artikel 30c, som indeholder en pligt for Erhvervsstyrelsen til at offentliggøre alle sanktioner. Samtidigt fastsættes der specifikke krav til selve offentliggørelsen, herunder krav om oplysning, såfremt en afgørelse er blevet påklaget.

Det foreslås derfor, at de nærmere krav til selve offentliggørelsen indsættes i en ny bestemmelse § 47 a.

Ændringen medfører, at der vil være en pligt for Erhvervsstyrelsen til at offentliggøre alle afgørelser, hvori påbud pålægges. Det bemærkes, at påbud er en direktivbestemt sanktion, som derfor skal offentliggøres. Derimod foreligger der ikke en pligt til at offentligøre en påtale, som udgør en reaktion. Beslutning om indbringelse for Revisornævnet er en procesledende beslutning, der ikke skal offentligøres. Der er dog som hidtil fortsat mulighed for offentliggørelse efter den foreslåede § 47 b, hvortil henvises.

Det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, medfører, at offentliggørelsen af afgørelsen, for hvilke alle klageadgange er udtømte eller udløbet, skal ske på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Offentliggørelsen skal ske så hurtigt som praktisk muligt og straks efter, at den fysiske eller juridiske person er blevet underrettet om afgørelsen. Erhvervsstyrelsen kan som hidtil fortsat bestemme, om hele afgørelsen eller kun dele af afgørelsen skal offentliggøres. Dog skal Erhvervsstyrelsens pålagte påbud og overtrædelsens art offentliggøres. Offentliggørelsen af oplysningerne vil være tilgængelig på styrelsens hjemmeside i mindst fem år efter, at alle klagemuligheder er udtømte eller udløbet.

Erhvervsstyrelsens afgørelser kan påklages til Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. § 51. Efter udløbet af denne klagefrist vil afgørelsen skulle offentliggøres. Der vil imidlertid være mulighed for at offentligøre afgørelsen inden udløbet af klagefristen, jf. stk. 4, vedrørende statusmeddelelse.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at offentliggørelse af afgørelser, hvori en fysisk person pålægges et påbud efter den foreslåede § 40, stk. 1, nr. 3, anonymiseres for så vidt angår personoplysninger, herunder identiteten på den fysiske person. En afgørelse må derfor ikke indeholde personoplysninger, som omhandlet i artikel 2, litra a i direktiv 95/46/EF, jf. persondatalovens § 3, nr.1.

En afgørelse må derfor ikke indeholde oplysninger om en person, der direkte eller indirekte kan identificere personen, bl.a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for en given persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet.

Offentliggørelse af påbud, som pålægges en fysisk person, skal således ikke indeholde oplysning om identiteten af den fysiske person. Formålet med forslaget er, at den fysiske person ikke må kunne identificeres. Det betyder, at offentliggørelsen f.eks. ikke må indeholde oplysning om den fysiske persons navn. Det tilsikres hermed, at der ikke sker en overtrædelse af persondatalovens § 8 om oplysninger om andre rent private forhold, da offentliggørelse af, at fysiske personer har modtaget et påbud, vil ske i anonymiseret form. En fysisk person sidestilles med en enkeltmandsvirksomhed, hvorfor der også vil skulle ske anonymisering af navnet på en enkeltmandsvirksomhed svarende til, hvad der gælder for fysiske personer.

Erhvervsstyrelsen vil ved hver enkelt offentliggørelse af oplysninger om, at en fysisk person har modtaget et påbud, overveje, om offentliggørelsen indeholder oplysninger, der er personhenførbare. Oplysninger om, at den fysiske person, som har modtaget påbuddet, arbejder i en bestemt afdeling, har en bestemt stilling eller udfører bestemte funktioner kan efter omstændighederne udgøre personoplysninger i persondatalovens forstand, hvis det fra disse oplysninger sammenholdt med andre offentliggjorte oplysninger er muligt at identificere personen, jf. persondatalovens § 3, nr. 1.

Det foreslås efter *stk. 2*, at afgørelser, hvori en juridisk person pålægges et påbud, som udgangspunkt offentliggøres med oplysning om navnet på den juridiske person. Der foreligger dog undtagelser til dette.

For det første skal identiteten på den juridiske person ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen af dennes identitet vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet. Det drejer sig eksempelvis om finansielle institutioner, der er udpeget som systemiske vigtige finansielle institutter (SIFI'er) efter § 308 i lov om finansiel virksomhed.

For det andet skal identiteten på den juridiske person ske i anonymiseret form af hensyn til en igangværende strafferetlig efterforskning. Beslutning om offentliggørelse bør alene ske efter høring af den relevante politimyndighed, dog således at der eventuelt kan indgås en mere generel aftale om offentliggørelse af visse sagstyper. Ved tvivl forelægges spørgsmålet om offentliggørelse for den relevante politimyndighed.

For det tredje kan anonymisering ske, hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade, f.eks. for den juridiske person, afgørelsen vedrører, investorer eller andre. Det forhold, at offentliggørelse af en juridisk persons navn vil kunne medføre tab af kunder, eller at offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod den juridiske person, vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at offentliggørelse skal ske i anonymiseret form. Undtagelsen bør således kun finde anvendelse på de tilfælde, hvor den juridiske persons fortsatte drift vil blive truet, eller hvis meget væsentlige interesser krænkes. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er risiko for, at offentliggørelsen vil kunne medføre et pres på den juridiske person, f.eks. at alle revisionsvirksomhedens kunder må forventes at afskedige revisor, og derved skabe likviditetsproblemer for revisionsvirksomheden på et tidspunkt, hvor der ellers ikke er nærliggende risiko for sammenbrud.

Da udkast til Erhvervsstyrelsens afgørelser i deres helhed sendes i partshøring hos de berørte juridiske personer, vil de berørte virksomheder i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på spørgsmålet om offentliggørelse, herunder hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres med angivelse af identiteten på revisionsvirksomheden, hvilket er det altovervejende udgangspunkt. Beslutningen om at offentliggøre virksomhedens navn er endelig og kan således ikke indbringes for højere administrativ myndighed, jf. forslagets § 1, nr. 100, og bemærkninger hertil.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at der skal ske anonymisering af identiteten på den juridiske person efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen. Herved skabes der klarhed over, hvor lang tid en offentliggørelse vil være tilgængelig i ikke-anonymiseret form. Anonymiseringen af identiteten på den juridiske person har ikke betydning for den periode, hvor en fældende afgørelse har gentagelsesvirkning.

Det foreslås i *stk. 4*, at afgørelser efter § 40, stk. 1, nr. 3, kan offentliggøres inden udløbet af klagefristen, eller hvis klagefristen er udløbet, og afgørelsen er blevet påklaget til Erhvervsankenævnet.

Der foreligger således ikke en pligt for Erhvervsstyrelsen til at offentliggøre sine afgørelser inden udløbet af klagefristen for at påklage afgørelsen til Erhvervsankenævnet, jf. § 51. Men der foreligger en mulighed, og såfremt den anvendes, skal det ske med offentliggørelse af en statusmeddelelse indeholdende oplysninger om status og resultatet af en klage.

Status vil i et sådant tilfælde være, at klagefristen ikke er udløbet. Status kan endvidere være, at parten efterfølgende trækker sin klage tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod status quo ikke skal offentliggøres.

Endvidere skal der offentliggøres en statusmeddelelse, hvis klagefristen er udløbet, og Erhvervsstyrelsens afgørelse er blevet påklaget til Erhvervsankenævnet, når afgørelsen offentliggøres. Status vil i et sådant tilfælde være, at afgørelsen er blevet påklaget til Erhvervsankenævnet.

Når resultatet af klagen foreligger, skal resultatet tillige offentliggøres. Erhvervsankenævnets afgørelse skal offentliggøres i tilknytning til den af Erhvervsstyrelsen trufne afgørelse eller med oplysning af link, der henviser til Erhvervsankenævnets afgørelse. Dette gælder uanset udfaldet af Erhvervsankenævnets af-

gørelse. Hvis Erhvervsankenævnets afgørelse indbringes for domstolene, offentliggør Erhvervsstyrelsen dommen, så vidt det er muligt.

Statusmeddelelsen skal offentliggøres så hurtigt som praktisk muligt. Offentliggørelse af statusmeddelelsen bør som udgangspunkt ske samtidigt med offentliggørelse af afgørelsen. Det bør derfor bestræbes, at det så vidt muligt sker i umiddelbar forlængelse af udløbet af klagefristen i § 51.

Bestemmelsen om offentliggørelse er en undtagelse til den skærpede tavshedspligt, som Erhvervsstyrelsen er underlagt efter lovens § 48, stk. 1. Offentliggørelsen skal imidlertid overholde de almindelige tavshedspligtregler i forvaltningslovens § 27 og straffelovens §§ 152-152f.

Til § 47 b

Den gældende § 41 i loven fastslår, at Erhvervsstyrelsen kan bestemme, at resultatet af undersøgelsen efter § 40 kan offentliggøres på styrelsens hjemmeside. Styrelsen kan endvidere bestemme, i hvilken form offentliggørelsen skal ske. Efter den gældende bestemmelse har Erhvervsstyrelsen ikke hjemmel i loven til at offentligøre, at en undersøgelser efter § 37 iværksættes eller er blevet iværksat.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 25, indsættes artikel 30c, som indeholder en pligt til at offentliggøre alle sanktioner, som foreslås indsat i loven i kapitel 9 med en ny underoverskrift »offentliggørelse«. Det foreslås derfor, at lovens § 41 flyttes til kapitel 9, jf. lovforslagets § 1, nr. 69.

Det foreslås derfor, at Erhvervsstyrelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, udtrykkeligt får lovhjemmel til at offentliggøre, at en undersøgelse efter § 37 iværksættes eller er blevet iværksat. Styrelsen kan således orientere offentligheden om en sag, inden der er truffet afgørelse.

Adgangen til at offentliggøre, at en undersøgelse iværksættes eller er blevet iværksat, tiltænkes tilfælde, hvor en sag allerede er blevet omtalt i offentligheden. Erhvervsstyrelsen vil således alene offentligøre, at en undersøgelse iværksættes eller er blevet iværksat, hvis iværksættelse af undersøgelsen er foranlediget af offentlig omtale af angiveligt kritisable forhold. Efter forslaget kan styrelsen ex officio offentliggøre, at en undersøgelse er iværksat forudsat, at sagen allerede er blevet omtalt i offentligheden.

Det foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*, er en videreførelse af den gældende § 41. Har Erhvervsstyrelsen offentliggjort, at en undersøgelse iværksættes eller er blevet iværksat, er der med præciseringen af § 40, jf. forslagets § 1, nr. 68, givet hjemmel til, at styrelsen i forlængelse heraf offentliggør, hvorvidt afslutningen af undersøgelsen har resulteret i en frifindelse, en påtale, et påbud eller indbringelse for Revisornævnet. Offentliggørelse af iværksættelsen og afslutningen af undersøgelsen efter § 40 vil ske med oplysning om identiteten på den fysiske og juridiske person og overtrædelsens art.

Offentliggørelsen vil f.eks. også kunne være i revisionsvirksomhedens interesse, hvis der i offentligheden verserer rygter om revisionsvirksomheden eller revisor, men hvor undersøgelsen har vist, at der ikke er hold i sådanne rygter.

Er en undersøgelse efter § 37 iværksat på andet grundlag end offentlig omtale, vil Erhvervsstyrelsen ikke offentliggøre iværksættelsen af en undersøgelse. Der er dog fortsat mulighed for styrelsen til at offentliggøre resultatet af afgørelsen efter § 40, herunder de overordnede konklusioner, der er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 41. Offentliggørelse af identiteten på fysiske personer vil som udgangspunkt ske i anonymiseret form. Identiteten på fysiske personer kan dog offentliggøres, hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at offentliggørelsen vil være i samfundets interesse under forudsætning af, at betingelserne i persondatalovens kapitel 4, herunder lovens § 8, stk. 2, er opfyldt. Anonymisering af identiteten på den fysiske og juridiske person sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen.

Bestemmelsen er en undtagelse til den skærpede tavshedspligt, som Erhvervsstyrelsen er underlagt efter lovens § 48, stk. 1. Imidlertid skal Erhvervsstyrelsen overholde de almindelige tavshedspligtregler i forvaltningslovens § 27 og straffelovens §§ 152-152f.

Beslutningen om at offentliggøre, at en undersøgelse iværksættes eller er blevet iværksat, herunder mu-

ligheden for at offentliggøre resultatet af undersøgelsen, vil ikke kunne indbringes for højere administrativ myndighed, jf. lovforslagets § 1, nr. 100. Det er således selve offentliggørelsen, der ikke kan påklages, hvorimod styrelsens pålagte påtale eller påbud vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. § 51, stk. 1. Endvidere kan Erhvervsstyrelsens beslutning om at offentliggøre resultatet af en undersøgelse, desuagtet at styrelsen ikke forinden har offentliggjort, at en undersøgelse er iværksat, heller ikke kunne indbringes for højere administrativ myndighed, jf. lovforslagets § 1, nr. 100.

Til § 47 c

Efter den gældende § 44, stk. 6, skal Revisornævnets kendelser offentliggøres, herunder kendelser om frifindelse, afvisning og sanktionsbortfald. Efter praksis anonymiseres indklagedes navn efter udløbet af det første hele kalenderår efter kendelsens afsigelse, og hvis kendelsen er indbragt for domstolene, sker der offentliggørelse med oplysning om, at kendelsen er blevet indbragt for domstolene.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 25, indsættes artikel 30c, som indeholder en pligt for Revisornævnet til at offentliggøre alle nævnets sanktioner. Samtidigt fastsættes der specifikke krav til selve offentliggørelsen, herunder krav om statusmeddelelse, hvis en kendelse indbringes for domstolene.

Det foreslås derfor, at de nærmere krav til selve offentliggørelsen indsættes i en ny bestemmelse § 47 c.

Det foreslåede medfører, at alle kendelser, hvori Revisornævnet pålægger en sanktion, skal offentliggøres, hvilket ikke er en ændring af gældende praksis efter § 44, stk. 6, da nævnet efter den gældende bestemmelse skal offentliggøre sine kendelser. Den gældende § 44, stk. 6, som bliver den foreslåede § 44, stk. 8, videreføres med forslaget. Den foreslåede § 47 c medfører derfor ikke en ændring af den gældende § 44, stk. 6, men fastslår de nærmere krav til selve offentliggørelsen, og at der foreligger en pligt til at offentliggøre Revisornævnets kendelser efter § 44, stk. 1-4 og stk. 6 samt § 44 b, stk. 1 og 2.

Det foreslåede *stk. 1* oplister de sanktioner, som Revisornævnet skal offentligøre, og fastslår, at offentliggørelsen af kendelsen skal ske på Revisornævnets hjemmeside. Kendelser, for hvilke alle klageadgange er udtømte eller udløbet, skal offentliggøres så hurtigt som praktisk muligt og straks efter, at den fysiske eller juridiske person er blevet underrettet om kendelsen. Som en følge heraf foreslås i forslagets § 1, nr. 105, indsættelse af en frist for indbringelse af en kendelse for domstolene. Efter udløbet af denne frist vil der som udgangspunkt skulle ske offentliggørelse, jf. dog bemærkningerne til stk. 3. Offentliggørelsen af kendelserne vil være tilgængelige på nævnets hjemmeside i mindst fem år efter, alle klageadgange er udtømte eller udløbet.

Som noget nyt foreslås det i *stk. 2*,at offentliggørelse af kendelser vedrørende en fysisk person anonymiseres for så vidt angår personoplysninger, herunder identiteten på den fysiske person. En kendelse må derfor ikke indeholde personoplysninger, som omhandlet i artikel 2, litra a, i direktiv 95/46/EF, jf. persondatalovens § 3, nr. 1.

En kendelse må således ikke indeholde oplysninger om en person, der direkte eller indirekte kan identificere personen, bl.a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for en given persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet.

Offentliggørelse af kendelser vedrørende en fysisk person skal således ikke indeholde oplysning om identiteten af den fysiske person. Formålet med forslaget er, at den fysiske person ikke må kunne identificeres. Det betyder, at der ved offentliggørelse af kendelsen f.eks. ikke må gives oplysning om den pågældendes navn. Dette gælder dog ikke sanktionerne frakendelse af godkendelsen, midlertidigt forbud mod udførsel af revision og mod udøvelse af funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden eller en revisionsvirksomhed, jf. lovens foreslåede § 44, stk. 3 og 4, da det vil være nødvendigt at advare regnskabsbrugerne herom. Efter *stk. 2, 2. pkt.* skal der ske anonymisering af personoplysninger efter udløbet af den periode, for hvilken en given sanktion har virkning, dog senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen. Eksempelvis kan revisor frakendes godkendelsen for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Er en revisor frakendt godkendelsen for en periode på f.eks. 1 år, skal der ske anonymisering af

identiteten på revisor efter 1 år regnet fra den dato sanktionen har virkning. Hvis revisor frakendes godkendelsen indtil videre, vil hensynet til at advare regnskabsbrugerne herom ikke være til stede med samme styrke, da revisor vil være afregistreret i registeret over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

En fysisk person sidestilles med en enkeltmandsvirksomhed, hvorfor der også vil skulle ske anonymisering af navnet på en enkeltmandsvirksomhed svarende til, hvad der gælder for fysiske personer.

Offentliggørelsen skal overholde Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger. For så vidt angår personoplysninger skal vurderingen af offentliggørelsen foretages i henhold til persondatalovens regler, især §§ 5-8. Kendelser vedrørende fysiske personer, som offentliggøres i anonymiseret form, ligger inden for rammerne af persondataloven.

Oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen, vil som udgangspunkt være oplysninger omfattet af § 8 i persondataloven. Offentliggørelse af sanktionerne frakendelse af godkendelse samt nedlæggelse af midlertidigt forbud mod revisors udførelse af revision og udøvelse af visse funktioner i PIE-virksomhed eller revisionsvirksomhed vurderes ikke i alle tilfælde at kunne ske inden for persondatalovens rammer. Sådanne sanktioner udgør således en fravigelse af persondatalovens regler. Bestemmelsen indebærer, at spørgsmålet om, hvorvidt det er berettiget for Revisornævnet at offentliggøre de nævnte typer af sanktioner, fremover skal bedømmes efter § 47 c og ikke efter persondatalovens §§ 5-8. Persondatalovens øvrige regler vil dog fortsat skulle iagttages.

Det er muligt ved lov at fravige persondatalovens regler under forudsætning af, at det ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet. Det fremgår af databeskyttelsesdirektivets artikel 7, at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Det fremgår desuden af direktivets artikel 8, stk. 5, at behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af den nationale lovgivning med forbehold af de undtagelser, som medlemsstaten kan fastsætte på grundlag af nationale lovbestemmelser, hvorefter der gives tilstrækkelige, specifikke garantier. Det vurderes, at den foreslåede bestemmelse ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet. Der er desuden lagt vægt på, at persondatalovens øvrige regler fortsat vil gælde.

Til *stk. 3,* der vedrører revisionsvirksomheder og virksomheder af interesse for offentligheden, henvises der til lovbemærkninger til § 47 a, stk. 2 og 3, der finder tilsvarende anvendelse for sanktioner pålagt af Revisornævnet. Revisornævnets kendelser efter § 44, stk. 1-4 og stk. 6, samt § 44 b, stk. 1 og 2, skal således offentliggøres med oplysning om identiteten på den juridiske person, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade, jf. lovbemærkningerne til § 47 a, stk. 2.

Anonymisering af identiteten på en juridisk person sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen, jf. lovbemærkningerne til § 47 a, stk. 3.

Det foreslås i § 47 a, stk. 3, at der skal ske anonymisering af identiteten på den juridiske person efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen. For sanktionen frakendelse af revisionsvirksomhedens godkendelse vil der imidlertid være pålagt en fastsat tidsramme fra 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre, hvilket angiver, at det inden for dette tidsrum kan være nødvendigt, at sanktionen er offentlig tilgængelig med oplysning om navnet på revisionsvirksomheden. Derfor omfatter forslaget om anonymisering efter 2 år ikke sanktionen frakendelse af revisionsvirksomhedens godkendelse, jf. den foreslåede § 44, stk. 6. Tidsrummet, for hvilken oplysning om revisionsvirksomhedens identitet er tilgængelig, kan derfor være mindre eller mere end 2 år afhængig af den konkrete kendelse, dog højest 5 år efter datoen for offentliggørelsen, jf. ovenfor bemærkningerne til stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 4*, at afgørelser efter § 44, stk. 1-4 og stk. 6, samt efter § 44 b kan offentliggøres, inden udløbet af klagefristen eller hvis klagefristen er udløbet, og kendelsen er blevet påklaget til Erhvervsankenævnet.

Der foreligger således ikke en pligt for Revisornævnet til at offentliggøre sine kendelser inden udløbet af klagefristen for at indbringe en kendelse for domstolene, jf. § 52 a og § 52, stk. 1. Men der foreligger en mulighed, og såfremt den anvendes, skal det ske med offentliggørelse af en statusmeddelelse indeholdende oplysninger om status og resultatet af en klage.

Status vil i et sådant tilfælde være, at klagefristen for indbringelse af kendelsen til domstolene ikke er udløbet. Status kan endvidere være, at parten efterfølgende trækker sagen tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod status quo ikke skal offentliggøres.

Endvidere skal der offentliggøres en statusmeddelelse, hvis klagefristen for sagens indbringelse for domstolene er udløbet, og Revisornævnets kendelse er blevet indbragt for domstolene, når kendelsen offentliggøres. Status vil i et sådant tilfælde være, at kendelsen er indbragt for domstolene.

Når resultatet af klagen foreligger, skal resultatet tillige offentliggøres. Endelig dom skal offentliggøres i tilknytning til den af Revisornævnets trufne kendelse. Dette gælder uanset udfaldet af dommen.

Statusmeddelelsen skal offentliggøres så hurtigt som praktisk muligt. Offentliggørelse af statusmeddelelsen bør som udgangspunkt ske samtidigt med offentliggørelse af sanktionen. Det bør derfor bestræbes, at det så vidt muligt sker i umiddelbar forlængelse af udløbet af klagefristen i § 52 a og § 52, stk. 1.

Til nr. 91

Den gældende § 48 fastsætter tavshedspligt for Erhvervsstyrelsen ansatte og andre personer for så vidt angår de fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsarbejdet. Bestemmelsen angiver endvidere, hvilke myndigheder sådanne fortrolige oplysninger trods tavshedspligten kan videregives til.

De gældende bestemmelser om tavshedspligt svarer til bestemmelserne om Finanstilsynets tavshedspligt i den finansielle lovgivning, med de fornødne tilpasninger i forhold til og som følge af lovens område.

De generelle regler om Erhvervsstyrelsens udvidede tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger, som styrelsens ansatte får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, foreslås videreført i *stk. 1*. Stk. 1 indeholder således hovedreglen om Erhvervsstyrelsens udvidede tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger, som styrelsens ansatte får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden i dette kapitel. Bestemmelsen svarer til tavshedspligten i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed for Finanstilsynets ansatte. Den skærpede tavshedspligt bevirker, at retten til aktindsigt er afskåret i disse sager, jf. § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen, hvorefter pligten til at meddele oplysninger er begrænset af særlige bestemmelser fastsat ved lov. Tavshedspligtsbestemmelserne begrænser ikke parters ret til aktindsigt efter § 9, stk. 2, i forvaltningsloven eller parters ret til underretning efter § 5, stk. 2, nr. 4, i retssikkerhedsloven.

Bestemmelsen om, at personer, der udfører serviceopgaver for styrelsen, også er underlagt tavshedspligt, er indsat for at undgå uklarhed om tavshedspligtens rækkevidde. Bestemmelsen præciserer, at personer, der er ansat i selskaber, Erhvervsstyrelsen har indgået kontrakt med om udførelsen af serviceopgaver som led i deres drift, er omfattet af bestemmelsen om tavshedspligt. Serviceopgaver som led i driften vil f.eks. være rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift. Endvidere vil det omfatte personer, der yder ekstern bistand i forbindelse med undersøgelse efter forslagets § 37.

Som følge af forslaget om, at kvalitetskontrollen fremover udføres af Erhvervsstyrelsen, foreslås den gældende § 36 om bl.a. Revisortilsynets tavshedspligt ophævet. Det foreslås på baggrund heraf, at tavshedspligten i henhold til den gældende § 36, stk. 2, sættes ind i § 48, stk. 1. Hermed bliver alle, der er beskæftiget med og som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen, herunder kvalitetskontrollanterne

og andre, som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen, underlagt den samme tavshedspligt, som hidtil har været gældende for Erhvervsstyrelsens ansatte i forbindelse med udøvelsen af tilsynsvirksomheden.

Uanset tavshedspligten i stk. 1 kan Erhvervsstyrelsen i forbindelse med udøvelsen af det offentlige tilsyn med revisionsvirksomheder og revisorer videregive fortrolige oplysninger internt i styrelsen i forbindelse med varetagelsen af styrelsens øvrige tilsynsforpligtelser. Denne præcisering anses for at være nødvendig, idet man hermed er med til at sikre et effektivt tilsyn med de dertil hørende nødvendige oplysninger, dog med en samtidig sikring af fortroligheden af oplysninger, jf. forslagets § 1, nr. 94 (forslag til nyt § 48, stk. 8).

Til nr. 92

Det foreslåede *stk. 4* indeholder reglerne om de særlige tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen, uanset hovedreglen i stk.1 og 3, kan videregive fortrolige oplysninger.

Den øgede integration af virksomheder og de indbyrdes økonomiske forhold inden for EU/EØS-området nødvendiggør et tættere samarbejde mellem de relevante tilsynsmyndigheder inden for Fællesskabet og mulighed for hurtigt og effektivt at udveksle relevante oplysninger mellem disse. 8. selskabsdirektiv anfører således i artikel 36, stk. 1, at medlemsstaternes kompetente myndigheder skal kunne yde bistand til et andet medlemslands kompetente myndighed. Her nævner direktivet især muligheden for udveksling af oplysninger.

Opregningen af tilfælde, hvor videregivelse kan ske, er systematiseret således, at man først har samlet de tilfælde, hvor der kan videregives oplysninger til de enheder, som indgår som en del af det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder (nr. 1). Hernæst kan der videregives til Finanstilsynet (nr. 2). Endvidere kan der videregives oplysninger til andre offentlige myndigheder (nr. 3), dernæst andre kompetente myndigheder i henhold til 8. selskabsdirektiv (nr. 4) og endelig myndigheder m.v. i tredjelande (nr. 5).

Nr. 1 er en videreførelse og sikrer, at der er adgang til udveksling af oplysninger imellem Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet.

Nr. 2 er en konsekvensændring af, at Fondsrådet er nedlagt, og at opgaverne i stedet varetages af Finanstilsynets bestyrelse. Efter nr. 3 kan Erhvervsstyrelsen videregive fortrolige oplysninger til Finanstilsynet til brug for efterforskning af forhold, der falder inder under Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, eksempelvis efter værdipapirhandelsloven. Der henvises i den forbindelse til § 83 i værdipapirhandelsloven. Bestemmelsen tænkes anvendt i situationer, hvor Erhvervsstyrelsen ved sin tilsynsvirksomhed konstaterer forhold, der falder ind under Finanstilsynets tilsynsområde, og hvor det vil være ønskeligt at overgive disse oplysninger til Finanstilsynet. Uden denne bestemmelse ville der ikke være hjemmel til at videregive oplysninger, fordi styrelsen som nævnt er underlagt en skærpet tavshedspligt, jf. forslagets § 1, nr. 91 (§ 48, stk. 1, i revisorloven).

Nr. 3 er en videreførelse og præciserer, at fortrolige oplysninger kan videregives til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet. Oplysningerne kan bl.a. forestilles brugt til efterforskning og forfølgning af strafbare forhold, der er omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen, det vil sige love, der administreres af offentlige tilsynsmyndigheder, eksempelvis SKAT. Afgørelse af, om der foreligger en overtrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisbedømmelse, førend det endeligt kan fastslås, at en overtrædelse foreligger. Erhvervsstyrelsen har i langt de fleste tilfælde hverken hjemmel til eller mulighed for at foretage en sådan efterforskning. Som følge heraf er bestemmelsen foreslået således, at fortrolige oplysninger også kan videregives til brug for efterforskningen af en formodet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

Nr. 4 gennemfører dele af direktivets artikel 36 om videregivelse af oplysninger til medlemsstaternes kompetente myndigheder. Direktivet stiller krav om, at de udvekslede oplysninger udelukkende må anvendes til varetagelsen af opgaverne i forbindelse med udøvelsen af det offentlige tilsyn. Den foreslåede

bestemmelse er således en konsekvens af det øgede samarbejde mellem medlemsstaternes, som direktivet nævner i artikel 33, og den skal således medvirke til at tilsynssystemet imellem medlemslandene bliver effektivt ved, at de kompetente myndigheder kan udveksle oplysninger med hinanden, jf. artikel 36, stk. 3.

Nr. 5 gennemfører direktivets artikel 47 om udveksling af oplysninger med udenlandske kompetente myndigheder. Der gælder en lang række supplerende regler for udveksling med disse myndigheder. Disse regler er oplistet i bestemmelsens stk. 5.

Videregivelse af de nævnte oplysninger skal vurderes efter persondatalovens §§ 5-8, alt efter om der er tale om følsomme eller ikke-følsomme oplysninger. Persondatalovens § 8, stk. 2, anfører de nærmere betingelser for, hvornår en myndighed må videregive oplysninger vedrørende f.eks. personers strafbare forhold. Det kan blandt andet ske, hvis videregivelsen sker til varetagelse af private og offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen vedrører, jf. persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 2.

Til nr. 93

Den gældende § 48, stk. 7, angiver, at oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget fra en udenlandsk kompetent myndighed, alene kan videregives til Revisortilsynet, Revisornævnet og anklagemyndigheden.

Det følger af direktivets artikel 36, stk. 4, at oplysninger, der er modtaget i henhold til tilsynsarbejdet, alene må anvendes til udøvelsen af funktionerne efter direktivet samt i forbindelse med de administrative og retlige procedurer, der følger af forpligtelserne efter direktivet.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 7* er indsat for at beskytte medlemsstaternes integritet, således at oplysninger, som er udleveret til styrelsen af en udenlandsk kompetent myndighed i forbindelse med tilsynsvirksomheden, ikke uden videre formidles videre i systemet. Af denne årsag præciseres det med bestemmelsen, at oplysninger, som styrelsen modtager fra en udenlandsk myndighed som led i styrelsens tilsynsvirksomhed, alene må anvendes i den forbindelse, hvorfor sådanne oplysninger ikke kan gives videre til andre myndigheder for så vidt angår forhold, der ikke vedrører det offentlige tilsyn efter 8. direktiv. Den foreslåede bestemmelse giver dog mulighed for, at oplysninger kan udleveres til Revisornævnet, hvilket er en konsekvens af, at Revisornævnet henhører under det offentlige tilsyn, jf. lovens kapitel 9. Efter den foreslåede bestemmelse kan oplysningerne endvidere videregives til anklagemyndigheden. Artikel 36, stk. 4, anfører, at den kompetente myndighed kan være underlagt forpligtelser under retssager, hvorfor det vil være nødvendigt, at myndigheden kan give oplysninger, som den har indhentet hos en udenlandsk myndighed, til anklagemyndigheden.

I forslaget til den nye affattelse afstk. 7er tilføjet »medmindre den udenlandske kompetente myndighed har givet samtykke til videregivelse til andre«. Der kan være tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt at kunne videregive fortrolige oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget fra en udenlandsk kompetent myndighed, til andre end Revisornævnet og anklagemyndigheden. Det er derfor præciseret, at en videregivelse af fortrolige oplysninger til andre end Revisornævnet og anklagemyndigheden kræver samtykke fra den udenlandske kompetente myndighed.

Til nr. 94

De foreslåede stk. 8 og 9 er nye bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 8*, at alle, der i henhold til stk. 4 modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt med hensyn til disse oplysninger. De gældende bestemmelser indeholder ikke regler om hvilken tavshedspligt, der gælder for personer, der modtager oplysninger efter § 48, stk. 4. Den forslåede bestemmelse fastslår, at der gælder samme skærpede tavshedspligt som i § 48, stk. 1.

Den nye artikel 30e i 8. selskabsdirektiv forpligter medlemsstaterne til at indføre mekanismer, så personer kan indberette formodede eller faktiske overtrædelse af lovgivningen på revisionsområdet til nationale myndigheder, en såkaldt whistleblowerordning. Efter den nye artikel 30e, stk. 2, litra b), skal der i forbindelse med den ordning sikres beskyttelse af personoplysninger både hvad angår den person, som indberetter de formodede eller faktiske overtrædelser, og den person, som er mistænkt for at begå eller som angiveligt har begået en overtrædelse.

Det foreslåede *stk. 9* gennemfører denne beskyttelse, idet Erhvervsstyrelsens ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, der har indberettet til ordningen.

Det foreslåede stk. 9 er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til oplysninger om personer, der indberetter overtrædelser af lovgivningen på revisionsområdet til Erhvervsstyrelsen, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende til styrelsen har indberettet en persons eller virksomheds, herunder en ansats, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på revisionsområdet.

Stk. 9 medfører bl.a., at oplysninger om en person, der har indberettet en virksomhed eller en person for overtrædelse af revisorlovgivningen, for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven.

Oplysninger om en person skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelsen, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af revisionslovgivningen til Erhvervsstyrelsen indberettet af en person om en person eller virksomhed, herunder revisionsudvalg eller ledelsen. Bestyrelsens eller ansattes indberetning til styrelsen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 117 i lov om finansiel virksomhed eller § 132 i selskabsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af revisionslovgivningen, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelsen vedrører regler, som er under Erhvervs- og vækstministeriets ressortområde, som vedrører revisionsområdet, som er under tilsyn af Erhvervsstyrelsen, forstået som love, bekendtgørelser og direkte gældende EU-retlig regulering, herunder forordninger mv. Forslaget medfører, at Erhvervsstyrelsens ansatte er forpligtet til ikke at videregive oplysninger om personer, der til styrelsen indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af revisorlovgivningen. Forslaget udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Erhvervsstyrelsen i medfør af det foreslåede stk. 9 være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen. Fravigelsen af de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven vurderes at være nødvendig for at gennemføre ændringsdirektivets artikel 30e, stk. 2, litra b.

Forslaget ændrer ikke på, at adgangen til aktindsigt i Erhvervsstyrelsens sager som følge af bestemmel-

sens ordlyd er begrænset i henhold til § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen, og adgangen til indsigt efter persondataloven er som følge af bestemmelsens ordlyd begrænset i henhold til § 32, stk. 2, i persondataloven.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Erhvervsstyrelsen at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af den finansielle regulering, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Til nr. 95

Revisorlovens § 49 blev indført i forbindelse med implementering af direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og skal sikre, at der kan udveksles relevante oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Den nye artikel 3a, stk. 3, i 8. selskabsdirektiv, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 4, bestemmer, at et værtsland er forpligtet til at registrere en EU-/EØS-revisionsvirksomhed, hvis den er overbevist om, at revisionsfirmaet er registreret af den kompetente myndighed i hjemstaten. Det bestemmes endvidere, at når en EU-/EØS-revisionsvirksomhed registreres i et værtsland, skal værtslandet orientere hjemstatens kompetente myndighed.

På denne baggrund foreslås revisorlovens § 49 om Erhvervsstyrelsens udveksling af nødvendige oplysninger med kompetente myndigheder i andre lande udvidet med en ny *§ 49, stk. 5*. Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til at udveksle oplysninger i forbindelse med ansøgning om registrering i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder efter de samme regler, der gælder for udveksling af oplysninger i forbindelse med gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Herved er der skabt hjemmel til indhentning af de nødvendige oplysninger om, hvorvidt en EU-/ EØS-revisionsvirksomhed er godkendt i overensstemmelse med 8. selskabsdirektiv.

Selve pligten til at lade virksomheden registrere er indeholdt i den foreslåede nye § 13 a, jf. forslagets § 1, nr. 15, hvortil der i øvrigt henvises.

Til nr. 96

Der er tale om en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 95. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 97

Der er tale om en konsekvensændring af, at virksomheder af interesse for offentligheden, som hidtil har været defineret i lovens § 21, stk. 3, efter forslagets § 1, nr. 6, nu defineres i den foreslåede § 1 a, nr. 3.

Til nr. 98

Den gældende bestemmelse i § 50 vedrører finansieringen af kvalitetskontrollen, undersøgelsessystem og disciplinærsystemet (Revisornævnet). Med hjemmel i bestemmelsen fastsætter Erhvervsstyrelsen årligt gebyrer for revisorer, jf. herved senest bekendtgørelse nr. 1243 af 26. november 2014.

Forslaget til nyt *stk. 3* skaber hjemmel til hos revisionsvirksomheder, der er godkendt i et andet EU-land eller et EØS-land, og som afgiver erklæringer efter § 1, stk. 2, at opkræve gebyr til finansiering af omkostningerne ved driften af kvalitetskontrollen, undersøgelsessystem og Revisornævnet. Sådanne virksomheder skal efter forslagets § 1, nr. 15, registreres i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder. De pågældende virksomheder er efter den foreslåede § 29, stk. 5, undergivet kvalitetskontrol og kan efter forslaget til § 43, stk. 4, indbringes for Revisornævnet, ligesom en sådan virksomhed kan undergives kontrol efter § 37. På denne baggrund foreslås der indsat hjemmel til, at der kan

opkræves gebyr til dækning af de omkostninger, der er forbundet med det offentlige tilsyn af disse virksomheder.

Tilsvarende skaber lovforslaget hjemmel til at opkræve gebyr hos revisionsvirksomheder omfattet af § 15, der ikke har hjemsted her i landet, i et andet EU-land eller et EØS-land, og som afgiver revisionspåtegning på et årsregnskab eller et koncernregnskab for en virksomhed, der ikke har hjemsted her i landet, i et andet EU-land eller i et EØS-land, men hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Danmark.

Til nr. 99

Der er tale om en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 58-64, om ændring af organiseringen af det offentlige tilsyn.

Til nr. 100

Den gældende § 51 vedrører klageadgang og undtagelser herfra.

Det foreslåede *stk. 1* viderefører det gældende stk. 1, hvorefter afgørelser, der er truffet af Erhvervsstyrelsen – i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven, kan indbringes for Erhvervsankenævnet, dog således at der indsættes hjemmel til, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i medfør af forordningen ligeledes kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

Det gældende stk. 2 fastslår, at afgørelser truffet efter § 37-39 i forbindelse med undersøgelser ikke kan indbringes for Erhvervsankenævnet, dvs. Erhvervsstyrelens beslutning om iværksættelse af en undersøgelse og styrelsens indhentelse af oplysninger. I det foreslåede *stk. 2* er det tilføjet, at afgørelser vedrørende udvælgelse af revisionsvirksomheder til kvalitetskontrol i det foreslåede § 29 samt afgørelser vedrørende kvalitetskontrol i de foreslåede §§ 34-35 b ikke kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Dette er en videreførelse af gældende ret, hvorefter afgørelser i forbindelse med kvalitetskontrol truffet af Revisortilsynet ifølge den gældende § 51, stk. 3, ikke har kunnet indbringes for anden administrativ myndighed. De undtagne tilfælde kan heller ikke ankes til Erhvervs- og Vækstministeren, men skal i givet fald indbringes for domstolene. Undtagelserne er begrundet i, at de omhandlede forhold ikke er egnet til behandling ved et klageorgan, da de er af procesledende karakter.

Med lovforslaget ændres måden, hvorpå kvalitetskontrollen bliver afsluttet. Efter den gældende § 35, stk. 6, træffer Revisortilsynet afgørelse om, hvorvidt den kontrollerede revisionsvirksomhed eller revisor skal meddeles en påtale for et eller flere forhold, og om der skal foretages et nyt kontrolbesøg, som skal afklare, om påtalen er fulgt. Med forslaget afsluttes kvalitetskontrollen med en rapport indeholdende de væsentligste konklusioner fra kvalitetskontrollen samt vurdering af, om der skal foretages en opfølgende kvalitetskontrol.

Hvis der i forbindelse med en kvalitetskontrol er konstateret risiko for, at en revisionsvirksomhed eller revisor har overtrådt bestemmelser i eller efter revisorloven eller i forordningen, kan Erhvervsstyrelsen iværksætte en undersøgelse.

Styrelsens eventuelle afgørelse som følge af en iværksat undersøgelse på baggrund af en kvalitetskontrol vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. bestemmelsens stk. 1.

Det foreslås endvidere, at beslutningen om at offentliggøre, at en undersøgelse er iværksat eller beslutning om at offentliggøre resultatet af undersøgelsen efter forslagets § 1, nr. 90 (§ 47 b, stk. 1, i revisorloven), ikke kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Ligeledes foreslås det, at beslutning om at offentliggøre en afgørelse efter § 47 a, stk. 2, ikke kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

Forslagets *stk. 3* er en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 58-64, om ændring af organiseringen af kvalitetskontrollen. Samtidig foreslås det, at afgørelser truffet af Revisorrådet, jf. forslagets § 1, nr. 55,

ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Der er tale om afgørelser i forbindelse med revisoreksamen, f.eks. dispensationssager og bedømmelse af eksamen.

Til nr. 101

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslagets § 1, nr. 80, 82 og 87.

Til nr. 102

Revisorlovens § 52 indeholder bestemmelser om indbringelse for domstolene af Erhvervsstyrelsens afgørelser efter § 8 om fratagelse af en revisors godkendelse, f.eks. som følge af revisors forfaldne gæld til det offentlige, manglende efteruddannelse m.v. Bestemmelsen indeholder desuden regler for indbringelse for domstolene af Revisornævnets afgørelser om frakendelse af en revisors eller en revisionsvirksomheds godkendelse.

Forslaget til nyt *stk. 4* medfører, at indbringelse af Revisornævnets afgørelser vedrørende nedlæggelse af et forbud efter den foreslåede § 44, stk. 3, jf. forslagets § 1, nr. 80, overfor en revisor mod udførelse af revision, udøvelse af funktioner i en revisionsvirksomhed eller en virksomhed af interesse for offentligheden som udgangspunkt vil have opsættende virkning, men således at retten kan bestemme, at vedkommende - mens sagen verserer ved retten - ikke kan udøve de funktioner, som forbuddet omfatter. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 52, stk. 4, med hensyn til en afgørelse fra Revisornævnet vedrørende frakendelse af revisors godkendelse.

Til nr. 103

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslagets § 1, nr. 80 og 82.

Til nr. 104

Forslaget til nyt *stk. 6* medfører, at indbringelse for domstolene af Revisornævnets afgørelser vedrørende nedlæggelse af et forbud efter den foreslåede § 44 b, stk. 2, jf. forslagets § 1, nr. 87, overfor et medlem af det øverste ledelsesorgan, direktion eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden mod, at pågældende kan være medlem af det øverste ledelsesorgan, direktion eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, som foreslået i forslagets § 1, nr. 87, som udgangspunkt vil have opsættende virkning, men således at retten kan bestemme, at vedkommende - mens sagen verserer ved retten - ikke kan udøve de funktioner, som forbuddet omfatter. Bestemmelsen svarer til den tilsvarende bestemmelse vedrørende et forbud nedlagt overfor en revisor. Der henvises til bemærkninger til forslagets § 1, nr. 102.

Til nr. 105

Den gældende revisorlov indeholder i § 51 en klagefrist for afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen, som er på 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Ved ændringsdirektivets artikel 1, nr. 25, indsættes artikel 30 c, der indfører krav om offentliggørelse af alle sanktioner pålagt af Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet. Endvidere fastsættes krav til, hvornår offentliggørelsen skal ske, som knytter sig til en klagefrist.

Det foreslås derfor, at der i lighed med klagefristen for Erhvervsstyrelsens afgørelser også indsættes en søgsmålsfrist for Revisornævnets kendelser for indbringelse for domstolene. *§ 52 a, stk. 1,* er således nødvendiggjort som en følge af ændringsdirektivets artikel 30 c, jf. den foreslåede § 47 c.

Ligesom på andre retsområder, hvor der kan ske indbringelse af en nævnsafgørelse for domstolene, er der mulighed for, at retten undtagelsesvist kan give tilladelse til, at sag kan anlægges efter udløbet af fristen på 4 uger, når blot ansøgning herom indgives til retten inden seks måneder efter, at Revisornævntes kendelse er meddelt den pågældende. Rettens behandling af en anmodning efter § 52 a må ske efter sam-

me principper, hvorefter domstolene i øvrigt behandler sager om tilladelse af appel uanset fristoverskridelsen, jf. retsplejelovens § 372, stk. 2, og retsplejelovens § 394, stk. 2.

Der er mulighed for, at retten undtagelsesvist kan give tilladelse til, at sag kan anlægges efter udløbet af fristen på 4 uger. Rettens behandling af en anmodning efter § 52 a må ske efter samme principper, hvorefter domstolene i øvrigt behandler sager om tilladelse af appel uanset fristoverskridelsen, jf. retsplejelovens § 372, stk. 2, og § 394, stk. 2.

Bestemmelsen finder jf. *stk. 2* ikke anvendelse på kendelser, der vedrører frakendelse efter § 44, stk. 4 og 6, af en revisors eller revisionsvirksomheds godkendelse, nedlæggelse af midlertidigt forbud overfor en revisor efter § 44, stk. 3, eller nedlæggelse af midlertidigt forbud overfor et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, jf. § 44 b, stk. 2. Baggrunden herfor er, at der i lovens § 52, stk. 1, som foreslået ændret ved lovforslagets § 1, nr. 101, er en særlig bestemmelse herom.

Til nr. 106

§ 54, stk. 1, er en videreførelse af den gældende bestemmelse og angiver de af lovens bestemmelser, hvis overtrædelse er strafsanktionerede.

Herefter strafsanktioneres efter *1. pkt.* overtrædelse af bestemmelserne i revisorlovens § 5 (misbrug af betegnelsen statsautoriseret henholdsvis registreret revisor m.v.), § 9, stk. 1, (benyttelse af bevis for godkendelsen som revisor uanset fratagelse eller frakendelse af godkendelsen), § 11, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., (afgivelse af erklæringer af en revisor, der er etableret i et andet EU- eller EØS-land eller et land, hvormed EU har indgået aftale, hvor afgivelsen er i strid med § 11, stk. 1, eller pågældende tilsidesætter pligten efter § 11, stk. 2, 1. pkt., til at indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen), § 13 a, stk. 2, jf. forslagets § 1, nr. 15, (pligt for en revisionsvirksomhed godkendt i et andet EU- eller EØS-land, der afgiver erklæringer efter § 1, stk. 2, til – forinden erklæringsarbejdet efter § 1, stk. 2, påbegyndes - at lade sig registrere i det offentlige register for revisorer og revisionsvirksomheder), § 17, stk. 1 og 2, (begrænsninger i arbejdsområdet for registrerede revisorer ansat i landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer, herunder begrænsninger i de pågældendes adgang til at besidde ejerandele i en revisionsvirksomhed), § 20 (pligt for revisor i virksomhed af interesse for offentligheden, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 3, til at forelægge revisionsprotokollat for pågældende virksomheds bestyrelse eller tilsynsorgan), §§ 22-24, (revisors underretningspligter vedrørende økonomiske forbrydelser, revisors pligt vedrørende udarbejdelse af arbejdspapirer, revisors uafhængighed ved udførelse af opgaver efter § 1, stk. 2), 24 c (forbud mod, at en revisor, der har underskrevet revisionspåtegningen eller været knyttet til revisionen, må påtage sig en ledende stilling mv i den pågældende virksomhed, før 1 henholdsvis 2 år - afhængig af om den reviderede virksomhed er en virksomhed af interesse for offentligheden eller ikke - efter at være fratrådt som revisor), § 26 (forbud mod at revisor ved udførelsen af opgaver efter § 1, stk. 2, betinger sig højere vederlag, end hvad der kan anses for rimeligt, eller et vederlag gøres afhængig af andre forhold end det udførte arbejde), § 31, stk. 1, 1. pkt., (forpligtelse for en virksomhed af interesse for offentligheden til at etablere et revisionsudvalg) og § 31, stk. 4 og 6, (betingelser for at en virksomhed kan lade revisionsudvalgets funktioner udøve af det øverste ledelsesorgan samt pligt til i så fald at oplyse herom i årsrapporten).

Ved forslaget præciseres det samtidig, at der kan ifaldes højere straf end bøde, hvis sådan straf er forskyldt efter anden lovgivning.

I medfør af *2. pkt.* strafsanktioneres på samme måde som efter 1. pkt. overtrædelser af bestemmelser i forordningen, som vedrører tilsvarende forpligtelser ved revision af virksomheder af interesse for offentligheden, som er strafsanktionerede efter 1. pkt.

Det drejer sig om overtrædelse af artikel 4, stk. 1 og 2, om forbud mod betingede honorarer og et loft for det samlede honorar for ikke-revisionsydelser set i forhold til revisionsvirksomhedens gennemsnitlige

honorar over de seneste tre år for revisionen af en bestemt virksomhed og dens modervirksomhed, herunder kontrollerede virksomheder.

Dernæst drejer det sig om overtrædelse af artikel 5, stk. 1, om forbud mod en revisionsvirksomheds udførelse af ikke-revisionsydelser.

Endvidere drejer det sig om overtrædelse af artikel 11, stk. 1 og 2, der vedrører revisors pligt til at forelægge et revisionsprotokollat for den reviderede virksomheds revisionsudvalg samt minimumsindholdet af et sådan protokollat.

Efter artikel 15, stk. 1, har revisor pligt til i en periode af fem år at opbevare dokumenter og oplysninger i forbindelse med underretning af revisionsudvalg, forberedelse af revisionen, orientering om uregelmæssigheder, kvalitetskontrol, revisionspåtegningens udformning, indberetning til tilsynsmyndigheder, oplysning til Erhvervsstyrelsen om honorar fra revision m.m. og proces ved udpegning af revisor. Tilsidesættelse af dokumentationskravene efter artikel 15, stk. 1, foreslås tillige strafsanktioneret.

Endelig at strafsanktioneres tilsidesættelse af revisors pligt efter artikel 17, stk. 7, til at ophøre som revisor senest syv år efter udpegning (valg) til revisor.

Til nr. 107

Forslaget til *stk. 7* er ny og medfører, at den, der tilsidesætter et overfor vedkommende nedlagt forbud efter § 44, stk. 3, eller § 44 b, stk. 2, kan straffes med bøde. Om indholdet af de nævnte forbud henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 80 og 87.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at der i fodnoten til selskabslovens titel indsættes en henvisning til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 20, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, der delvis gennemføres i loven ved dette forslag.

Ved henvisningen rettes tillige op på, at fodnoten ikke blev opdateret i forbindelse med gennemførelsen af 8. selskabsdirektiv i 2008 ved lov nr. 468 af 17. juni 2008, hvor der i daværende lov om aktieselskaber (lovbekendtgørelse nr. 649 af 15. juni 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 108 af 7. februar 2007, § 1 i lov nr. 573 af 6. juni 2007 og § 4 i lov nr. 576 af 6. juni 2007) og lov om anpartsselskaber (lovbekendtgørelse nr. 650 af 15. juni 2006, som ændret ved § 2 i lov nr. 573 af 6. juni 2007) blev indsat bestemmelser om valg og afsættelse af revisor.

Til nr. 2

Kapitalselskabets ledelse har pligt til at stille de nødvendige oplysninger til rådighed for enhver revisor, der skal erklære sig om kapitalselskabets forhold, og selskabets centrale ledelsesorgan skal stille ejerbog, generalforsamlingsprotokol mv. til rådighed, jf. det foreslåede stk. 3.

Der er tale om en videreførelse af § 93, stk. 3, dog med en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 1, nr. 27.

Det foreslås i § 1, nr. 27, at ophæve kravet i revisorloven om, at revisor skal føre en revisionsprotokol ved udførelse af revision. Baggrunden for forslaget om ophævelse er, at kravet om at føre en revisionsprotokol ved revision af virksomheder af offentlig interesse (PIE-virksomheder) fremover er reguleret i artikel 11 i forordningen og derfor ikke længere kan være reguleret i revisorloven. Som følge heraf er det

foreslået at foretage konsekvensændring af § 93, stk. 3, hvorefter det fremgår, at det centrale ledelsesorgan skal udlevere selskabets revisionsprotokol, hvis revisor fører en sådan. Kravet om at udlevere selskabets revisionsprotokol gælder fortsat uanset, om det påhviler revisor at føre en sådan, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med kapitalselskabet har ført en revisionsprotokol. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 24.

Til nr. 3

Den gældende *§ 129* foreskriver, at revisionsprotokollen skal forelægges på et møde i ledelsen, hvis det efter lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder mv. (revisorloven) eller anden lovgivning påhviler revisor at føre en revisionsprotokol, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med kapitalselskabet har udarbejdet en revisionsprotokol.

§ 129 er i forslaget affattet på ny som følge af forslagets § 1, nr. 27, hvorefter kravet i revisorloven, om at revisor skal føre en revisionsprotokol ophæves. Såfremt revisor fører en revisionsprotokol, er der fortsat krav om, at medlemmerne af det øverste ledelsesorgan skal underskrive den af revisor udarbejdede revisionsprotokol uanset, om det påhviler revisor at føre en sådan, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med kapitalselskabet har ført en revisionsprotokol. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 2.

Bestemmelsen finder anvendelse på bestyrelsen, hvis der er en sådan, samt tilsvarende i relation til møder i tilsynsrådet. I anpartsselskaber, hvor der alene er en direktion, jf. § 111, stk. 1, nr. 2, finder bestemmelsen i overensstemmelse med de gældende regler anvendelse på direktionen, hvis denne består af flere medlemmer.

Hvis revisor fører en revisionsprotokol, skal revisionsprotokollen underskrives af samtlige medlemmer af bestyrelsen eller tilsynsrådet. Ikke tilstedeværende medlemmer underskriver protokollen efterfølgende.

Til nr. 4

I dansk ret reguleres udnævnelse af revisor i de respektive særlove afhængig af virksomhedstype. Udnævnelse af revisor i kapitalselskaber reguleres således i selskabslovens § 144.

Artikel 37 i 8. selskabsdirektiv regulerer udnævnelsen af revisorer og revisionsfirmaer. Som udgangspunkt udnævnes revisor af generalforsamlingen (stk. 1), men alternative fremgangsmåder for udnævnelsen er tilladte, såfremt revisors uafhængighed af den reviderede virksomheds ledelse er sikret (stk. 2).

Med ændringsdirektivet tilføjes et nyt stykke 3 i artikel 37, hvorefter enhver kontraktbestemmelse, som begrænser valgmulighederne i forhold til udpegelse af revisor eller revisionsvirksomhed, som skal udføre den lovpligtige revision af denne virksomhed, er forbudt. Eventuelle eksisterende klausuler er ugyldige. Parallelt med bestemmelsen i artikel 37, stk. 3, er der for virksomheder af offentlig interesse indført et forbud i forordningens artikel 16.

Den foreslåede *§ 144, stk. 2,* gennemfører forbuddet mod begrænsning af generalforsamlingens valg af revisor i 8. selskabsdirektivs artikel 37, stk. 3, for danske kapitalselskaber.

Forbuddet i ændringsdirektivet og forordningen omfatter efter sin ordlyd *enhver kontraktbestemmelse*, der begrænser valgmulighederne ved udpegning af revisor. I den foreslåede affattelse anvendes udtrykket bestemmelser i selskabets vedtægter eller i aftale for at tydeliggøre, at såvel vedtægter som andre former for aftaler, herunder ejeraftaler, omfattes af forbuddet.

I lyset af, at bestemmelsen i artikel 37, stk. 3, efter sin ordlyd har til formål at sikre, at generalforsamlingens valgmuligheder ikke begrænses, har Revisorkommissionen fundet, at et kapitalselskabs vedtægter omfattes af forbuddet mod begrænsning af generalforsamlingens valg af revisor. Revisorkommissionen har i denne forbindelse lagt vægt på, at selvom generalforsamlingen har beslutningsmyndigheden, hvad angår vedtægternes indhold, kræves der et kvalificeret flertal på 2/3 af såvel stemmer som kapital for at

ophæve en begrænsende vedtægtsbestemmelse, jf. selskabslovens § 106. Valg af revisor sker med simpelt stemmeflertal efter selskabslovens § 105. En vedtægtsbestemt begrænsning i valget af revisor vil derfor reelt kunne være bindende for generalforsamlingen og derved modvirke opfyldelse af formålet med forbuddet i artikel 37, stk. 3. I dansk ret vil generalforsamlingen derimod ikke være bundet af en aftale mellem selskabsdeltagerne eller mellem selskabet og tredjemand om valg af revisor, som ikke er optaget i selskabets vedtægter. Et forbud mod begrænsninger i valg af revisor må derfor også omfatte sådanne begrænsninger fastsat i selskabets vedtægter, idet forbuddet ellers vil blive uden virkning i dansk ret.

En vedtægtsbestemmelse, der begrænser valgmulighederne til et mindre antal, evt. navngivne, revisorer vil således medføre en sådan begrænsning af generalforsamlingens valgmuligheder, at den må anses for at være i strid med forbuddet. Derimod vil en vedtægtsbestemmelse om, at selskabet skal revideres af en statsautoriseret revisor, give generalforsamlingen et så frit valg inden for en meget stor gruppe (i juni 2015 er 1950 aktive revisorer godkendt som statsautoriserede), at en sådan bestemmelse ikke anses for omfattet af forbuddet.

En ejeraftale (aktionæroverenskomst/anpartshaveroverenskomst) er en aftale mellem to eller flere parter (kapitalejere). Spørgsmålet om ejeraftalers virkning er reguleret i selskabslovens § 82. Efter denne bestemmelse er ejeraftaler ikke bindende for kapitalselskabet og de beslutninger, der træffes af generalforsamlingen. Derimod vil sådanne aftaler fortsat være gyldige i det indbyrdes forhold mellem de pågældende selskabsdeltagere, herunder kunne være forbundet med misligholdelsesbeføjelser, hvis en part ikke efterlever aftalen. Selv om ejeraftalen ikke kan håndhæves i forhold til selskabet og dermed ikke formelt vil kunne begrænse generalforsamlingens beslutning, vil en begrænsning i en ejeraftale derfor i praksis kunne virke lige så bestemmende på selskabsdeltagernes stemmeafgivelse og dermed generalforsamlingens beslutning.

Med henblik på at sikre, at valget af revisor ikke begrænses af retsvirkningerne af en ejeraftale mellem de deltagende parter, foreslås såvel vedtægter som aftaler, herunder ejeraftaler, omfattet af forbuddet mod begrænsning af generalforsamlingens valg af revisor. Såfremt et selskabs vedtægter eller en anden aftale, f.eks. en ejeraftale, indeholder bestemmelser, der begrænser generalforsamlingens valg af revisor til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, vil disse bestemmelser ifølge forslaget være ugyldige. Et løfte, der er ugyldigt, har ikke retsvirkninger ifølge sit indhold. Aftaleparten har således hverken krav på naturalopfyldelse (dvs. valg af revisor inden for den aftalte begrænsede kreds af revisorer) eller erstatning af sin opfyldelsesinteresse. Vedtægternes eller aftalens øvrige bestemmelser berøres ikke af ugyldigheden.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 6

Efter artikel 17, stk. 1, i den nye forordning om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden kan varigheden af revisors revisionsopgave i en virksomhed af interesse for offentligheden (PIE-virksomhed) ikke overstige en maksimal varighed af 10 år.

Efter forordningens artikel 17, stk. 4, er der nationalt mulighed for at tillade varighed på op til 20 eller 24 år af revisors revisionsopgave, hvis revisionsopgaven har været i udbud, eller der vælges mere end en revisor.

Forslaget til *§ 144 a* udnytter muligheden i forordningen til at forlænge den maksimale varighed af revisionsopgaven med samme revisor.

§ 144 a, nr. 1, tillader i overensstemmelse med forordningens artikel 17, stk. 4, litra a, at samme revisor kan fortsætte revisionsopgaven i op til 20 år, hvis der er gennemført en udbudsprocedure i overensstemmelse med forordningens artikel 16, stk. 2-5, med virkning for revisionen efter udløbet af 10-års perioden.

§ 144 a, nr. 2, tillader i overensstemmelse med forordningens artikel 17, stk. 4, litra b, at samme revisor kan fortsætte revisionsopgaven i op til 24 år, hvis der med virkning for revisionen efter udløbet af 10-års perioden vælges yderligere mindst én revisor til at udføre revisionen.

Forlængelse efter den foreslåede § 144 a, nr. 1 eller nr. 2, forudsætter, at virksomhedens bestyrelse eller tilsynsråd efter indstilling fra revisionsudvalget har foreslået generalforsamlingen eller et tilsvarende beslutningsorgan at forlænge opgaven, og at forslag herom vedtages.

Bestemmelsen gælder kun for kapitalselskaber, der efter revisorloven er defineret som en virksomhed af interesse for offentligheden. Revisorlovens definition af disse virksomheder fremgår af den foreslåede nye bestemmelse til lovens § 1 a, nr. 3.

Til nr. 7

Selskabslovens § 146 fastsætter regler om revisors afsættelse og fratræden.

Den foreslåede tilføjelse i *stk. 3, 1. pkt.*, er en konsekvens af forslaget om et nyt stk. 4.

Til nr. 8

Med forslaget indsættes nye stk. 4-6 i § 146. Ændringen er en konsekvens af ændringsdirektivet, der indsætter et nyt stk. 3 i artikel 38 om afsættelse af revisor. De gældende regler om revisors afskedigelse findes i selskabsloven, mens det øvrige indhold af 8. selskabsdirektiv findes i revisorloven.

Artikel 38, stk. 3, omfatter alene virksomheder af interesse for offentligheden, jf. herved den foreslåede affattelse af revisorlovens § 1 a, nr. 3, forslagets § 1, nr. 6.

I *stk. 4, 1. pkt.*, angives det, at revisor i et kapitalselskab omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, som vedrører selskaber af interesse for offentligheden, kan afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Et begrundet forhold må anses som et begreb, der kan ændre sig over tid. Et begrundet forhold kan f.eks. være, at revisor har overtrådt reglerne om god revisorskik. God revisorskik indebærer, at revisor udviser integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd og kompetence samt fornøden omhu i udførelsen af sine opgaver. Et begrundet forhold til at afsætte revisor kan være, at revisor har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke længere på forsvarlig vis vil kunne varetage den konkrete opgave. Det kan være tilfælde, hvor revisor ikke har været tilstrækkelig opmærksom på at iagttage revisorlovens § 24 om uafhængighed, herunder tilfælde, hvor der er uenighed mellem ledelsen samt revisor og aktionærerne, om revisor reelt kan anses som uafhængig. Tilfælde, hvor den pågældende revisor må anses for klart uegnet, kan endvidere føre til sagsanlæg om afsættelse af revisor.

De situationer, hvor bestemmelsen vil kunne komme i anvendelse, vil således nærme sig situationer, hvor der kunne være grundlag for at fratage revisor godkendelsen efter revisorlovens gældende § 44, stk. 2.

Det fremgår af ændringsdirektivet, at en sag ved domstolene om afskedigelse af revisor efter artikel 38, stk. 3, skal kunne anlægges af:

1) Kapitalejere, der besidder mindst 5 pct. af stemmerettighederne eller kapitalen,
2) de andre organer i den reviderede virksomhed, når det er fastsat i national lovgivning, eller
3) kompetente myndigheder, jf. direktivets artikel 32.

Det følger af selskabsloven, at det som udgangspunkt alene er den, der vælger revisor, der kan afskedige revisor, hvis der foreligger et begrundet forhold. Forslaget er et udtryk for en ændring af den nuværende adgang til at afsætte revisor, idet den giver mulighed for, at revisor kan afsættes ved dom.

Efter forslagets *stk. 4, 2. pkt.*, kan aktionærer, der besidder mindst 5 pct. af stemmerettighederne eller af kapitalen, og Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed efter revisorloven anlægge sag ved domstolene med krav om afsættelse af revisor.

Efter forslagets *stk. 5* anlægges en retssag mod selskabet og føres i den borgerlige retsplejes former, hvilket vil sige efter retsplejelovens regler om civile søgsmål. Den pågældende revisor må anses for at havde adgang til at intervenere i en sådan retssag efter reglerne herom i retsplejelovens kapitel 23.

Der er ikke fastsat en forældelsesfrist for et sagsanlæg, men almindelige regler om passivitet kan føre til, at adgangen til at anlægge sag fortabes ved passivitet.

Den valgte revisor kan fortsætte som revisor under et sagsanlæg. Er konklusionen i en dom, at revisor afsættes, fratræder revisor, når dommen er endelig, hvilket vil sige, at ankefristen for dommen er udløbet, uden at påanke er sket. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og den afsatte revisor, såfremt en dom medfører revisors afsættelse. Styrelsen registrerer herefter, at den pågældende revisor er fratrådt som selskabets revisor.

Henvisningen i forslagets *stk. 6* til stk. 2, 3. pkt., medfører, at en revisor i et selskab, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, hurtigst muligt efter reglerne i værdipapirhandelsloven skal give meddelelse om sin fratræden.

Henvisningen til stk. 3 medfører, at selskabets centrale ledelsesorgan snarest skal foranledige valg af ny revisor og således indkalde til en ekstraordinær generalforsamling herom. I statslige aktieselskaber og i selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, skal indkaldelsen ske senest 8 dage efter, at afsættelsen af revisor er meddelt selskabet.

Til nr. 9

Efter den gældende § 147, stk. 2, skal revisor påse, at selskabets ledelse overholder sine forpligtelser til at udarbejde forretningsorden og oprette og føre en række bøger m.v., og herunder påse, at kravene om forelæggelse og underskrivelse af revisionsprotokollen er overholdt.

§ 147, stk. 2, er i forlaget affattet på ny som følge af forslagets § 1, nr. 27, hvorefter kravet i revisorloven om, at revisor skal føre en revisionsprotokol, ophæves. Såfremt revisor fører en revisionsprotokol, er der fortsat krav om, at medlemmerne af det øverste ledelsesorgan skal underskrive den af revisor udarbejdede revisionsprotokol uanset, om det påhviler revisor at føre en sådan, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med kapitalselskabet har ført en revisionsprotokol. Revisor har derfor fortsat pligt til at påse, at revisionsprotokollen forelægges og underskrives af ledelsen, hvis der føres en revisionsprotokol. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 2.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en fodnote til lov om visse erhvervsdrivende virksomheders titel, der henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 20, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, der delvis gennemføres i loven ved dette forslag.

Ved henvisningen rettes tillige op på, at der ikke blev indsat en fodnote i forbindelse med gennemførelsen af 8. selskabsdirektiv i 2008 ved lov nr. 468 af 17. juni 2008, hvor der i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (lovbekendtgørelse nr. 651 af 15. juni 2006 som ændret ved § 3 i lov nr. 573 af 6. juni 2007) blev indsat bestemmelser om valg og afsættelse af revisor.

Til nr. 2

Den gældende lov om erhvervsdrivende virksomheder indeholder ingen regulering af valg af revisor og

revisionens varighed. Loven regulerer alene følgende forhold vedr. revisors funktion i en erhvervsdrivende virksomhed: Anmeldelse og ændring af revisor (§ 11), ledelsens pligt til at give revisor oplysninger (§ 18), afsættelse af revisor i utide (§ 19, stk. 1) og revisors pligt til at meddele fratræden til Erhvervsstyrelsen (§ 19, stk. 2).

Ved ændringen af 8. selskabsdirektiv er indsat en ny artikel 37, stk. 3, der indeholder et forbud mod begrænsning i generalforsamlingens valg af revisor. Derudover indeholder artikel 17, stk. 1, i den nye forordning om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden bestemmelser om varigheden af revisors revisionsopgave i en virksomhed af interesse for offentligheden (PIE-virksomhed), hvorefter denne periode ikke kan overstige en maksimal varighed på 10 år. Forordningens artikel 17, stk. 4, giver dog mulighed for nationalt at tillade en varighed på op til 20 år, hvis revisionsopgaven har været i udbud, og op til 24 år, hvis der vælges mere end en revisor.

Der foreslås derfor en ny § 11 a med henblik på gennemførelse af forbuddet i 8. selskabsdirektivs artikel 37, stk. 3, og en ny § 11 b, vedrørende revisionens varighed i PIE-virksomheder.

I *§ 11 a*, foreslås indsat et forbud mod bestemmelser i vedtægten eller aftaler, svarende til det i direktivet anvendte udtryk kontraktbestemmelse, der begrænser valgmulighederne ved udpegning af revisor til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer. Såfremt en virksomheds vedtægter eller en anden aftale indeholder bestemmelser, der begrænser valget af revisor til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, vil disse bestemmelser ifølge forslaget være ugyldige. Et løfte, der er ugyldigt, har ikke retsvirkninger ifølge sit indhold. Aftaleparten har således hverken krav på naturalopfyldelse (dvs. valg af revisor inden for den aftalte begrænsede kreds af revisorer) eller erstatning af sin opfyldelsesinteresse. Vedtægternes eller aftalens øvrige bestemmelser berøres ikke af ugyldigheden.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4.

I *§ 11 b* foreslås at udnytte forordningens mulighed for at forlænge valgperioden med samme revisor, så en virksomhed omfattet af denne lov, der efter revisorloven er defineret som en PIE-virksomhed, kan forlænge perioden med samme revisor med yderligere 10 år, hvis revisionsopgaven har været i udbud efter bestemmelserne i forordningens artikel 16, stk. 2-5, henholdsvis 14 år, hvis der vælges mere end en revisor.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 3

Om baggrunden for forslaget henvises der i det hele til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 7 og 8, om ændring af selskabslovens § 146.

Til nr. 4

§ 19 e, stk. 2 vedrører ledelsens pligt til at udlevere det materiale, der er nødvendig for, at tilsynsmyndigheden kan indkalde til en generalforsamling eller anden forsamling i overensstemmelse med virksomhedens vedtægter.

§ 19 e, stk. 2 affattes på ny, som følge af forslagets § 1, nr. 24, hvorefter kravet i revisorloven om, at revisor skal føre en revisionsprotokol ved udførelse af revision, ophæves. Kravet om at udlevere revisionsprotokollen gælder fortsat uanset, om det påhviler revisor at føre en sådan, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med ledelsen har ført en revisionsprotokol. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 2.

Til § 4

Til nr. 1

§ 54, stk. 2 vedrører krav om, at revisionsprotokollen skal forelægges på hvert bestyrelsesmøde.

Stk. 2 affattes på ny, som følge af forslagets § 1, nr. 27, hvorefter kravet i revisorloven om, at revisor skal føre en revisionsprotokol ved udførelse af revision, ophæves.

Såfremt revisor fører en revisionsprotokol, er der fortsat krav om, at bestyrelsen skal underskrive den af revisor udarbejdede revisionsprotokol uanset, om det påhviler revisor at føre en sådan, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med bestyrelsen har ført en revisionsprotokol. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 2.

Når der føres en revisionsprotokol, skal den underskrives af samtlige medlemmer af bestyrelsen. Ikke tilstedeværende medlemmer underskriver protokollen efterfølgende.

Til nr. 2

Efter § 69 i den gældende lov om erhvervsdrivende fonde udpeger bestyrelsen på årsregnskabsmødet revisor for et år ad gangen, medmindre vedtægten bestemmer andet. Udpeges revisor i henhold til vedtægten, må en sådan udpegningsret alene gælde op til syv år fra fondens stiftelse.

Efter artikel 17, stk. 1, i den nye forordning om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden kan varigheden af revisors revisionsopgave i en virksomhed af interesse for offentligheden (PIE-virksomhed) ikke overstige en maksimal varighed på 10 år. Forordningens artikel 17, stk. 4, giver dog mulighed for nationalt at tillade en varighed på op til 20 år, hvis revisionsopgaven har været i udbud, og op til 24 år, hvis der vælges mere end en revisor.

I *§ 69 a* foreslås det at udnytte forordningens mulighed for at forlænge valgperioden med samme revisor, så en erhvervsdrivende fond omfattet af denne lov, der efter revisorloven er defineret som en PIE-virksomhed, kan forlænge perioden med samme revisor med yderligere 10 år, hvis revisionsopgaven har været i udbud efter bestemmelserne i forordningens artikel 16, stk. 2-5, henholdsvis 14 år, hvis der vælges mere end en revisor.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 3

§ 73 angiver de forhold, som revisor skal påse vedrørende bestyrelsens overholdelse af pligten til at oprette og føre bøger, fortegnelser og protokoller m.v.

§ 73 affattes på ny, som følge af forslagets § 1, nr. 24, hvorefter kravet i revisorloven om, at revisor skal føre en revisionsprotokol ved udførelse af revision, ophæves. Såfremt revisor fører en revisionsprotokol, er der fortsat krav om, at bestyrelsen skal underskrive den af revisor udarbejdede revisionsprotokol uanset, om det påhviler revisor at føre en sådan, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med bestyrelsen har ført en revisionsprotokol. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 2.

Bestyrelsens pligter indebærer bl.a. at der i henhold til § 53, stk. 4, skal oprettes og føres en forhandlingsprotokol for bestyrelsen, som skal underskrives af samtlige tilstedeværende bestyrelsesmedlemmer.

Bestyrelsen skal i henhold til § 50 sikre udarbejdelse af en forretningsorden, hvilket revisor herefter også skal påse.

Revisors kontrol indebærer, at revisor skal påse, at de pågældende dokumenter er oprettet og ajourføres i fornødent omfang. Revisor skal derimod ikke foretage en indholdsmæssig prøvelse af dokumenterne. Revisor vil dog f.eks. skulle kontrollere, om det er ført til protokol, at årsregnskabet er godkendt, jf. bemærkningerne til § 59, samt kontrollere, at bestyrelsen har ført til protokol, at bestyrelsen i henhold til § 59, stk. 2, har besluttet, at revisor ikke skal deltage i årsregnskabsmødet. Hvis det er anført i protokollen, at revisor var enig i, at revisors deltagelse ikke var nødvendig i årsregnskabsmødet, men dette ikke er korrekt, skal revisor underrette fondsmyndigheden herom i medfør af § 74.

Hvis bestyrelsen har valgt at redegøre for overholdelsen af Anbefalingerne om god Fondsledelse, jf. §

60, i ledelsesberetningen, skal revisor blot konstatere, om der er udarbejdet en redegørelse. Der skal således ikke foretages en indholdsmæssig prøvelse af bestyrelsens forklaringer.

Legatarfortegnelsen, som bestyrelsen skal føre i henhold til § 80, skal endvidere ikke undergives en prøvelse af revisor. Revisor skal dog påse, at fortegnelsen er udarbejdet og indsendt til fondsmyndigheden.

Forpligtelsen til at påse, at de pågældende dokumenter er oprettet og ajourføres i fornødent omfang, skal ses i sammenhæng med revisors underretningspligt i henhold til § 74. Bestemmelsen i § 74 omhandler således meddelelse til fondsmyndigheden af ikke uvæsentlige overtrædelser af fondslovgivningen eller vedtægten, hvorimod pligterne i denne bestemmelse er rettet mod mere formelle krav, som bestyrelsen skal overholde.

Udgangspunktet er, at revisor udfører sine opgaver i forbindelse med revisionen af årsrapporten. Omfanget af revisionen beror på de konkrete forhold, især størrelsen af fonden, fondens økonomiske stilling og omfanget af dens aktiviteter.

Revisors kontrol ændrer ikke ved, at bestyrelsen må have rimelig tid til at føre de pågældende dokumenter. Reglen tilsigter for eksempel ikke at ændre den almindeligt anerkendte fondspraksis om, at et referat fra et bestyrelsesmøde underskrives på det følgende bestyrelsesmøde af de bestyrelsesmedlemmer, der var til stede på det pågældende møde.

Konstaterer revisor, at bestyrelsen ikke har overholdt sine forpligtelser, skal revisor udarbejde en særskilt udtalelse herom, der skal indsendes til fondsmyndigheden, jf. 2. pkt. På den måde bliver fondsmyndigheden bekendt med, at bestyrelsen ikke overholder lovgivningens krav om førelse af en række dokumenter, bøger m.v. Det må dog forventes, at revisor, forinden denne udfærdiger en sådan udtalelse og indsender den til fondsmyndigheden, har givet bestyrelsen mulighed for at overholde sine pligter, som foreslået i Erhvervsfondsudvalgets rapport.

Revisors særskilte udtalelse om sådanne mangler fritager ikke revisor fra eventuelt at tage forbehold eller give supplerende oplysninger, hvis der er krav herom efter årsregnskabsloven eller erklæringsbekendtgørelsen.

Revisors udtalelse skal ikke offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system. Revisors kontrol af, om bestyrelsen har overholdt sine forpligtelser, er ikke en del af revisionen af årsrapporten.

Formålet med revisors kontrol er at styrke efterlevelsen af en række krav i loven, der har til hensigt at sikre kendskab til væsentlige forhold i fonden og sikre ansvarsplacering og tilgodese de enkelte medlemmer af bestyrelsen. Reglen skal således være med til at sikre en betryggende administration.

Til § 5

Til nr. 1

§ 24, stk. 2 angiver en række forhold som revisor skal påse vedrørende bestyrelsens overholdelse af pligten til at oprette og føre bøger, fortegnelser og protokoller m.v.

Stk. 2 affattes på ny, som følge af forslagets § 1, nr. 27, hvorefter kravet i revisorloven om, at revisor skal føre en revisionsprotokol ved udførelse af revision, ophæves. Såfremt revisor fører en revisionsprotokol, er der fortsat krav om, at ledelsen skal underskrive den af revisor udarbejdede revisionsprotokol uanset, om det påhviler revisor at føre en sådan, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med ledelsen har ført en revisionsprotokol. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 2.

Overtrædelse af revisors pligt til at kontrollere ledelsens arbejde, herunder oprettelse af fortegnelser og protokoller, kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Til § 6

Til nr. 1

Ved lov nr. 167 af 12. juni 2013 om ændring af revisorloven og lov om finansiel virksomhed blev revisoruddannelsen ændret til en enhedsuddannelse. Som led heri blev det vedtaget over en årrække at udfase adgangen til at aflægge kvalifikationseksamen og dermed opnå godkendelse som registreret revisor. Der henvises herom til lovbemærkningerne til lov nr. 167 af 12. juni 2013.

Lovforslagets § 6 er en følge af forslagets § 1, nr. 55-57, om nedlæggelse af Revisorkommissionen, der hidtil har bistået Erhvervsstyrelsen med afholdelsen af kvalifikationseksamen, og hvorefter Erhvervsstyrelsen kan bestemme, hvem der forestår afholdelsen af bl.a. kvalifikationseksamen.

Forslaget til ændring af *§ 4, stk. 1, 2. pkt.*, er en konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 5 og 6, hvorefter definitionen af revisor flyttes fra revisorlovens nuværende § 1, stk. 4, til § 1 a, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 2

Forslaget til affattelse af *§ 4, stk. 3*, er en følge af nedlæggelsen af Revisorkommissionen, jf. forslagets § 1, nr. 55-57. Affattelsen af bestemmelsen medfører, at kvalifikationseksamen afholdes af Erhvervsstyrelsen eller den, som styrelsen udpeger hertil. Bestemmelsen har virkning fra og med afholdelsen af den mundtlige prøve til kvalifikationseksamen i 2016, der forventes afholdt i november 2016, jf. herved forslagets § 8, stk. 2, med tilhørende bemærkninger.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 17. juni 2016. Dette er tidspunktet, hvor ændringerne i 8. selskabsdirektiv skal være gennemført i national ret, jf. artikel 2 i ændringsdirektivet, og hvor forordningen træder i kraft. Der foreslås dog en enkelt undtagelse til dette, jf. stk. 2. Endvidere foreslås der en række overgangsbestemmelser til ikrafttrædelsestidspunktet, jf. forslaget til stk. 3-7 og § 8.

I *stk. 2* foreslås, at de nye krav til revisionsvirksomhedernes interne organisation og kravene til at etablere en intern ordning til indberetning af overtrædelser af revisorlovgivningen m.v. først skal træde i kraft fra den 1. januar 2017. Herved får de omfattede revisionsvirksomheder en passende periode til at gennemgå eksisterende systemer m.v., vurdere behovet for ændringer og gennemføre de nødvendige ændringer i organisationen.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder ophævelsen af kravene til at føre revisionsprotokol efter lovens §§ 20 og 21 først anvendelse for revision af regnskaber, hvis regnskabsår begynder ved lovens ikrafttræden eller senere. Ved revision af regnskaber, hvis regnskabsår er begyndt før lovens ikrafttræden, skal revisor opfylde kravene i de gældende §§ 20 og 21 vedrørende revisionsprotokoller til revisionen af det pågældende regnskab. For revision af regnskaber, hvis regnskabsår begynder ved lovens ikrafttræden eller senere, gælder fremover kravene i artikel 11 i forordningen.

Efter det foreslåede *stk. 4* gælder de nye dokumentationskrav ved revision af koncerner først for revision af koncernregnskaber, der påbegyndes efter lovens ikrafttræden. For igangværende revisioner af koncernregnskaber skal revisorer således ikke indhente samtykke fra datterselskabsrevisorer, jf. det foreslåede § 23, stk. 2, ligesom revisor ikke skal underrette Erhvervsstyrelsen om manglende adgang til gennemgang af datterselskabsrevisorers arbejdspapirer. Hvis revisor er forhindret i at gennemgå datterselskabsrevisorers arbejdspapirer, skal revisor som hidtil træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med kravene i den internationale revisionsstandard ISA 600 vedrørende revision af koncernregnskaber.

Det foreslås i *stk. 5*, at kravet om, at medlemmerne af revisionsudvalget samlet skal have kompetencer af relevans for virksomhedens sektor først har virkning fra førstkommende ordinære generalforsamling, der afholdes efter den 31. december 2016. Herved gives de virksomheder, der har behov for at ændre

sammensætningen af revisionsudvalget en passende periode til at finde det eller de yderligere medlemmer af revisionsudvalget, der er nødvendigt for at efterleve lovkravet.

Det foreslåede *stk. 6* medfører, at de nye disciplinære sanktioner, der foreslås indsat i revisorlovens § 44, stk. 1, 2. pkt., § 44, stk. 2-4 og § 44, stk. 6, 2. pkt., alene kan anvendes af Revisornævnet på forseelser, der er begået efter lovens ikrafttræden. Baggrunden herfor er, at de nye sanktioner ikke skal have tilbagevirkende kraft.

I *stk. 7*, foreslås det, at forbuddet mod aftalemæssige begrænsninger i valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal udpeges med henblik på revision af et selskabs eller en virksomheds årsregnskab, finder anvendelse første gang, revisor skal udpeges efter lovens ikrafttræden. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 4, og § 3, nr. 2.

Revisorer, der er udpeget under indflydelse af aftalevilkår om begrænsninger i valget af godkendte revisorer, kan således fortsætte deres funktion i den indeværende valgperiode.

Aftaler om begrænsning af valget af en eller flere godkendte revisorer bevarer efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 7, 2. pkt.*, deres gyldighed indtil datoen for det første valg efter lovens ikrafttrædelse af en eller flere godkendte revisorer. Herved sikres det, at der ikke opstår tvivl om gyldigheden af erklæringer m.m., der er afgivet af en revisor, som er udnævnt på baggrund af en aftale, der begrænser valget af revisor. Der er således ikke grundlag for at betvivle hverken revisors rolle eller det udførte arbejde alene på baggrund af, at revisor er udpeget under hensyntagen til aftalevilkår, der ikke længere kan indgås, men som på udnævnelsestidspunktet var lovlige.

Til § 8

Efter forslagets § 1, nr. 58-64, ændres organiseringen af det offentlige tilsyn, herunder kvalitetskontrollen af revisionsvirksomheder. I den forbindelse nedlægges Revisortilsynet, der hidtil har forestået kvalitetskontrollen.

Efter forslagets *stk. 1* skal igangværende kvalitetskontroller, hvor der er gennemført kvalitetskontrolbesøg i revisionsvirksomheden før lovens ikrafttræden, behandles efter de hidtil gældende regler. Efter lovens ikrafttræden er det dog Erhvervsstyrelsen, der færdigbehandler og træffer afgørelse i de kvalitetskontroller, hvor der er gennemført kvalitetskontrolbesøg før lovens ikrafttræden, men hvor Revisortilsynet ikke har færdigbehandlet kvalitetskontrollen.

Kvalitetskontroller, der er udmeldt før lovens ikrafttræden, og hvor der udføres kvalitetskontrolbesøg efter lovens ikrafttræden, behandles efter reglerne i denne lov. Kvalitetskontroller, hvor kvalitetskontrolbesøg er påbegyndt inden lovens ikrafttræden, men hvor kvalitetskontrolbesøg fortsat pågår efter lovens ikrafttræden, behandles ligeledes efter reglerne i denne lov.

Stk. 2 har baggrund i forslagets § 1, nr. 55 og 57, hvorefter Revisorrådet erstatter Revisorkommissionen med hensyn til bistand til Erhvervsstyrelsen ved afholdelsen og bedømmelsen af eksamen til statsautoriseret revisor (revisoreksamen), den særlige prøve for personer, som i en årrække har været uden godkendelse som revisor, jf. revisorlovens § 9, stk. 3, samt egnethedsprøve for personer, som i udlandet er godkendt til at udføre lovpligtig revision, jf. revisorlovens § 10, stk. 2 . Hertil kommer aflæggelse af kvalifikationseksamen, der er en betingelse for at opnå godkendelse som registreret revisor. Denne eksamen udfases over en årrække, jf. herved lovbemærkningerne til lov nr. 167 af 12. juni 2013 om ændring af revisorloven og lov om finansiel virksomhed

Stk. 2 indebærer, at Revisorkommissionen i 2016 - også efter ikrafttræden af ændringerne af revisorloven - i et vist omfang bistår ved afholdelsen og bedømmelsen af de eksamener og prøver, der er nævnt i revisorlovens § 33, stk. 1, som affattet ved forslagets § 1, nr. 57, samt den særlige kvalifikationseksamen, jf. herved bemærkningerne foran samt lovforslagets § 6 og bemærkningerne hertil.

Stk. 2 indebærer således, at Revisorkommissionen bistår ved afholdelsen og bedømmelsen af den

mundtlige prøve til eksamen for statsautoriserede revisorer dog kun i første halvår 2016 og de skriftlige prøver til revisoreksamen og kvalifikationseksamen i hele 2016. De skriftlige prøver forventes afholdt i august/september måned 2016. Hertil kommer, at Revisorkommissionen i 2016 bistår ved afholdelsen og bedømmelsen af den særlige prøve for personer, som i en årrække har været uden godkendelse som revisor, jf. revisorlovens § 9, stk. 3, samt egnethedsprøven for personer, som i udlandet er godkendt til at udføre lovpligtig revision, jf. revisorlovens § 10, stk. 2, i de tilfælde, hvor de nævnte prøver afholdes før den 1. oktober 2016.

Klagefristen for klager over bedømmelsen af revisoreksamen og kvalifikationseksamen er to uger, jf. § 11, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1408 af 14. december 2013. Behandlingen af en klage skal efter § 11, stk. 6, så vidt muligt være afsluttet og resultatet meddelt senest en måned efter modtagelsen af klagen. På denne baggrund er det hensigtsmæssigt, at Revisorkommissionen færdiggør behandlingen af eventuelle klager over bedømmelsen af den mundtlige revisoreksamen i første halvår 2016 og de skriftlige prøver til revisoreksamen og kvalifikationseksamen i 2016. Den mundtlige prøve til revisoreksamen i første halvår afholdes sædvanligvis ultimo maj/primo juni måned, mens resultatet af de skriftlige prøver til revisoreksamen og kvalifikationseksamen, der normalt afholdes i august/september måned, sædvanligvis foreligger primo oktober måned.

Forslaget medfører, at Revisorrådet, der nedsættes ved lovens ikrafttræden, jf. forslagets § 7, stk. 1, i 2016 bistår Erhvervsstyrelsen med tilrettelæggelse og afholdelse af den mundtlige prøve til revisoreksamen i andet halvår og den mundtlige prøve til kvalifikationseksamen. Begge prøver afholdes sædvanligvis i første halvdel af november måned. Hertil kommer den særlige prøve for personer, som i en årrække har været uden godkendelse som revisor, jf. revisorlovens § 9, stk. 3, samt egnethedsprøve for personer, som i udlandet er godkendt til at udføre lovpligtig revision, jf. revisorlovens § 10, stk. 2, i de tilfælde, hvor prøven afholdes efter den 1. oktober 2016.

Til § 9

Det foreslåede *stk. 1* angiver lovens territoriale gyldighedsområde og medfører, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Det foreslåede *stk. 2* giver mulighed for at sætte loven i kraft helt eller delvist for Grønland. Det er hensigten at kontakte de grønlandske myndigheder med henblik på at opnå deres tilslutning til, at de foreslåede ændringer efter vedtagelse også sættes i kraft for Grønland.

Loven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, da de omhandlede sagsområder er et færøsk særanliggende.

Bilag 1

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 537/2014

af 16. april 2014

om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af forslaget til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Revisorer og revisionsfirmaer har fået overdraget udførelsen af lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden med henblik på at styrke befolkningens tillid til disse virksomheders årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. At en lovpligtig revision udøver en funktion i offentlighedens interesse, betyder, at en stor gruppe mennesker og institutioner stoler på kvaliteten af en revisors eller et revisionsfirmas arbejde. En god revisionskvalitet bidrager til, at markederne fungerer korrekt, ved at øge regnskabernes integritet og effektivitet. Dermed spiller revisorerne en særligt vigtig samfundsrolle.

(2) EU-lovgivningen kræver, at regnskaber, omfattende virksomheders årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber, for kreditinstitutter, forsikringsselskaber, udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, betalingsinstitutter, institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), e-pengeinstitutter og alternative investeringsfonde revideres af en eller flere personer med bemyndigelse til at udføre en sådan revision i henhold til EU-retten, nemlig: artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 86/635/EØF[3], artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF[4], artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF[5], artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF[6], artikel 73 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF[7], artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF[8] og artikel 22, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU[9]. Endvidere kræves det også i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF[10], at investeringsselskabers årsregnskaber revideres, når Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU[11] ikke finder anvendelse.

(3) Betingelserne for godkendelse af personer med ansvar for udførelse af den lovpligtige revision samt mindstekravene for udførelsen af sådan lovpligtig revision er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF[12].

(4) Den 13. oktober 2010 offentliggjorde Kommissionen en grønbog med titlen »Revisionspolitik: Læren af krisen«, som lancerede en bred offentlig høring inden for rammerne af reformen af tilsynet med de finansielle markeder om revisionens rolle og dens omfang, og hvordan revisionsfunktionen kan styrkes for

LM-106/2020

at skabe øget finansiel stabilitet. Den offentlige høring viste, at reglerne i direktiv 2006/43/EF om udførelse af den lovpligtige revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for virksomheder af interesse for offentligheden kunne forbedres. Europa-Parlamentet udsendte en initiativbetænkning om grønbogen den 13. september 2011. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog også en udtalelse om grønbogen den 16. juni 2011.

(5) Det er vigtigt at fastlægge detaljerede regler for at sikre, at den lovpligtige revision af virksomheder af interesse for offentligheden har en tilstrækkelig kvalitet og udføres af revisorer og revisionsfirmaer, der er underlagt strenge krav. En fælles reguleringsstrategi bør øge integriteten, uafhængigheden, objektiviteten, ansvarligheden, gennemsigtigheden og pålideligheden for de revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revisioner af virksomheder af interesse for offentligheden, der bidrager til kvaliteten af den lovpligtige revision i Unionen, og derved også til at sikre et velfungerende indre marked samt et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse. Udarbejdelsen af en særskilt retsakt for virksomheder af interesse for offentligheden bør også sikre en konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af reglerne og dermed bidrage til et mere effektivt fungerende indre marked. Disse strenge krav bør kun gælde for revisorer og revisionsfirmaer, i den udstrækning de udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

(6) Den lovpligtige revision af andelsselskaber og sparekasser er i nogle medlemsstater kendetegnet ved et system, der ikke giver mulighed for, at de frit kan vælge deres revisor eller revisionsfirma. Den revisionssammenslutning, som andelsselskabet eller sparekassen er medlem af, er forpligtet ved lov til at udføre den lovpligtige revision. Sådanne revisionssammenslutninger fungerer uden sigte på fortjeneste og uden forretningsmæssige interesser, hvilket følger af deres juridiske karakter. Endvidere er disse sammenslutningers organisatoriske enheder ikke forbundet med en fælles økonomisk interesse, som kunne bringe deres uafhængighed i fare. I overensstemmelse hermed bør medlemsstaterne have mulighed for at fritage andelsselskaber som defineret i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2006/43/EF, sparekasser eller lignende virksomheder, jf. artikel 45 i direktiv 86/635/EØF, eller deres dattervirksomheder eller juridiske efterfølgere for denne forordning, forudsat at de i direktiv 2006/43/EF omhandlede principper om uafhængighed er overholdt.

(7) Størrelsen af honoraret fra én revideret virksomhed og honorarets sammensætning kan true en revisors eller et revisionsfirmas uafhængighed. Derfor er det vigtigt at sikre, at et revisionshonorar ikke på nogen måde gøres betinget, og at der indføres en specifik procedure, der omfatter revisionsudvalget, for at sikre revisionens kvalitet, hvis der modtages et stort revisionshonorar fra en enkelt kunde, herunder dennes dattervirksomheder. Hvis revisoren eller revisionsfirmaet bliver for afhængigt af en enkelt kunde, bør revisionsudvalget ud fra kravet om gyldig grund afgøre, om revisoren eller revisionsfirmaet fortsat må udføre den lovpligtige revision. Når revisionsudvalget træffer en sådan afgørelse, bør det blandt andet tage hensyn til trusler mod uafhængigheden og konsekvenserne af en sådan afgørelse.

(8) Revisorers, revisionsfirmaers eller netværksmedlemmers udførelse af visse andre ydelser end lovpligtig revision (ikkerevisionsydelser) for en revideret virksomhed kan være til skade for deres uafhængighed. Derfor er det hensigtsmæssigt at forbyde udførelsen af visse ikkerevisionsydelser såsom skattemæssige ydelser, konsulent- eller rådgivningsaktiviteter for den reviderede virksomhed, for dens modervirksomhed og for de virksomheder, den kontrollerer i Unionen. Ydelser, der indebærer en rolle i den reviderede virksomheds ledelse eller beslutningstagning, vil kunne omfatte styring af arbejdskapital, levering af finansielle oplysninger, optimering af forretningsprocesser, likviditetsstyring, transfer pricing, skabelse af effektive forsyningskæder og lignende. Ydelser i forbindelse med finansiering, kapitalstruktur og kapitalallokering og den reviderede virksomheds investeringsstrategi bør forbydes, bortset fra ydelser som kundelegitimation, afgivelse af støtteerklæringer i forbindelse med den reviderede virksomheds prospekter og andre erklæringsydelser.

(9) Det bør være muligt for medlemsstaterne at beslutte at lade revisorer og revisionsfirmaer udføre visse skatte- og værdiansættelsesydelser, hvis disse ydelser er ubetydelige eller hver især eller samlet ikke påvirker de reviderede regnskaber direkte. Hvis disse ydelser indebærer aggressiv skatteplanlægning, bør de ikke betragtes som ubetydelige. En revisor eller et revisionsfirma bør derfor ikke udføre sådanne ydelser for den reviderede virksomhed. En revisor eller et revisionsfirma bør kunne udføre ikkerevisionsydelser, som ikke er forbudte i henhold til denne forordning, hvis udførelsen af disse ydelser på forhånd er blevet godkendt af revisionsudvalget, og hvis revisoren og revisionsfirmaet selv er overbevist om, at udførelsen af disse ydelser ikke udgør en trussel mod revisorens eller revisionsfirmaets uafhængighed, som ikke kan nedbringes til et acceptabelt niveau ved hjælp af sikkerhedsforanstaltninger.

(10) For at undgå interessekonflikter er det vigtigt, at revisoren eller revisionsfirmaet, før de påtager sig eller fortsætter en lovpligtig revision af en virksomhed af interesse for offentligheden, vurderer, om uafhængighedskravene er opfyldt, og især hvorvidt der opstår trusler mod uafhængigheden som følge af forbindelserne til den pågældende virksomhed. Revisoren eller revisionsfirmaet bør hvert år bekræfte sin uafhængighed over for den reviderede virksomheds revisionsudvalg og drøfte enhver trussel mod uafhængigheden samt de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler, med udvalget.

(11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF[13)] regulerer behandlingen af personoplysninger i medlemsstaterne inden for rammerne af denne forordning og sådan behandling af personoplysning bør være underlagt tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder, navnlig de offentlige uafhængige myndigheder, som medlemsstaterne udpeger. Kompetente myndigheders udveksling eller videregivelse af oplysninger bør overholde reglerne om videregivelse af personoplysninger som fastsat i direktiv 95/46/EF.

(12) En god kvalitetssikringskontrol af det arbejde, der er udført i hver enkelt lovpligtig revisionsopgave, bør bidrage til at sikre en høj revisionskvalitet. Derfor bør revisoren eller revisionsfirmaet ikke afgive sin revisionspåtegning, før en sådan kvalitetssikringskontrol er udført.

(13) Resultaterne af den lovpligtige revision af en virksomhed af interesse for offentligheden skal forelægges interessenterne i revisionspåtegningen. For at styrke interessenternes tillid til den reviderede virksomheds regnskab er det særlig vigtigt, at revisionspåtegningen er velbegrundet og solidt underbygget. Ud over de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til artikel 28 i direktiv 2006/43/EF, bør revisionspåtegningen navnlig omfatte tilstrækkelige oplysninger om revisorens eller revisionsfirmaets uafhængighed og om, hvorvidt det med den lovpligtige revision blev anset for muligt at opdage uregelmæssigheder, herunder svig.

(14) Værdien af lovpligtig revision for den reviderede virksomhed ville blive meget større, hvis kommunikationen mellem revisoren eller revisionsfirmaet på den ene side og revisionsudvalget på den anden blev styrket. I forlængelse af den regelmæssige dialog i forbindelse med udførelsen af den lovpligtige revision er det vigtigt, at revisoren eller revisionsfirmaet sender et supplerende og mere detaljeret revisionsprotokollat med resultaterne af den lovpligtige revision til revisionsudvalget. Dette revisionsprotokollat bør sendes til revisionsudvalget senest samtidig med revisionspåtegningen. Revisoren eller revisionsfirmaet bør på anmodning drøfte væsentlige spørgsmål, der er nævnt i revisionsprotokollatet, med revisionsudvalget. Endvidere bør det være muligt at gøre sådanne revisionsprotokollater tilgængelige for kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med revisorer og revisionsfirmaer, hvis de anmoder herom, og for tredjeparter, hvis dette er fastsat i national ret.

(15) Revisorer eller revisionsfirmaer giver allerede de kompetente tilsynsmyndigheder for virksomheder af interesse for offentligheden oplysninger om forhold eller beslutninger, som kunne udgøre en overtrædelse af reglerne for den reviderede virksomheds aktiviteter eller en hindring for den reviderede virksom-

heds fortsatte drift. Tilsynsopgaverne vil dog blive lettere, hvis tilsynsmyndighederne for kreditinstitutter og forsikringsselskaber og deres revisorer og revisionsfirmaer skulle etablere en reel dialog med hinanden.

(16) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010[14)] oprettedes Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB). ESRB har til opgave at overvåge stigningen i systemiske risici i Unionen. I betragtning af de oplysninger, som revisorer og revisionsfirmaer for systemisk vigtige finansielle institutioner har adgang til, vil deres erfaringer kunne hjælpe ESRB i dets arbejde. Denne forordning bør derfor lette afholdelsen af et årligt forum for dialog mellem revisorer og revisionsfirmaer på den ene side og ESRB på den anden side på et sektorspecifikt, anonymiseret grundlag.

(17) For at øge tilliden til revisorerne og revisionsfirmaerne, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, og deres ansvar er det vigtigt, at revisorerne og revisionsfirmaerne i større grad rapporterer om gennemsigtighed. Derfor skal revisorer og revisionsfirmaer offentliggøre finansielle oplysninger, herunder især om deres samlede omsætning opdelt i revisionshonorarer betalt af virksomheder af interesse for offentligheden, revisionshonorarer betalt af andre virksomheder og honorarer for andre ydelser. De skal også offentliggøre finansielle oplysninger om det netværk, de tilhører. Revisorer og revisionsfirmaer bør fremsende yderligere supplerende oplysninger om revisionshonorarer til de kompetente myndigheder til støtte for deres tilsynsopgaver.

(18) Det er vigtigt, at revisionsudvalgets rolle i forbindelse med udpegelse af en ny revisor eller et nyt revisionsfirma styrkes med henblik på at sikre, at den reviderede virksomheds aktionær- eller medlemsgeneralforsamling kan træffe en mere informeret beslutning. Derfor bør bestyrelsen eller tilsynsorganet, når den/det stiller et forslag for generalforsamlingen, forklare, hvorvidt den/det har samme præference som revisionsudvalget, og i modsat fald hvorfor. Revisionsudvalgets henstilling bør mindst indeholde to valgmuligheder for revisionsopgaven samt en behørigt begrundet angivelse af, hvilken af dem udvalget foretrækker, således at der kan træffes et reelt valg. For at give en rimelig og behørig begrundelse i sin henstilling bør revisionsudvalget bruge resultaterne af den obligatoriske udvælgelsesprocedure, som den reviderede virksomhed har tilrettelagt under revisionsudvalgets ansvar. I denne udvælgelsesprocedure bør den reviderede virksomhed ikke begrænse muligheden for, at revisorer eller revisionsfirmaer med en lav markedsandel kan afgive bud på revisionsopgaven. Udbudsmaterialet bør indeholde gennemsigtige og ikkediskriminerende udvælgelseskriterier for bedømmelse af buddene. I lyset af at denne udvælgelsesprocedure imidlertid kan medføre uforholdsmæssigt store udgifter for virksomheder med en begrænset børsværdi eller små og mellemstore virksomheder af interesse for offentligheden i betragtning af deres størrelse, bør disse virksomheder fritages for forpligtelsen til at tilrettelægge en procedure for at udpegelse af en ny revisor eller et nyt revisionsfirma.

(19) Den reviderede virksomheds aktionær- eller medlemsgeneralforsamlings ret til at vælge revisor eller revisionsfirma ville ikke gælde, hvis den reviderede virksomhed indgik en aftale med en tredjepart, i medfør af hvilken denne ret blev begrænset. Derfor vil enhver aftale mellem en revideret virksomhed og en tredjepart vedrørende udpegelse eller begrænsning af valget til bestemte revisorer eller bestemte revisionsfirmaer blive anset for at være ugyldig.

(20) Det styrker den professionelle skepsis og hjælper med at højne revisionskvaliteten, når virksomheder af interesse for offentligheden udpeger mere end en revisor eller mere end et revisionsfirma. Denne foranstaltning kombineret med inddragelsen af mindre revisionsfirmaer på revisionsmarkedet fremmer desuden udviklingen af disse firmaers kapacitet og udvider derved udvalget af revisorer og revisionsfirmaer for virksomheder af interesse for offentligheden. Derfor bør virksomheder af interesse for offentligheden opfordres og inciteres til at udpege mere end én revisor eller ét revisionsfirma til at udføre den lovpligtige revision.

(21) For at forhindre risikoen for en familiær stilling og dermed styrke uafhængigheden for revisorer og revisionsfirmaer er det vigtigt at bestemme, at en revisor eller et revisionsfirma kun må varetage revisionsopgaven for en bestemt revideret virksomhed i en vis periode. Desuden giver denne forordning som et middel til at styrke revisorens eller revisionsfirmaets uafhængighed, at styrke den professionelle skepsis og at forøge revisionskvaliteten følgende alternativer for en forlængelse af den maksimale varighed: regelmæssige og åbne obligatoriske fornyede udbud eller udpegelse af mere end en revisor eller mere end et revisionsfirma af virksomheder af interesse for offentligheden. Hvis mindre revisionsfirmaer inddrages i disse foranstaltninger, vil det også fremme udviklingen af disse firmaers kapacitet og dermed øge udvalget af revisorer og revisionsfirmaer for virksomheder af interesse for offentligheden. Der bør også etableres en passende gradvis rotationsordning for de ledende revisionspartnere, der udfører den lovpligtige revision på vegne af revisionsfirmaet. Det er også vigtigt, at der defineres en passende periode, hvor en sådan revisor eller et sådant revisionsfirma ikke må udføre den lovpligtige revision for den samme virksomhed. For at sikre en glidende overgang skal den tidligere revisor overdrage en sagsmappe med relevante oplysninger til den nye revisor.

(22) For at sikre en høj grad af investor- og forbrugertillid i det indre marked ved at undgå interessekonflikter, skal revisorer og revisionsfirmaer være underlagt et passende tilsyn ved kompetente myndigheder, som er uafhængige af revisorerhvervet, og som har den nødvendige kapacitet og ekspertise og tilstrækkelige ressourcer. Medlemsstaterne bør være i stand til at uddelegere eller tillade deres kompetente myndigheder at uddelegere enhver af disse kompetente myndigheders opgaver til andre myndigheder eller organer med undtagelse af opgaver, der vedrører kvalitetssikringssystemet og undersøgelses- og disciplinærsystemer. Medlemsstaterne bør dog være i stand til at vælge at uddelegere opgaver med relation til disciplinærsystemet til andre myndigheder og organer, forudsat at flertallet af de personer, der deltager i ledelsen af den pågældende myndighed eller det pågældende organ, er uafhængige af revisorerhvervet. De nationale kompetente myndigheder bør have de nødvendige beføjelser til at udføre deres tilsynsopgaver, herunder retten til at få adgang til data, indhente oplysninger og udføre kontroller. De skal være specialiseret i tilsyn med finansielle markeder, opfyldelse af forpligtelser med hensyn til regnskabsaflæggelse eller tilsyn med lovpligtig revision. Det bør imidlertid være muligt, at tilsynet med opfyldelse af forpligtelserne pålagt virksomheder af interesse for offentligheden udføres af de kompetente myndigheder med ansvar for tilsynet med sådanne virksomheder. De kompetente myndigheders finansiering bør være fri for enhver form for upassende påvirkning fra en revisors eller et revisionsfirmas side.

(23) Tilsynets kvalitet kan højnes med et effektivt samarbejde mellem myndigheder med ansvar for forskellige opgaver på nationalt plan. Derfor bør de myndigheder, der har beføjelse til at føre tilsyn med opfyldelsen af forpligtelserne om lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, samarbejde med myndigheder med ansvar for de i direktiv 2006/43/EF omhandlede opgaver, med myndigheder med ansvar for tilsynet med virksomheder af interesse for offentligheden og med de finansielle efterretningsenheder, der er beskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF[15].

(24) Ekstern kvalitetssikring af den lovpligtige revision er afgørende for at sikre en revision af høj kvalitet. Den styrker troværdigheden af offentliggjorte finansielle oplysninger og sikrer en bedre beskyttelse for aktionærer, investorer, kreditorer og andre berørte parter. Revisorer og revisionsfirmaer bør derfor indgå i et system med kvalitetssikring, som de kompetente myndigheder har ansvaret for, hvilket sikrer objektivitet og uafhængighed af revisorerhvervet. Kvalitetssikringskontrollen bør udføres på en sådan måde, at hver enkelt revisor eller hvert enkelt revisionsfirma, der udfører revisioner af virksomheder af interesse for offentligheden, underkastes kvalitetssikringskontrol på grundlag af en risikoanalyse. I tilfælde af at revisorer og revisionsfirmaer udfører lovpligtig revision af andre virksomheder af interesse for offentligheden end de i artikel 2, nr. 17) og 18), i direktiv 2006/43/EF omhandlede, bør kvalitetssikringskontrollen finde sted mindst hvert tredje år, og i andre tilfælde mindst hvert sjette år. Kommissionens henstilling

2008/362/EF af 6. maj 2008 om ekstern kvalitetssikring i forbindelse med revisorer og revisionsfirmaer, der reviderer virksomheder af interesse for offentligheden[16], indeholder oplysninger om, hvordan kontroller skal udføres. Kvalitetssikringskontroller bør være hensigtsmæssige og stå i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af den virksomhed, der udøves af den reviderede revisor eller det reviderede revisionsfirma.

(25) Markedet for lovpligtige revisionsydelser for virksomheder af interesse for offentligheden udvikler sig med tiden. Det er derfor nødvendigt, at de kompetente myndigheder overvåger udviklingen på markedet, navnlig med hensyn til risikoen ved en høj markedskoncentration, herunder i specifikke sektorer, og revisionsudvalgenes præstation.

(26) Hvis de kompetente myndigheders aktiviteter er gennemsigtige, vil det hjælpe med at øge investor- og forbrugertilliden i det indre marked. Derfor bør de kompetente myndigheder være underlagt et krav om regelmæssig rapportering om deres aktiviteter og offentliggørelse af oplysninger i sammenfattet form om kontrolresultater og -konklusioner eller i individuel form, når medlemsstaterne fastsætter det.

(27) Samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan yde et vigtigt bidrag til at sikre en konsekvent høj kvalitet af lovpligtige revisioner i Unionen. Derfor bør de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samarbejde, når det er nødvendigt for at udføre deres tilsynsopgaver for lovpligtige revisioner. De skal overholde princippet om, at regulering udføres i hjemlandet, og at tilsyn udføres af den medlemsstat, hvor en revisor eller et revisionsfirma er godkendt, og i hvilken den reviderede virksomhed har hjemsted. Samarbejdet mellem de kompetente myndigheder bør tilrettelægges inden for rammerne af et udvalg af europæiske revisionstilsynsmyndigheder (CEAOB), som bør være sammensat af repræsentanter på højt niveau for de kompetente myndigheder. For at fremme en ensartet anvendelse af denne forordning bør CEAOB kunne vedtage ikkebindende retningslinjer eller udtalelser. Endvidere bør det lette udvekslingen af oplysninger, rådgive Kommissionen og bidrage til tekniske vurderinger og tekniske undersøgelser.

Med henblik på den tekniske vurdering af offentlige tilsynssystemer i tredjelande og vedrørende det internationale samarbejde mellem medlemsstater og tredjelande på dette område bør CEAOB nedsætte en undergruppe, hvis formand er det medlem, som den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed ESMA)[17] har udpeget, og bør anmode om assistance fra — ESMA, den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed — EBA)[18] eller den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger — EIOPA)[19], for så vidt dennes anmodning har tilknytning til det internationale samarbejde mellem medlemsstater og tredjelande om lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, som disse europæiske tilsynsmyndigheder fører tilsyn med. Kommissionen varetager CEAOB's sekretariatsopgaver og bør på grundlag af det arbejdsprogram, som CEAOB udarbejder, medtage udgifterne hertil i sine overslag for det følgende år.

(28) Samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder bør omfatte samarbejde om kvalitetssikringskontroller og assistance til undersøgelser af gennemførelsen af lovpligtige revisioner af virksomheder af interesse for offentligheden, herunder i tilfælde hvor den adfærd, der undersøges, ikke udgør en overtrædelse af nogen gældende lovbestemmelse eller administrativ bestemmelse i den berørte medlemsstat. De nærmere bestemmelser for samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder bør kunne muligheden for oprettelse af kollegier af kompetente myndigheder og uddelegering af opgaver blandt myndighederne. De netværk, som revisorer og revisionsfirmaer arbejder inden for, bør også inddrages i et sådant samarbejde. De kompetente myndigheder bør overholde reglerne om fortrolighed og tavshedspligt.

(29) Kapitalmarkedernes forbundenhed skaber behov for, at de kompetente myndigheder får beføjelse til at samarbejde med tilsynsmyndigheder og organer i tredjelande om udveksling af oplysninger eller kvalitetssikringskontroller. Hvis samarbejdet med myndigheder i tredjelande vedrører revisionsarbejdspapirer eller andre dokumenter, der indehaves af en revisor eller et revisionsfirma, finder procedurerne fastsat i direktiv 2006/43/EF anvendelse.

(30) For at sikre velfungerende kapitalmarkeder er der behov for en holdbar revisionskapacitet og et konkurrencepræget marked for revisionsydelser med et tilstrækkeligt udbud af revisorer og revisionsfirmaer, som kan udføre lovpligtige revisioner af virksomheder af interesse for offentligheden. De kompetente myndigheder og Det Europæiske Konkurrencenetværk (ECN) bør rapportere om de forandringer på revisionsmarkedet, som denne forordning indfører.

(31) Tilpasningen af procedurerne for Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og navnlig til artikel 290 og 291 heri bør ske fra sag til sag. For at tage højde for udviklingen inden for revision og revisorerhvervet bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen. Navnlig er brugen af delegerede retsakter nødvendig med henblik på vedtagelse af internationale revisionsstandarder inden for revisionspraksis, uafhængig kontrol af og intern kontrol af revisorer og revisionsfirmaer. De vedtagne internationale revisionsstandarder bør ikke ændre nogen krav i denne forordning eller føje yderligere krav til disse krav, medmindre dette udtrykkelig er fastsat. Det er af særlig vigtighed, at Kommissionen foretager passende høringer i sit forberedende arbejde, herunder høringer på ekspertniveau.

Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(32) For at skabe retssikkerhed og sikre en gnidningsfri overgang til den ordning, der indføres med denne forordning, er det vigtigt at indføre en overgangsordning for ikrafttrædelsen af forpligtelsen til at skifte revisorer og revisionsfirmaer og forpligtelsen til at tilrettelægge en udvælgelsesprocedure i forbindelse med valg af revisorer og revisionsfirmaer.

(33) Henvisninger til bestemmelserne i direktiv 2006/43/EF skal forstås som henvisninger til de nationale bestemmelser, der gennemfører disse bestemmelser i direktiv 2006/43/EF. Den nye europæiske revisionsramme, der er fastsat ved denne forordning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU[20], erstatter eksisterende krav i direktiv 2006/43/EF og bør fortolkes uden henvisning til foregående instrumenter såsom Kommissionens henstillinger, der blev vedtaget under den tidligere ramme.

(34) Målene for denne forordning, nemlig præcisering og en mere klar definition af den lovpligtige revisions funktion i forbindelse med virksomheder af interesse for offentligheden, forbedring af de oplysninger, som revisoren eller revisionsfirmaet afgiver til den reviderede virksomhed, investorer og andre interessenter, forbedring af kommunikationskanalerne mellem revisorer og tilsynsmyndigheder for virksomheder af interesse for offentligheden, forebyggelse af interessekonflikter i udførelsen af ikkerevisionsydelser for virksomheder af interesse for offentligheden, reduktion af risikoen for en potentiel interessekonflikt som følge af det eksisterende system, hvor den »reviderede virksomhed vælger og betaler revisoren«, eller risikoen for en familiær stilling, lettelse af udskiftningen af og valget af revisor eller revisionsfirma for virksomheder af interesse for offentligheden, udvidelse af udvalget af revisorer eller revisionsfirmaer for virksomheder af interesse for offentligheden og styrkelse af effektiviteten, uafhængigheden og konsekvensen i reguleringen af og tilsynet med revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, herunder med hensyn til samarbejde på EU-plan, kan ikke i

tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(35) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, og skal anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

(36) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav udtalelse den 23. april 2012[21)].

(37) Et ny retlig ramme for revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber bør fastsættes i denne forordning, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU og Kommissionens afgørelse 2005/909/EF[22)] bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

EMNE, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Emne

Denne forordning fastsætter krav til udførelsen af lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for virksomheder af interesse for offentligheden, regler for disse virksomheders organisation og udvælgelse af revisorer og revisionsfirmaer for at fremme deres uafhængighed og forhindre interessekonflikter samt regler om tilsyn med revisorers og revisionsfirmaers opfyldelse af disse krav.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på:

a) revisorer og revisionsfirmaer, som udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden

b) virksomheder af interesse for offentligheden.

2. Denne forordning finder anvendelse med forbehold af direktiv 2006/43/EF.

3. Når et andelsselskab som omhandlet i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2006/43/EF, en sparekasse eller en tilsvarende virksomhed som omhandlet i artikel 45 i direktiv 86/635/EØF eller en dattervirksomhed af eller retssuccessor til et andelsselskab, en sparekasse eller en tilsvarende virksomhed, som omhandlet i artikel 45 i direktiv 86/635/EØF, i henhold til nationale bestemmelser har pligt eller tilladelse til at være medlem af en nonprofit-revisionsenhed, kan medlemsstaten beslutte, at denne forordning eller visse bestemmelser i denne forordning ikke finder anvendelse på lovpligtig revision af en sådan virksomhed, forudsat at de principper om uafhængighed, der er fastsat i direktiv 2006/43/EF, overholdes af den revisor, der udfører den lovpligtige revision for et af medlemmerne, og af personer, som har mulighed for at påvirke den lovpligtige revision.

4. Når et andelsselskab som omhandlet i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2006/43/EF, en sparekasse eller en tilsvarende virksomhed som omhandlet i artikel 45 i direktiv 86/635/EØF eller en dattervirksomhed af eller retssuccessor til et sådant andelsselskab, en sådan sparekasse eller en sådan tilsvarende virksomhed, som omhandlet i artikel 45 i direktiv 86/635/EØF, henhold til nationale bestemmelser har pligt eller tilladelse til at være medlem af en nonprofit-revisionsenhed, ville en objektiv, ansvarlig og velinformeret tredjepart ikke konkludere, at det medlemskabsbaserede forhold bringer revisorens uafhængighed i fare, forudsat at det ved et sådant revisionsfirmas udførelse af lovpligtig revision for et af medlemmerne gælder, at principperne om uafhængighed opfyldes af de revisorer, der udfører revisionen, og af de personer, der kan påvirke den lovpligtige revision.

5. Medlemsstaten underretter Kommissionen og et udvalg af europæiske revisionstilsynsmyndigheder (i det følgende benævnt »CEAOB«) som omhandlet i artikel 30, om sådanne undtagelsestilfælde, hvor visse bestemmelser i denne forordning ikke har fundet anvendelse. Den tilsender Kommissionen og CEAOB en liste over de bestemmelser i denne forordning, der ikke er blevet anvendt i forbindelse med den lovpligtige revision af de virksomheder, der omhandlet i stk. 3, sammen med begrundelserne for ikke at anvende bestemmelserne.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i direktiv 2006/43/EF anvendelse, med undtagelse af definitionen af »kompetent myndighed«, som er fastsat i denne forordnings artikel 20.

AFSNIT II

BETINGELSER FOR UDFØRELSE AF LOVPLIGTIG REVISION FOR VIRKSOMHEDER AF INTERESSE FOR OFFENTLIGHEDEN

Artikel 4

Revisionshonorarer

1. Honoraret for udførelse af lovpligtig revision for virksomheder af interesse for offentligheden må ikke være et betinget honorar.

Med forbehold af artikel 25 i direktiv 2006/43/EF betyder »betinget honorar« i første afsnit et honorar for revisionsopgaver, der beregnes på et på forhånd fastlagt grundlag relateret til udfaldet eller resultatet af en transaktion eller resultatet af det udførte arbejde. Et honorar betragtes ikke som betinget, hvis en domstol eller en kompetent myndighed har fastsat det.

2. Når en revisor eller et revisionsfirma for den reviderede virksomhed, dens modervirksomhed eller de virksomheder, den kontrollerer, i en periode på tre eller flere på hinanden følgende regnskabsår udfører andre ikkerevisionsydelser end de i denne forordnings artikel 5, stk. 1, omhandlede, begrænses det samlede honorar til højst 70 % af gennemsnittet af de honorarer, der er betalt i de seneste tre på hinanden følgende regnskabsår for revisionen af den reviderede virksomhed og, når det er relevant, af dens modervirksomhed, de virksomheder, den kontrollerer, og af det konsoliderede regnskab for den virksomhedskoncern.

Med henblik på begrænsningerne i første afsnit udelukkes andre ikkerevisionsydelser end de i artikel 5, stk. 1, omhandlede, som er krævet ved EU-lovgivning eller national lovgivning.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at en kompetent myndighed på anmodning af revisoren eller revisionsfirmaet undtagelsesvist kan tillade, at revisoren eller revisionsfirmaet fritages for kravene i første afsnit med hensyn til en revideret virksomhed i en periode på højst to regnskabsår.

3. Når det samlede honorar, der modtages fra en virksomhed af interesse for offentligheden, i hvert af de seneste tre på hinanden følgende regnskabsår udgør over 15 % af det samlede honorar, som den revisor, det revisionsfirma eller, når det er relevant, den koncernrevisor, der udfører den lovpligtige revision i hvert af disse regnskabsår, modtager, underretter en sådan revisor eller et sådant revisionsfirma eller i givet fald en sådan koncernrevisor revisionsudvalget herom og drøfter eventuelle trusler mod deres uafhængighed og de foranstaltninger, der er iværksat for at imødegå disse trusler, med revisionsudvalget. Revisionsudvalget tager stilling til, om revisionsopgaven bør underkastes en kvalitetssikringskontrol udført af en anden revisor eller et andet revisionsfirma, før revisionspåtegningen afgives.

Hvis det honorar, der modtages fra sådan en virksomhed af interesse for offentligheden, fortsat overstiger 15 % af de samlede modtagne honorarer for en sådan revisor eller et sådant revisionsfirma eller i givet fald en sådan koncernrevisor, som udfører revisionen, beslutter revisionsudvalget på grundlag af objektive oplysninger, om revisoren eller revisionsfirmaet eller koncernrevisoren for den pågældende virksomhed eller gruppe af virksomheder kan fortsætte med at udføre lovpligtige revisioner i en ny periode, der dog ikke må overstige to år.

4. Medlemsstaterne kan stille strengere krav end dem, der er fastsat i denne artikel.

Artikel 5

Forbud mod udførelse af ikkerevisionsydelser

1. En revisor eller et revisionsfirma, der udfører den lovpligtige revision af en virksomhed af interesse for offentligheden, eller ethvert medlem af netværket, som revisoren eller revisionsfirmaet tilhører, må ikke direkte eller indirekte udføre forbudte ikkerevisionsydelser for den reviderede virksomhed, dennes modervirksomhed eller de af denne kontrollerede virksomheder i Unionen i:

a) den periode, der ligger imellem begyndelsen af den reviderede periode og afgivelsen af revisionspåtegningen, og

b) det regnskabsår, der ligger umiddelbart før den periode, der er omhandlet i litra a), for så vidt angår de ydelser, der er omhandlet i andet afsnit, litra g).

I denne artikel forstås ved forbudte ikkerevisionsydelser:

a) skatteydelser relateret til:
   i) udarbejdelse af skatteblanketter
   ii) lønskat
   iii) told
   iv) udpegelse af offentlige tilskud og skatteincitamenter, medmindre bistand fra revisoren eller revisionsfirmaet i forbindelse med sådanne ydelser er retligt påkrævet
   v) bistand i forbindelse med skattekontroller fra skattemyndighedernes side, medmindre bistand fra revisoren eller revisionsfirmaet i forbindelse med sådanne kontroller er retligt påkrævet
   vi) beregning af direkte og indirekte skat og udskudt skat
   vii) ydelse af skatterådgivning

b) ydelser, der har indflydelse på den reviderede virksomheds ledelse eller beslutningstagning

c) bogføring og udarbejdelse af bogholderi og regnskaber

d) ydelser i forbindelse med lønninger

e) udformning og gennemførelse af procedurer for intern kontrol eller risikostyring relateret til udarbejdelsen af og/eller kontrollen med finansiel information eller udformning og gennemførelse af finansielle informationsteknologisystemer

f) vurderingsydelser, herunder vurderinger i forbindelse med aktuarydelser og støtte til retssager

g) juridiske ydelser i forbindelse med:
   i) generel rådgivning
   ii) forhandling på vegne af den reviderede virksomhed, og

iii) tvistløsning i en forsvarende rolle

h) ydelser i forbindelse med den reviderede virksomheds interne revisionsfunktion

i) ydelser i tilknytning til finansiering, kapitalstruktur og kapitalallokering og den reviderede virksomheds investeringsstrategi, bortset fra levering af forsikringsydelser i forbindelse med regnskaber, såsom afgivelse af støtteerklæringer i forbindelse med prospekter udstedt af den reviderede virksomhed

j) fremme af, handel med eller tegningsgaranti for aktier i den reviderede virksomhed

k) ydelser relateret til menneskelige ressourcer med hensyn til:

i) ledelse, som betydeligt kan påvirke udarbejdelsen af det bogholderi eller det regnskab, som er underlagt den lovpligtige revision, såfremt sådanne ydelser omfatter:

— søgning efter eller udvælgelse af kandidater til sådanne stillinger

— kontrol af referencerne for kandidater til sådanne stillinger

ii) strukturering af det organisatoriske design, og

iii) udgiftskontrol.

2. Medlemsstaterne kan forbyde andre ydelser end dem, der er anført i stk. 1, hvis de anser disse ydelser for at udgøre en trussel mod uafhængigheden. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle tilføjelser til listen i stk. 1.

3. Uanset stk. 1, andet afsnit, kan medlemsstaterne tillade levering af de ydelser, der er omhandlet i litra a), nr. i), litra a), nr. iv)-vii), og litra f), forudsat at de opfylder følgende krav:

a) de har ingen indvirkning eller har ubetydelig indvirkning, hver for sig eller samlet, på de reviderede regnskaber

b) skønnet over indvirkningen på det reviderede regnskab er veldokumenteret og forklaret i revisionsprotokollatet til revisionsudvalget som omhandlet i artikel 11, og

c) uafhængighedsprincipperne som fastlagt i direktiv 2006/43/EF efterkommes af revisor eller revisionsfirmaet.

4. En revisor eller et revisionsfirma, der udfører lovpligtige revisioner for virksomheder af interesse for offentligheden, og, når revisoren eller revisionsfirmaet tilhører et netværk, ethvert medlem af et sådant netværk må udføre andre ikkerevisionsydelser end de forbudte ikkerevisionsydelser i stk. 1 og 2 for den reviderede virksomhed, dennes modervirksomhed eller de af denne kontrollerede virksomheder efter godkendelse fra revisionsudvalget, når dette har foretaget en passende vurdering af trusler mod uafhængigheden og de foranstaltninger, der er anvendt til beskyttelse heraf, i overensstemmelse med artikel 22b i direktiv 2006/43/EF. Revisionsudvalget udsteder i givet fald retningslinjer vedrørende de i stk. 3 omhandlede ydelser.

Medlemsstaterne må indføre strengere regler, der fastsætter de betingelser, på hvilke en revisor, et revisionsfirma eller et medlem af et netværk, som revisoren eller revisionsfirmaet tilhører, må udføre andre ikkerevisionsydelser end de forbudte ikkerevisionsydelser i stk. 1 for den reviderede virksomhed, dennes modervirksomhed eller de af denne kontrollerede virksomheder.

5. Når et medlem af et netværk, som den revisor eller det revisionsfirma, der udfører en lovpligtig revision for en virksomhed af interesse for offentligheden, tilhører, udfører ikkerevisionsydelser som omhandlet i stk. 1 og 2 for en virksomhed med hjemsted i et tredjeland, der er kontrolleret af den reviderede virksomhed af interesse for offentligheden, vurderer revisoren eller revisionsfirmaet, hvorvidt deres uafhængighed vil være truet, hvis medlemmet af netværket udfører sådanne ydelser.

Hvis revisoren eller revisionsfirmaets afhængighed påvirkes, træffer revisoren eller revisionsfirmaet sikkerhedsforanstaltninger i relevant omfang for at imødegå disse trusler ved udførelsen af sådanne ydelser i et tredjeland. Revisoren eller revisionsfirmaet må kun fortsætte med at udføre den lovpligtige revision af virksomheden af interesse for offentligheden, hvis de i overensstemmelse med artikel 6 i denne forordning og artikel 22b i direktiv 2006/43/EF kan påvise, at disse ydelser ikke vil påvirke deres faglige vurdering og revisionspåtegningen.

Ved anvendelsen af dette stykke anses:

a) deltagelse i den reviderede virksomheds beslutningstagning og udførelse af de i stk. 1, andet afsnit, litra b), c) og e), omhandlede ydelser for at påvirke uafhængigheden, og for ikke at kunne imødegås af nogen foranstaltninger

b) udførelse af ydelserne omhandlet i stk. 1, andet afsnit, bortset fra litra b), c) og e), for at påvirke uafhængigheden og derfor kræve foranstaltninger for at imødegå de trusler, der opstår som følge heraf.

Artikel 6

Forberedelser til den lovpligtige revision og vurdering af trusler mod uafhængigheden

1. Før en revisor eller et revisionsfirma påtager sig eller fortsætter en lovpligtig revision af en virksomhed af interesse for offentligheden, skal de, i tillæg til bestemmelserne i artikel 22b i direktiv 2006/43/EF, vurdere og dokumentere følgende:

a) hvorvidt de opfylder kravene i artikel 4 og 5 i denne forordning

b) hvorvidt kravene i artikel 17 i denne forordning er opfyldt

c) med forbehold af direktiv 2005/60/EF, integriteten for så vidt angår medlemmerne af det tilsynsførende organ, bestyrelsen og ledelsen i virksomheden af interesse for offentligheden.

2. En revisor eller et revisionsfirma:

a) bekræfter hvert år skriftligt over for revisionsudvalget, at revisoren, revisionsfirmaet og de revisionspartnere og andre ledende revisionsmedarbejdere (senior managers og managers), der udfører den lovpligtige revision, er uafhængige af den reviderede virksomhed

b) drøfter med revisionsudvalget eventuelle trusler mod deres uafhængighed og de foranstaltninger, der er iværksat for at imødegå disse trusler, som dokumenteret af revisoren eller revisionsfirmaet, jf. stk. 1.

Artikel 7

Uregelmæssigheder

Med forbehold af artikel 12 i denne forordning og direktiv 2005/60/EF skal en revisor eller et revisionsfirma, der udfører lovpligtig revision af en virksomhed af interesse for offentligheden, hvis de har mistanke om eller har rimelig grund til at mene, at der kan opstå eller er opstået uregelmæssigheder, herunder svig med hensyn til den reviderede virksomheds regnskaber, underrette den reviderede virksomhed og opfordre den til at undersøge sagen og træffe passende foranstaltninger til at behandle sådanne uregelmæssigheder samt forhindre, at de opstår igen.

Hvis den reviderede virksomhed ikke undersøger sagen, underretter revisoren eller revisionsfirmaet de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget til undersøge sådanne uregelmæssigheder.

Hvis revisoren eller revisionsfirmaet i god tro meddeler eventuelle uregelmæssigheder som omhandlet i første afsnit til disse myndigheder, udgør dette ikke en tilsidesættelse af nogen kontraktlig eller lovmæssig begrænsning af retten til at videregive oplysninger.

Artikel 8

Kvalitetssikringsgennemgang

1. Før revisionspåtegningen og -protokollatet, jf. artikel 10 og 11, afgives, udføres der en kvalitetssikringsgennemgang for at vurdere, om revisorens eller den ledende revisionspartners erklæring i udkastene er rimelig.

2. Kvalitetssikringsgennemgangen udføres af en kvalitetssikringskontrollant (i denne artikel herefter benævnt »kontrollanten«). Kontrollanten skal være en revisor, som ikke er involveret i udførelsen af den lovpligtige revision, som kvalitetssikringsgennemgangen vedrører.

3. Uanset stk. 2 skal en revisor eller et revisionsfirma, hvis den lovpligtige revision udføres af et revisionsfirma, og alle revisorerne deltog i udførelsen af revisionen, eller hvis revisionen udføres af en revisor, og revisoren ikke er en partner eller ansat i et revisionsfirma, sørge for, at en anden revisor udfører en kvalitetssikringsgennemgang. Videregivelse af dokumenter eller oplysninger til den uafhængige kontrollant med henblik på denne artikel udgør ikke et brud på tavshedspligten. Dokumenter eller oplysninger, der videregives til kontrollanten med henblik på denne artikel er omfattet af tavshedspligt.

4. Kontrollanten skal i forbindelse med kvalitetssikringsgennemgangen mindst registrere følgende:

a) de mundtlige og skriftlige oplysninger, som revisoren eller den ledende revisionspartner har afgivet til støtte for de væsentlige vurderinger og de vigtigste resultater af de udførte revisionsprocedurer samt konklusionerne af disse resultater, uanset om dette er sket på anmodning fra kontrollanten
b) revisorens eller den ledende revisionspartners erklæring i udkastene til revisionspåtegningen og -protokollatet, jf. artikel 10 og 11.

5. Kvalitetssikringsgennemgangen skal mindst vurdere følgende:

a) revisorens eller revisionsfirmaets uafhængighed af den reviderede virksomhed
b) de væsentlige risici, der er relevante for den lovpligtige revision, og som revisoren eller den ledende revisionspartner har identificeret i forbindelse med udførelsen af den lovpligtige revision, og de foranstaltninger, disse har truffet for at styre disse risici
c) revisorens eller den ledende revisionspartners begrundelser, herunder især med hensyn til væsentlighedsniveau og de væsentlige risici, der er omhandlet i litra b)
d) enhver anmodning om rådgivning til eksterne eksperter, og anvendelsen af denne rådgivning
e) arten og omfanget af korrigeret og ikkekorrigeret fejlinformation i regnskabet, der blev identificeret ved udførelsen af revisionen
f) de spørgsmål, der er blevet drøftet med revisionsudvalget og ledelsen og/eller tilsynsorganerne i den reviderede virksomhed
g) de spørgsmål, der er blevet drøftet med kompetente myndigheder og, hvis det er relevant, andre tredjeparter
h) hvorvidt de dokumenter og oplysninger, der er udvalgt fra filen af kontrollanten, understøtter revisorens eller den ledende revisionspartners erklæring i udkastene til revisionspåtegningen og -protokollatet, jf. artikel 10 og 11.

6. Kontrollanten drøfter resultaterne af kvalitetssikringsgennemgangen med revisoren eller den ledende revisionspartner. Revisionsfirmaet etablerer procedurer for fastlæggelsen af den måde, hvorpå eventuel uenighed mellem den ledende revisionspartner og kontrollanten skal løses.

7. Revisoren eller revisionsfirmaet og kontrollanten fører register over resultaterne af kvalitetssikringsgennemgangen samt overvejelserne bag disse resultater.

Artikel 9

Internationale revisionsstandarder

Kommissionen tillægges beføjelser til ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 39 at vedtage de internationale revisionsstandarder som omhandlet i artikel 26 i direktiv 2006/43/EF vedrørende revisionspraksis og revisorers og revisionsfirmaers uafhængighed og interne kvalitetskontrol med henblik på deres anvendelse i Unionen, forudsat at de opfylder kravene i artikel 26, stk. 3, litra a), b) og c), i direktiv 2006/43/EF og ikke ændrer eller supplerer andre krav i denne forordning end dem, der er fastsat i artikel 7, 8 og 18 i denne forordning.

Artikel 10

Revisionspåtegning

1. Revisoren/revisorerne eller revisionsfirmaet/revisionsfirmaerne fremlægger resultaterne af den lovpligtige revision af virksomheden af interesse for offentligheden i en revisionspåtegning.

2. Revisionspåtegningen skal udarbejdes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 28 i direktiv 2006/43/EF og skal endvidere som minimum:

a) angive, af hvem eller af hvilket organ revisoren/revisorerne eller revisionsfirmaet/revisionsfirmaerne blev udpeget

b) angive datoen for udpegelsen af revisorerne eller revisionsfirmaerne og det tidsrum, hvor denne eller disse uden afbrydelse har varetaget opgaven, herunder tidligere forlængelser og genudpegelser af revisorerne eller revisionsfirmaerne

c) til støtte for revisionserklæringen forelægge:

i) en beskrivelse af de vigtigste vurderede risici for væsentlig fejlinformation, herunder vurderede risici for væsentlig fejlinformation som følge af svig

ii) et resumé af revisorens reaktion på disse risici

iii) når det er relevant, de vigtigste bemærkninger med hensyn til disse risici.

Såfremt det er relevant for ovennævnte oplysninger i revisionspåtegningen vedrørende hver enkelt vigtig vurderet risiko for væsentlig fejlinformation, skal revisionspåtegning indeholde tydelig henvisning til de relevante oplysninger i regnskaberne

d) forklare, i hvilket omfang det med den lovpligtige revision blev anset for muligt at opdage uregelmæssigheder, herunder svig

e) bekræfte, at revisorerklæringen er forenelig med revisionsprotokollatet til revisionsudvalget, jf. artikel 11

f) erklære, at der ikke er udført forbudte ikkerevisionsydelser som omhandlet i artikel 5, stk. 1, og at revisoren/revisorerne eller revisionsfirmaet/revisionsfirmaerne forblev uafhængige i udførelsen af den lovpligtige revision

g) angive eventuelle ydelser i tillæg til revisionen, som blev udført af revisoren eller revisionsfirmaet, for den reviderede virksomhed og for den virksomhed eller de virksomheder, den kontrollerer, og som ikke er oplyst i ledelsesberetningen eller regnskaberne.

Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere krav til revisionspåtegningens indhold.

3. Undtagen som krævet i stk. 2, litra e), må revisionspåtegningen ikke indeholde krydshenvisninger til revisionsprotokollatet til revisionsudvalget, jf. artikel 11. Revisionspåtegningen skal være udarbejdet i et klart og utvetydigt sprog.

4. I oplysningerne må revisoren eller revisionsfirmaet ikke anvende en kompetent myndigheds navn således, at det antydes, at denne myndighed anbefaler eller godkender revisionspåtegningen.

Artikel 11

Revisionsprotokollat til revisionsudvalget

1. Revisorer eller revisionsfirmaer, der udfører lovpligtige revisioner af virksomheder af interesse for offentligheden, forelægger et revisionsprotokollat for revisionsudvalget i den reviderede virksomhed senest samtidig med datoen for forelæggelsen af den i artikel 10 omhandlede revisionspåtegning. Medlemsstaterne kan endvidere stille krav om, at dette revisionsprotokollat forelægges for den reviderede virksomheds bestyrelse eller tilsynsorgan.

Hvis den reviderede virksomhed ikke har et revisionsudvalg, forelægges revisionsprotokollatet for det organ, der varetager tilsvarende funktioner i den reviderede virksomhed. Medlemsstaterne kan tillade, at revisionsudvalget forelægger dette protokollat for de tredjeparter, der er omhandlet i deres nationale ret.

2. Revisionsprotokollatet til revisionsudvalget skal være skriftligt. Det skal indeholde en redegørelse for den udførte lovpligtige revision og skal som minimum:

a) omfatte en erklæring om uafhængighed, jf. artikel 6, stk. 2, litra a)

b) hvis revisionen blev udført af et revisionsfirma, angives hver enkelt ledende revisionspartner involveret i revisionen i protokollatet

c) når revisoren eller revisionsfirmaet har truffet foranstaltninger, med henblik på at dennes eller dettes aktiviteter skal udføres af en anden revisor eller et andet revisionsfirma, som ikke er medlem af samme netværk, eller som har anvendt eksterne eksperters arbejde, skal protokollatet angive dette og bekræfte, at revisoren eller revisionsfirmaet har modtaget en bekræftelse fra den anden revisor eller det andet revisionsfirma og/eller den eksterne ekspert vedrørende dennes eller dettes uafhængighed

d) beskrive arten, hyppigheden og omfanget af kommunikation med revisionsudvalget eller det organ, der varetager tilsvarende funktioner i den reviderede virksomhed, ledelsen og bestyrelsen eller tilsynsorganet i den reviderede virksomhed, herunder mødedatoerne for disse organer

e) indeholde en beskrivelse af omfanget af og tidsplanen for revisionen

f) når mere enden revisor eller et revisionsfirma er blevet udpeget, beskrive opgavefordelingen mellem revisorerne og/eller revisionsfirmaerne

g) beskrive den anvendte metode, herunder hvilke poster på balancen der er blevet kontrolleret direkte, og hvilke poster der er kontrolleret baseret på systemrevision, herunder en forklaring på eventuelle væsentlige forskelle i vægtningen af systemrevision i forhold til det foregående år, selv om det foregående års lovpligtige revision blev udført af anden revisor eller andre revisorer eller andet revisionsfirma eller andre revisionsfirmaer

h) oplyse det kvantitative væsentlighedsniveau, der er anvendt ved udførelsen af den lovpligtige revision af regnskaberne som helhed, og, hvis det er relevant, væsentlighedsniveauet eller væsentlighedsniveauerne for særlige klasser af transaktionsbalancer eller oplysninger og oplyse de kvalitative faktorer, der blev taget hensyn til ved fastsættelsen af væsentlighedsniveauet

i) rapportere og forklare skøn vedrørende hændelser eller forhold, der er identificeret under revisionen, og som kan så væsentlig tvivl om virksomhedens evne til at fortsætte som going concern og om, hvorvidt de udgør en væsentlig usikkerhed, og fremlægge en oversigt over alle garantier, støtteerklæringer, tilsagn om offentlig intervention og andre støtteforanstaltninger, der er taget i betragtning ved vurderingen af going concern

j) rapportere om væsentlige mangler i den reviderede virksomheds eller, i forbindelse med konsoliderede regnskaber, modervirksomhedens interne kontrolsystem og/eller i regnskabssystemet. For hver sådan væsentlig mangel skal det i revisionsprotokollatet anføres, om ledelsen har afhjulpet den pågældende mangel

k) rapportere om væsentlige forhold vedrørende forekomst af eller mistanke om manglende overholdelse af love og forskrifter eller vedtægter, som er konstateret under revisionen, i det omfang de anses for at være relevante for, at revisionsudvalget kan udføre sine opgaver

l) rapportere om og bedømme de vurderingsmetoder, der er anvendt for de forskellige poster i årsregnskabet eller det konsoliderede regnskab, herunder alle konsekvenser af ændringer af sådanne metoder

m) i forbindelse med en lovpligtig revision af konsoliderede regnskaber forklare omfanget af konsolideringen og de af den reviderede virksomhed anvendte eksklusionskriterier for eventuelle ikkekonsoliderede virksomheder, og angive, om disse kriterier er i overensstemmelse med den finansielle rapporteringsramme

n) når det er relevant, identificere eventuelt revisionsarbejde, der i forbindelse med lovpligtig revision af konsoliderede regnskaber er udført af tredjelandsrevisor/tredjelandsrevisorer, revisor/revisorer, tredje-

landsrevisionsfirma/tredjelandsrevisionsfirmaer eller revisionsfirma/revisionsfirmaer, som ikke er medlemmer af samme netværk, som den revisor, der har revideret de konsoliderede regnskaber, hører til

o) angive, hvorvidt alle anmodninger om forklaringer og dokumenter blev imødekommet af den reviderede virksomhed

p) rapportere om:

i) alle væsentlige vanskeligheder, som er opstået i løbet af revisionen

ii) alle væsentlige forhold, som er fremkommet under revisionen, og som er blevet drøftet eller var genstand for korrespondance med ledelsen, og

iii) alle andre forhold, som er fremkommet under den lovpligtige revision, og som efter revisorens faglige vurdering er væsentlige for overblikket over regnskabsaflæggelsen.

Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere krav til indholdet af revisionsprotokollatet til revisionsudvalget.

Revisoren/revisorerne eller revisionsfirmaet/revisionsfirmaerne drøfter på anmodning af en revisor, et revisionsfirma eller revisionsudvalget væsentlige spørgsmål, som er fremkommet under revisionen, og som er omhandlet i revisionsprotokollatet til revisionsudvalget, og navnlig i første afsnit, litra j), med den reviderede virksomheds revisionsudvalg, bestyrelse eller, når det er relevant, tilsynsorgan.

3. Når der er udpeget mere end én revisor eller ét revisionsfirma samtidig, og i tilfælde af, at der er opstået uenighed mellem dem om revisionsprocedurer, regler for regnskabsaflæggelse eller ethvert andet spørgsmål vedrørende udførelsen af den lovpligtige revision, forklares årsagerne til denne uenighed i revisionsprotokollatet til revisionsudvalget.

4. Revisionsprotokollatet til revisionsudvalget underskrives og dateres. Når et revisionsfirma udfører lovpligtig revision, underskrives revisionsprotokollatet til revisionsudvalget af de revisorer, der udfører den lovpligtige revision på revisionsfirmaets vegne.

5. Revisorerne eller revisionsfirmaerne stiller straks revisionsprotokollatet til rådighed for de kompetente myndigheder, jf. artikel 20, stk. 1, på anmodning og i overensstemmelse med national ret.

Artikel 12

Indberetning til tilsynsmyndighederne for virksomheder af interesse for offentligheden

1. Med forbehold af artikel 55 i direktiv 2004/39/EF, artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU[23)], artikel 15, stk. 4, i direktiv 2007/64/EF, artikel 106 i direktiv 2009/65/EF, artikel 3, stk. 1, i direktiv 2009/110/EF og artikel 72 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF[24)] har den revisor eller det revisionsfirma, der udfører den lovpligtige revision af en virksomhed af interesse for offentligheden, pligt til straks at foretage indberetning til de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med denne virksomhed af interesse for offentligheden, eller, hvis det er fastsat af den pågældende medlemsstat, til den kompetente myndighed, der er ansvarlig for at føre tilsyn med revisoren eller revisionsfirmaet, om enhver oplysning vedrørende denne virksomhed, som vedkommende har fået kendskab til under udførelsen af den lovpligtige revision, og som kan resultere i et af følgende:

a) en væsentlig overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der, hvor det er relevant, omhandler betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som specielt omhandler gennemførelsen af aktiviteterne i virksomheder af interesse for offentligheden

b) en væsentlig trussel mod eller væsentlig tvivl om den fortsatte drift af virksomheden af interesse for offentligheden

c) nægtelse af at afgive en revisionspåtegning om regnskaberne eller afgivelse af en negativ påtegning eller en påtegning med forbehold.

Revisorerne eller revisionsfirmaerne har også pligt til at indberette enhver oplysning, jf. første afsnit, litra a), b) eller c), som de har fået kendskab til under udførelsen af den lovpligtige revision af en virksomhed, som har snævre forbindelser med virksomheden af interesse for offentligheden, som de også udfører den lovpligtige revision for. Med henblik på denne artikel anvendes udtrykket »snævre forbindelser« i samme betydning som i artikel 4, stk. 1, nr. 38), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[25)].

Medlemsstaterne kan kræve supplerende oplysninger af revisoren eller revisionsfirmaet, såfremt det er nødvendigt for et effektivt tilsyn med de finansielle markeder som fastsat i national ret.

2. Der skal etableres en effektiv dialog mellem på den ene side de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter og forsikringsselskaber, og på den anden side den eller de revisorer og det eller de revisionsfirmaer, der udfører den lovpligtige revision af disse institutter og selskaber. Begge dialogens parter skal have ansvar for opfyldelsen af dette krav.

Mindst én gang om året afholder Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) og CEAOB et møde med de revisorer og revisionsfirmaer eller netværk, der udfører lovpligtige revisioner af alle globalt systemisk vigtige finansielle institutter, der har tilladelse i Unionen, og som er identificeret internationalt, med henblik på at underrette GSRB om eventuelle sektorspecifikke eller betydningsfulde forandringer i disse systemisk vigtige finansielle institutioner.

For at fremme udførelsen af de opgaver, der henvises til i første afsnit, udsteder den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed — EBA) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger — EIOPA) under hensyntagen til nuværende tilsynspraksis retningslinjer rettet til de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter og forsikringsselskaber, i overensstemmelse med henholdsvis artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010[26)] og artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010[27)].

3. Hvis revisoren eller revisionsfirmaet eller netværket, hvis relevant, i god tro meddeler enhver oplysning som omhandlet i stk. 1 eller enhver oplysning, der er fremkommet under den i stk. 2 omhandlede dialog, til de kompetente myndigheder eller til ESRB og CEAOB, udgør dette ikke en tilsidesættelse af nogen kontraktlig eller lovmæssig begrænsning af retten til at videregive oplysninger.

Artikel 13

Beretning om gennemsigtighed

1. En revisor eller et revisionsfirma, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, offentliggør årligt en beretning om gennemsigtighed senest fire måneder efter udgangen af hvert regnskabsår. Denne beretning om gennemsigtighed offentliggøres på revisorens eller revisionsfirmaets websted, hvor den skal være tilgængelig i mindst fem år fra datoen for dens offentliggørelse på webstedet. Hvis revisoren er ansat i et revisionsfirma, påhviler forpligtelserne i denne artikel revisionsfirmaet.

En revisor eller et revisionsfirma er berettiget til at opdatere den offentliggjorte årlige beretning om gennemsigtighed. I et sådant tilfælde skal revisoren eller revisionsfirmaet angive, at det er en opdateret version af beretningen, og den originale version af beretningen skal fortsat være tilgængelig på webstedet.

Revisorer og revisionsfirmaer underretter de kompetente myndigheder om, at beretningen om gennemsigtighed er blevet offentliggjort på revisorens eller revisionsfirmaets websted, eller om, at den er blevet opdateret.

2. Den årlige beretning om gennemsigtighed skal mindst omfatte følgende:
a) en beskrivelse af revisionsfirmaets juridiske struktur og ejerskab

b) hvis revisoren eller revisionsfirmaet er medlem af et netværk:
   i) en beskrivelse af netværket og de retlige og strukturelle aftaler i netværket
   ii) navnet på hver enkelt revisor, der driver et enkeltmandsfirma, eller på hvert enkelt revisionsfirma, som er medlem af netværket
   iii) de lande, hvor hver enkelt revisor, der driver et enkeltmandsfirma, eller hvert enkelt revisionsfirma, som er medlem af netværket, er kvalificeret som revisor eller har sit hjemsted, sit hovedkontor eller sin hovedvirksomhed
   iv) den samlede opnåede omsætning for revisorer, der driver et enkeltmandsfirma, og revisionsfirmaer, som er medlem af netværket, fra lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber
c) en beskrivelse af revisionsfirmaets ledelsesstruktur
d) en beskrivelse af revisorens eller revisionsfirmaets interne kvalitetskontrolsystem og en erklæring fra bestyrelse eller ledelse om, at dette system fungerer effektivt
e) en angivelse af, hvornår den seneste kvalitetssikringskontrol, jf. artikel 26, fandt sted
f) en liste over virksomheder af interesse for offentligheden, for hvilke revisoren eller revisionsfirmaet i det foregående regnskabsår har udført lovpligtig revision
g) en erklæring om revisorens eller revisionsfirmaets uafhængighedspolitik, hvori det tillige bekræftes, at der er gennemført en intern undersøgelse af, hvorvidt den overholdes
h) en erklæring om revisorens eller revisionsfirmaets politik for revisorers efteruddannelse, jf. artikel 13 i direktiv 2006/43/EF
i) oplysninger om grundlaget for partnernes vederlag i revisionsfirmaer
j) en beskrivelse af revisorens eller revisionsfirmaets politik vedrørende rotation af ledende revisionspartnere og ansatte i overensstemmelse med artikel 17, stk. 7
k) hvis disse oplysninger ikke er fremlagt i revisorens eller revisionsfirmaets regnskaber som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2013/34/EU oplysninger om revisorens eller revisionsfirmaets samlede omsætning opdelt i følgende poster:
   i) indtægter fra den lovpligtige revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for virksomheder af interesse for offentligheden og virksomheder, der indgår i en koncern, hvis modervirksomhed er en virksomhed af interesse for offentligheden
   ii) indtægter fra den lovpligtige revision af andre virksomheders årsregnskaber og konsoliderede regnskaber
   iii) indtægter fra tilladte ikkerevisionsydelser for virksomheder, der revideres af revisoren eller revisionsfirmaet, og
   iv) indtægter fra ikkerevisionsydelser for andre virksomheder.

Revisoren eller revisionsfirmaet kan i særlige tilfælde beslutte ikke at offentliggøre de oplysninger, der kræves i første afsnit, litra f), i det omfang det er nødvendigt for at imødegå en overhængende og væsentlig trussel mod en persons personlige sikkerhed. Revisoren eller revisionsfirmaet skal kunne dokumentere over for den kompetente myndighed, at en sådan trussel eksisterer.

3. Beretningen om gennemsigtighed underskrives af revisoren eller revisionsfirmaet.

Artikel 14

Oplysninger til de kompetente myndigheder

Revisorer og revisionsfirmaer giver hvert år den kompetente myndighed en liste over de reviderede virksomheder af interesse for offentligheden opdelt i indtægter fra de enkelte virksomheder og med disse indtægter opdelt i:

a) indtægter fra lovpligtig revision
b) indtægter fra andre ikkerevisionsydelser end de i artikel 5, stk. 1, omhandlede, som er krævet efter EU-lovgivningen eller nationale lovgivning, og

c) indtægter fra andre ikkerevisionsydelser end de i artikel 5, stk. 1, omhandlede, som ikke er krævet efter EU-lovgivningen eller national lovgivning.

Artikel 15

Registrering

Revisorer og revisionsfirmaer opbevarer de dokumenter og oplysninger, der henvises til i artikel 4, stk. 3, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 4 til 7, artikel 10 og 11, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 14, artikel 16, stk. 2, 3 og 5, i denne forordning og artikel 22b, 24a, 24b, 27 og 28 i direktiv 2006/43/EF, i en periode på mindst fem år efter udarbejdelsen af sådanne dokumenter eller oplysninger.

Medlemsstaterne kan kræve, at revisorer og revisionsfirmaer opbevarer de i stk. 1 omhandlede dokumenter og oplysninger i en længere periode i overensstemmelse med deres regler om beskyttelse af personoplysninger og administrative og retlige procedurer.

AFSNIT III

UDPEGELSE AF REVISORER ELLER REVISIONSFIRMAER I VIRKSOMHEDER AF INTERESSE FOR OFFENTLIGHEDEN

Artikel 16

Udpegelse af revisorer og revisionsfirmaer

1. Med henblik på anvendelse af artikel 37, stk. 1, i direktiv 2006/43/EF finder bestemmelserne i denne artikels stk. 2-5 anvendelse på udpegelse af revisorer eller revisionsfirmaer i virksomheder af interesse for offentligheden, men kan være underlagt stk. 7.

Hvis artikel 37, stk. 2, i direktiv 2006/43/EF finder anvendelse, underretter virksomheden af interesse for offentligheden den kompetente myndighed om anvendelsen af de alternative systemer eller fremgangsmåder, der henvises til i den artikel. I så fald anvendes stk. 2 til 5 i nærværende artikel ikke.

2. Revisionsudvalget indgiver en indstilling til bestyrelsen eller tilsynsorganet for den reviderede virksomhed om udpegelse af revisorer eller revisionsfirmaer.

Medmindre det drejer sig om forlængelse af revisionsopgaven, jf. artikel 17, stk. 1 og 2, skal indstillingen begrundes og indeholde mindst to valgmuligheder til revisionsopgaven, og revisionsudvalget skal med en behørig begrundelse angive sin præference for én af dem.

Revisionsudvalget angiver i indstillingen, at det ikke er blevet påvirket af tredjeparter, og at det ikke har været underlagt nogen af sådanne aftaler som omhandlet i stk. 6.

3. Medmindre det drejer sig om forlængelse af en revisionsopgave, jf. artikel 17, stk. 1 og 2, skal den i stk. 2 i nærværende artikel omhandlede indstilling fra revisionsudvalget udarbejdes efter en udvælgelsesprocedure tilrettelagt af den reviderede virksomhed i overensstemmelse med følgende kriterier:

a) den reviderede virksomhed er berettiget til at opfordre enhver revisor eller ethvert revisionsfirma til at indgive forslag til udførelse af den lovpligtige revision, forudsat at artikel 17, stk. 3, overholdes, og at afholdelsen af udbudsproceduren ikke på nogen måde udelukker deltagelsen i udvælgelsesproceduren af de pågældende revisionsfirmaer, som har modtaget mindre end 15 % af det samlede revisionshonorar fra virksomheder af interesse for offentligheden i den pågældende medlemsstat i det foregående kalenderår

b) den reviderede virksomhed udarbejder udbudsmateriale til de pågældende revisorer eller revisionsfirmaer. Udbudsmaterialet skal tydeligt beskrive den reviderede virksomheds forretning og den type lovpligtig revision, der skal udføres. Udbudsmaterialet skal indeholde gennemsigtige og ikkediskrimine-

rende udvælgelseskriterier, som den reviderede virksomhed skal bruge til at evaluere revisorernes eller revisionsfirmaernes forslag

c) den reviderede virksomhed er berettiget til at fastlægge proceduren og kan forhandle direkte med interesserede bydende i forbindelse med proceduren

d) hvis de i artikel 20 omhandlede kompetente myndigheder i henhold til EU-retten eller national ret kræver, at revisorer og revisionsfirmaer opfylder visse kvalitetsstandarder, skal disse standarder fremgå af udbudsmaterialet

e) den reviderede virksomhed vurderer forslagene fra revisorer eller revisionsfirmaer i overensstemmelse med de udvælgelseskriterier, der er fastsat i udbudsmaterialet. Den reviderede virksomhed udarbejder en rapport om konklusionerne af udvælgelsesproceduren, som skal valideres af revisionsudvalget. Den reviderede virksomhed og revisionsudvalget tager højde for resultater eller konklusioner i en eventuel kontrolrapport om en revisor eller et revisionsfirma, der ansøger, jf. artikel 26, stk. 8, som den kompetente myndighed har offentliggjort, jf. artikel 28, litra d)

f) den reviderede virksomhed skal på anmodning kunne dokumentere over for den i artikel 20 omhandlede kompetente myndighed, at udvælgelsesproceduren blev udført på en rimelig måde.

Revisionsudvalget er ansvarligt for den i første afsnit omhandlede udvælgelsesprocedure.

Med henblik på første afsnit, litra a), offentliggør den i artikel 20, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed en liste over de pågældende revisorer og revisionsfirmaer, og denne liste skal ajourføres én gang om året. Den kompetente myndighed anvender de oplysninger, som revisorer og revisionsfirmaer har givet i henhold til artikel 14, til at foretage de relevante beregninger.

4. Virksomheder af interesse for offentligheden, som opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 1, litra f) og t), i direktiv 2003/71/EF, skal ikke anvende den i stk. 3 omhandlede udvælgelsesprocedure.

5. Forslaget til den reviderede virksomheds aktionær- eller medlemsgeneralforsamling til udpegelse af revisorer eller revisionsfirmaer skal omfatte indstillingen fra revisionsudvalget eller det organ, der varetager tilsvarende funktioner, samt angivelse af præferencen, jf. stk. 2.

Hvis forslaget afviger fra revisionsudvalgets præference, skal begrundelsen for, at revisionsudvalgets indstilling ikke er fulgt, angives. Den revisor eller det revisionsfirma, som administrations- eller tilsynsorganet har anbefalet, skal imidlertid have deltaget i udvælgelsesproceduren i stk. 3. Dette afsnit anvendes ikke, hvis revisionsudvalgets funktioner varetages af administrations- eller tilsynsorganet.

6. Ethvert aftalevilkår, der indgås mellem en virksomhed af interesse for offentligheden og en tredjepart, og som begrænser virksomhedens aktionær- eller medlemsgeneralforsamlings valg som omhandlet i artikel 37 i direktiv 2006/43/EF til visse kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, for så vidt angår udpegelsen af en særlig revisor eller et særligt revisionsfirma til udførelse af den lovpligtige revision, er ugyldig.

Virksomheden af interesse for offentligheden underretter direkte og omgående de i artikel 20 omhandlede kompetente myndigheder om tredjeparters eventuelle forsøg på at gøre en sådan aftale gældende eller på anden måde på ukorrekt vis påvirke aktionær- eller medlemsgeneralforsamlingens beslutning om valg af revisor eller revisionsfirma.

7. Medlemsstaterne kan beslutte, at et minimumsantal revisorer eller revisionsfirmaer skal udpeges af virksomheder af interesse for offentligheden under visse omstændigheder, og fastsætte betingelser for forholdet mellem de udnævnte revisorer eller revisionsfirmaer.

Hvis en medlemsstat indfører et sådant krav, underretter den Kommissionen og den relevante europæiske tilsynsmyndighed herom.

8. Hvis den reviderede virksomhed har et udpegelsesudvalg, hvori aktionærer eller medlemmer har betydelig indflydelse, og som har til opgave at fremsætte indstillinger angående udvælgelsen af revisorer, kan medlemsstaten tillade, at et udpegelsesudvalg varetager de af revisionsudvalgets funktioner, der er

LM-106/2020

fastsat i denne artikel, og kræve, at indstillingen i stk. 2 forelægges for aktionær- eller medlemsgeneralforsamlingen.

Artikel 17

Revisionsopgavens varighed

1. Virksomheden af interesse for offentligheden udpeger en revisor eller et revisionsfirma til en indledende opgave af mindst et års varighed. Opgaven kan forlænges.

Hverken en bestemt revisors eller et bestemt revisionsfirmas indledende opgave eller denne opgave i kombination med eventuelt forlængede opgaver må overstige en maksimal varighed af ti år.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne

a) kræve, at den indledende opgave som omhandlet i stk. 1 skal vare mere end et år

b) fastsætte en maksimal varighed af mindre end ti år for opgaver som omhandlet i stk. 1, andet afsnit.

3. Efter afslutningen af den i stk. 1, andet afsnit, eller i stk. 2, litra b), omhandlede maksimale varighed af opgaverne eller efter afslutningen af den ifølge stk. 4 eller 6 forlængede varighed af opgaverne må hverken revisoren eller revisionsfirmaet eller eventuelt andre medlemmer af deres netværk inden for Unionen udføre lovpligtig revision af den samme virksomhed af interesse for offentligheden i den efterfølgende periode på fire år.

4. Uanset stk. 1 og stk. 2, litra b), kan medlemsstaterne fastsætte, at den maksimale varighed i stk. 1, andet afsnit, og i stk. 2, litra b), kan forlænges til en maksimal varighed på:

a) tyve år, hvis en udbudsprocedure med henblik på lovpligtig revision gennemføres i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2-5, og får virkning ved afslutningen af den maksimale varighed i stk. 1, andet afsnit, og i stk. 2, litra b), eller

b) fireogtyve år, hvis mere end én revisor eller mere end et revisionsfirma efter afslutningen af den maksimale varighed i stk. 1, andet afsnit, og i stk. 2, litra b), samtidig udfører en revisionsopgave, forudsat at den lovpligtige revision resulterer i fremlæggelsen af den fælles revisionspåtegning som omhandlet i artikel 28 i direktiv 2006/43/EF.

5. Den maksimale varighed omhandlet i stk. 1, andet afsnit, og i stk. 2, litra b), må kun forlænges, hvis bestyrelsen eller tilsynsorganet efter indstilling fra revisionsudvalget i overensstemmelse med national ret foreslår aktionær- eller medlemsgeneralforsamlingen at forlænge opgaven, og dette forslag godkendes.

6. Efter afslutningen af den i stk. 1, andet afsnit, i stk. 2, litra b), eller i stk. 4 omhandlede varighed, alt efter hvad der er relevant, kan virksomheden af interesse for offentligheden undtagelsesvist anmode den i artikel 20, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed om en forlængelse med henblik på at genudpege revisoren eller revisionsfirmaet til endnu en opgave, når betingelserne i stk. 4, litra a) og b), er opfyldt. En sådan yderligere opgave må højst vare i to år.

7. De ledende revisionspartnere med ansvar for udførelse af den lovpligtige revision ophører med at deltage i den lovpligtige revision af den reviderede virksomhed senest syv år efter datoen for deres udpegelse. De kan ikke igen deltage i lovpligtig revision af den reviderede virksomhed, før tre år efter dette ophør.

Medlemsstaterne kan undtagelsesvis kræve, at de ledende revisionspartnere med ansvar for udførelse af den lovpligtige revision ophører med at deltage i den lovpligtige revision af den reviderede virksomhed mindre end syv år efter datoen for deres respektive udpegelse.

Revisoren eller revisionsfirmaet etablerer en passende gradvis rotationsordning med hensyn til de øverste medarbejdere, der beskæftiger sig med den lovpligtige revision, herunder mindst de personer, der er registreret som revisorer. Denne gradvise rotationsordning skal anvendes i stadier på grundlag af individer

snarere end hele revisionsholdet. Den skal stå i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af revisorens eller revisionsfirmaets aktiviteter.

Revisoren eller revisionsfirmaet skal kunne dokumentere over for den kompetente myndighed, at en sådan ordning anvendes effektivt og tilpasses omfanget og kompleksiteten af revisorens eller revisionsfirmaets aktiviteter.

8. Med henblik på denne artikel beregnes revisionsopgavens varighed fra det første regnskabsår, der er omfattet af det revisionsopgavebrev, hvor revisoren eller revisionsfirmaet første gang blev udnævnt til at udføre på hinanden følgende lovpligtige revisioner af samme virksomhed af interesse for offentligheden.

Med henblik på denne artikel medtager revisionsfirmaet andre firmaer, som det har erhvervet, eller som har fusioneret med det.

Hvis der er usikkerhed om, på hvilken dato revisoren eller revisionsfirmaet påbegyndte udførelsen af på hinanden følgende lovpligtige revisioner af virksomheden af interesse for offentligheden, f.eks. på grund af selskabsfusioner, erhvervelser eller ændringer i ejerskabsstrukturen, skal revisoren eller revisionsfirmaet øjeblikkelig rapportere en sådan usikkerhed til den kompetente myndighed, som i sidste ende skal fastslå den relevante dato med henblik på første afsnit.

Artikel 18

Sagsmappe

Erstattes en revisor eller et revisionsfirma af en anden revisor eller et andet revisionsfirma, skal den tidligere revisor eller det tidligere revisionsfirma opfylde kravene fastsat i artikel 23, stk. 3, i direktiv 2006/43/EF.

Med forbehold af artikel 15 giver den tidligere revisor eller det tidligere revisionsfirma også den nye revisor eller det nye revisionsfirma adgang til revisionsprotokollaterne som omhandlet i artikel 11 for så vidt angår de foregående år samt til eventuelle andre oplysninger, der er afgivet til de kompetente myndigheder i henhold til artikel 12 og 13.

Den tidligere revisor eller det tidligere revisionsfirma skal kunne dokumentere over for den kompetente myndighed, at sådanne oplysninger er givet til den nye revisor eller det nye revisionsfirma.

Artikel 19

Revisorers og revisionsfirmaers afskedigelse og fratræden

Med forbehold af artikel 38, stk. 1, i direktiv 2006/43/EF videresender enhver kompetent myndighed udpeget af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, oplysninger om revisorers eller revisionsfirmaers afskedigelse eller fratræden inden for opgaveperioden og en fyldestgørende forklaring på årsagen hertil til den i artikel 20, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed.

LM-106/2020

AFSNIT IV

OVERVÅGNING AF REVISORERS OG REVISIONSFIRMAERS AKTIVITETER I FORBINDELSE MED LOVPLIGTIG REVISION AF VIRKSOMHEDER AF INTERESSE FOR OFFENTLIGHEDEN

KAPITEL I

Kompetente myndigheder

Artikel 20

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder, som er ansvarlige for udførelse af de opgaver, der er fastsat i denne forordning, samt for sikring af, at bestemmelserne i denne forordning anvendes, skal udpeges blandt følgende:

a) den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, i direktiv 2004/109/EF

b) den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 24, stk. 4, litra h), i direktiv 2004/109/EF

c) den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 32 i direktiv 2006/43/EF.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte, at ansvaret for at sikre, at alle eller nogle af bestemmelserne i afsnit III i denne forordning anvendes, skal overlades til de kompetente myndigheder, der er omhandlet i:

a) artikel 48 i direktiv 2004/39/EF

b) artikel 24, stk. 1, i direktiv 2004/109/EF

c) artikel 24, stk. 4, litra h), i direktiv 2004/109/EF

d) artikel 20 i direktiv 2007/64/EF

e) artikel 30 i direktiv 2009/138/EF

f) artikel 4, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU

eller til andre myndigheder udpeget i national ret.

3. Hvis der er udpeget mere end én kompetent myndighed i henhold til stk. 1 og 2, skal disse myndigheder være organiseret på en sådan måde, at deres opgaver er klart fordelt.

4. Stk. 1, 2 og 3 berører ikke en medlemsstats rettighed til at indføre særskilte retlige og administrative ordninger for oversøiske lande og territorier, med hvilke den pågældende medlemsstat har særlige forbindelser.

5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om udpegelsen af kompetente myndigheder med henblik på denne forordning.

Kommissionen samler disse oplysninger og offentliggør dem.

Artikel 21

Betingelser for uafhængighed

De kompetente myndigheder skal være uafhængige af revisorer og revisionsfirmaer.

De kompetente myndigheder kan konsultere eksperter som omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra c), med henblik på at udføre særlige opgaver og kan også bistås af eksperter, når dette er væsentligt for den korrekte udførelse af deres opgaver. I så tilfælde må disse eksperter ikke inddrages i nogen beslutninger, der træffes.

En person må ikke være medlem af ledelsesorganet eller ansvarlig for disse myndigheders beslutningstagning, hvis denne person under sin inddragelse eller i løbet af de seneste tre år har:

a) udført lovpligtig revision

b) haft stemmerettigheder i et revisionsfirma

c) været medlem af et revisionsfirmas bestyrelse, ledelse eller tilsynsorgan

d) været partner, ansat eller på anden måde har indgået en kontrakt med et revisionsfirma.

Disse myndigheders finansiering skal være sikret og fri for enhver form for upassende påvirkning fra revisorers eller revisionsfirmaers side.

Artikel 22

Tavshedspligt for kompetente myndigheder

Tavshedspligten gælder for alle personer, der arbejder eller har arbejdet for eller har indgået kontrakt med eller været inddraget i styringen af kompetente myndigheder eller enhver myndighed eller ethvert organ, som har fået overdraget opgaver i henhold til denne forordnings artikel 24. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke gives til nogen person eller myndighed, medmindre dette kræves i henhold til forpligtelserne fastsat i denne forordning eller en medlemsstats love, bestemmelser eller administrative procedurer.

Artikel 23

De kompetente myndigheders beføjelser

1. Med forbehold af artikel 26 må de kompetente myndigheder eller andre offentlige myndigheder i en medlemsstat i udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning ikke forsøge at øve indflydelse på indholdet i revisionspåtegninger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder tillægges alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel VII i direktiv 2006/43/EF.

3. De beføjelser, der er omhandlet i stk. 2, skal mindst omfatte beføjelsen til:

a) at få adgang til data vedrørende den lovpligtige revision eller andre dokumenter, som indehaves af revisorer eller revisionsfirmaer, i enhver form af relevans for udførelsen af deres opgaver og at modtage eller tage en kopi deraf

b) at indhente oplysninger vedrørende den lovpligtige revision fra enhver person

c) at gennemføre kontrolbesøg på stedet hos revisorer og revisionsfirmaer

d) at henvise sager til strafferetlig forfølgelse

e) at begære, at eksperter foretager kontrol eller undersøgelser

f) at træffe de administrative foranstaltninger og pålægge de sanktioner, der er omhandlet i artikel 30a i direktiv 2006/43/EF.

De kompetente myndigheder må kun bruge de beføjelser, der henvises til i første afsnit, i relation til:

a) revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden

b) personer, der er involveret i aktiviteter for revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision

c) reviderede virksomheder af interesse for offentligheden, deres indbyrdes forbundne virksomheder og relaterede tredjeparter

d) tredjeparter, som de revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, har overdraget visse funktioner eller aktiviteter til og

e) personer, der på anden vis har forbindelse til eller er forbundet med revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder kan udøve deres tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser på enhver af følgende måder:
a) direkte
b) i samarbejde med andre myndigheder
c) ved anmodning til de kompetente retslige myndigheder.

5. De kompetente myndigheders tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser udøves i fuld overensstemmelse med national ret og navnlig med principperne om respekt for privatliv og retten til et forsvar.

6. Behandling af personoplysninger under udøvelsen af tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser i henhold til denne artikel sker i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF.

Artikel 24

Uddelegering af opgaver

1. Medlemsstaterne kan uddelegere eller bemyndige de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, til at uddelegere alle opgaverne i henhold til denne forordning til andre myndigheder eller organer, der er udpeget eller på anden måde er retligt bemyndiget til at udføre sådanne opgaver, bortset fra opgaver vedrørende:
a) kvalitetssikringssystemet omhandlet i artikel 26
b) undersøgelser som omhandlet i artikel 23 i denne forordning og i artikel 32 i direktiv 2006/43/EF, der er foranlediget af dette kvalitetssikringssystem eller af en henvisning fra en anden myndighed, og
c) sanktioner, herunder sanktioner og foranstaltninger som omhandlet i kapitel VII i direktiv 2006/43/EF, i forbindelse med kvalitetssikringskontroller eller undersøgelse af lovpligtige revisioner af virksomheder af interesse for offentligheden.

2. Enhver udførelse af opgaver af andre myndigheder eller organer skal udtrykkeligt uddelegeres af den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed skal angive de uddelegerede opgaver og betingelserne for udførelsen heraf.

Hvis den kompetente myndighed uddelegerer opgaver til andre myndigheder eller organer, skal den kunne kræve at få disse beføjelser tilbage fra sag til sag.

3. Myndighederne eller organerne organiseres således, at der ikke er nogen interessekonflikter. Det endelige ansvar for tilsyn med overholdelsen af denne forordning og af gennemførelsesforanstaltningerne vedtaget i henhold hertil ligger hos den delegerende kompetente myndighed.

Den kompetente myndighed underretter Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder om alle ordninger vedrørende uddelegering af opgaver med angivelse af de nøjagtige vilkår for regulering af sådan uddelegering.

4. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte at uddelegere de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, litra c), til andre myndigheder eller organer, der er udpeget eller på anden måde er retligt bemyndigede til at udføre sådanne opgaver, når flertallet af de personer, der er inddraget i styringen af de pågældende myndigheder eller organer, er uafhængige af revisorerhvervet.

Artikel 25

Samarbejde med andre kompetente myndigheder på nationalt plan

De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 20, stk. 1, og, hvor det er relevant, enhver myndighed, som en sådan kompetente myndighed har overdraget opgaver til, samarbejder på nationalt plan med:
a) de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4, i direktiv 2006/43/EF

b) de myndigheder der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, uanset om de er udpeget til kompetente myndigheder med henblik på denne forordning
c) de finansielle efterretningsenheder og kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 21 og 37 i direktiv 2005/60/EF.

Med henblik på et sådant samarbejde gælder tavshedspligten i denne forordnings artikel 22.

KAPITEL II

De kompetente myndigheders kvalitetssikring, markedsovervågning og gennemsigtighed

Artikel 26

Kvalitetssikring

1. Ved anvendelsen af denne artikel forstås ved:
a) »kontrol«: kvalitetssikringskontrol af revisorer og revisionsfirmaer, der udføres af en inspektør, og som ikke udgør en undersøgelse i den i artikel 32, stk. 5, i direktiv 2006/43/EF anvendte betydning
b) »inspektør«: en kontrollant, der opfylder kravene i stk. 5, første afsnit, litra a), og som er ansat af eller på anden måde har indgået en kontrakt med en kompetent myndighed
c) »ekspert«: en fysisk person med særlig sagkundskab inden for finansielle markeder, regnskabsaflæggelse, revision eller andre områder, der er relevante for kontrollen, herunder praktiserende revisorer.

2. De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 20, stk. 1, etablerer et effektivt system til revisionskvalitetssikring.

De udfører kvalitetssikringskontrol af revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, på grundlag af en risikoanalyse og
a) for så vidt angår revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af andre virksomheder af interesse for offentligheden end dem, der er defineret i artikel 2, nr. 17) og 18), i direktiv 2006/43/EF, mindst hvert tredje år, og
b) i andre tilfælde end de i litra a) omhandlede mindst hvert sjette år.

3. Den kompetente myndighed har følgende ansvar:
a) godkendelse og ændring af kontrolmetoderne, herunder kontrol- og opfølgningshåndbøger, indberetningsmetoder og periodiske kontrolprogrammer
b) godkendelse og ændring af kontrolrapporter og opfølgende rapporter
c) godkendelse og udpegning af inspektører til den enkelte kontrol.

Den kompetente myndighed afsætter tilstrækkelige ressourcer til kvalitetssikringssystemet.

4. Den kompetente myndighed organiserer kvalitetssikringssystemet på en sådan måde, at det er uafhængigt af de revisorer og revisionsfirmaer, der kontrolleres.

Den kompetente myndighed sikrer, at der indføres passende politikker og procedurer i relation til personalets uafhængighed og objektivitet, herunder inspektørerne, og forvaltningen af kvalitetssikringssystemet.

5. Den kompetente myndighed skal opfylde følgende kriterier i udpegningen af inspektører:
a) inspektører skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for lovpligtig revision og regnskabsaflæggelse kombineret med specifik uddannelse i kvalitetssikringskontrol
b) en person, som er praktiserende revisor eller er ansat hos eller på anden måde tilknyttet en revisor eller et revisionsfirma, må ikke fungere som inspektør
c) en person må ikke fungere som inspektør i forbindelse med kontrol af en revisor eller et revisionsfirma, før der er gået mindst tre år, efter at denne person ophørte med at være partner med, ansat hos eller på anden måde knyttet til denne revisor eller dette revisionsfirma

d) inspektørerne erklærer, at der ikke er nogen interessekonflikter mellem dem og den revisor og det revisionsfirma, der skal kontrolleres.

Uanset stk. 1, litra b), kan den kompetente myndighed antage eksperter til udførelse af specifikke kontroller, hvis der ikke er et tilstrækkeligt antal inspektører inden for myndigheden. Den kompetente myndighed kan også bistås af eksperter, når dette er nødvendigt for at udføre en kontrol korrekt. I sådanne tilfælde skal de kompetente myndigheder og eksperterne opfylde kravene i denne bestemmelse. Eksperter må ikke være inddraget i styringen af eller være ansat i eller på anden måde have indgået en kontrakt med faglige sammenslutninger og organer, men kan være medlemmer af sådanne sammenslutninger eller organer.

6. Kontrollen skal mindst omfatte følgende områder:

a) en vurdering af udformningen af revisorens eller revisionsfirmaets interne kvalitetskontrolsystem

b) tilstrækkelig overensstemmelsesprøvning af procedurerne og en kontrol af revisionsfiler i virksomheder af interesse for offentligheden med henblik på at kontrollere effektiviteten af det interne kvalitetskontrolsystem

c) på baggrund af resultaterne af kontrollen i henhold til dettes stykkes litra a) og b), en vurdering af indholdet af den seneste årlige beretning om gennemsigtigheden, som er offentliggjort af en revisor eller et revisionsfirma i overensstemmelse med artikel 13.

7. Mindst følgende interne kvalitetskontrolpolitikker og -procedurer hos revisoren eller revisionsfirmaet skal kontrolleres:

a) revisorens eller revisionsfirmaets opfyldelse af gældende revisions- og kvalitetskontrolstandarder samt krav til etik og uafhængighed, herunder kravene fastsat i kapitel IV i direktiv 2006/43/EF og artikel 4 og 5 i denne forordning, foruden relevante love, forskrifter og administrative bestemmelser i den pågældende medlemsstat

b) omfanget og kvaliteten af de anvendte ressourcer, herunder opfyldelse af kravene til efteruddannelse som anført i artikel 13 i direktiv 2006/43/EF

c) opfyldelse af kravene i denne forordnings artikel 4 vedrørende opkrævede revisionshonorarer.

Med henblik på afprøvning af overensstemmelsen udvælges revisionsfiler på grundlag af en analyse af risikoen for, at den lovpligtige revision ikke udføres på tilstrækkelig vis.

Kompetente myndigheder undersøger også periodisk de metoder, der anvendes af revisorer og revisionsfirmaer til at udføre lovpligtig revision.

Ud over den kontrol, der er omfattet af første afsnit, skal kompetente myndigheder have beføjelse til at udføre andre kontroller.

8. De kontrolresultater og -konklusioner, som henstillingerne er baseret på, herunder resultater og konklusioner i relation til en gennemsigtighedsberetning, skal meddeles til og drøftes med den kontrollerede revisor eller det kontrollerede revisionsfirma, før der udarbejdes en endelig kontrolrapport.

Henstillinger fra kontroller skal gennemføres af den kontrollerede revisor eller det kontrollerede revisionsfirma inden for en rimelig tid som fastsat af den kompetente myndighed. En sådan periode må ikke overstige 12 måneder i forbindelse med henstillinger om revisorens eller revisionsfirmaets interne kvalitetskontrolsystem.

9. Der skal udarbejdes en rapport om kontrollen, som skal indeholde de primære konklusioner og henstillinger fra kvalitetssikringskontrollen.

Artikel 27

Overvågning af kvalitet og konkurrence på markedet

1. De i henhold til artikel 20, stk. 1, udpegede kompetente myndigheder og Det Europæiske Konkurrencenetværk (ECN), når der er relevant, overvåger regelmæssigt udviklingen på markedet for lovpligtige revisionsydelser til virksomheder af interesse for offentligheden og vurderer navnlig følgende:

a) risiciene ved en høj forekomst af kvalitetsmangler hos en revisor eller et revisionsfirma, herunder systematiske mangler inden for et netværk af revisionsfirmaer, der kan føre til lukning af revisionsfirmaer, afbrydelser i udførelsen af lovpligtige revisionsydelser i en bestemt sektor eller på tværs af sektorer, yderligere akkumulering af risici for revisionsmangler og indvirkningen på den generelle stabilitet i finanssektoren

b) koncentrationsniveauerne på markedet, herunder niveauet i bestemte sektorer

c) revisionsudvalgenes præstation

d) behovet for at træffe foranstaltninger til at reducere de i litra a) omhandlede risici.

2. Hver kompetent myndighed og ECN udarbejder senest den 17. juni 2016 og mindst hvert tredje år derefter en rapport om udviklingen på markedet for lovpligtige revisionsydelser til virksomheder af interesse for offentligheden og fremsender den til CEAOB, ESMA, EBA, EIOPA og Kommissionen.

Kommissionen anvender efter at have hørt CEAOB, ESMA, EBA og EIOPA disse rapporter til at udarbejde en fælles rapport om disse udviklinger på EU-plan. Denne fælles rapport fremsendes til Rådet, Den Europæiske Centralbank og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici samt, hvis relevant, Europa-Parlamentet.

Artikel 28

De kompetente myndigheders gennemsigtighed

De kompetente myndigheder skal være gennemsigtige og skal mindst offentliggøre:

a) årlige aktivitetsrapporter vedrørende deres opgaver i henhold til denne forordning

b) årlige arbejdsprogrammer vedrørende deres opgaver i henhold til denne forordning

c) en rapport om de overordnede resultater af kvalitetssikringssystemet for et år. Denne rapport skal omfatte oplysninger om henstillinger, opfølgning på henstillinger, tilsynsforanstaltninger og sanktioner. Den skal også omfatte kvantitative oplysninger og andre centrale resultatmæssige oplysninger om finansielle ressourcer og personale samt om effektiviteten og virkningen af kvalitetssikringssystemet

d) sammenfattede oplysninger om kontrolresultater og -konklusioner som omhandlet i artikel 26, stk. 8, første afsnit. Medlemsstaterne kan kræve, at disse resultater og konklusioner om individuelle kontroller offentliggøres.

KAPITEL III

Samarbejde mellem kompetente myndigheder og forbindelser til de europæiske tilsynsmyndigheder

Artikel 29

Pligt til at samarbejde

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne samarbejder i det omfang, det er nødvendigt med henblik på denne forordning, herunder i tilfælde hvor den adfærd, der undersøges, ikke udgør en overtrædelse af en gældende lov eller administrativ bestemmelse i deres medlemsstat.

LM-106/2020

Artikel 30

Oprettelse af CEAOB

1. Med forbehold af tilrettelæggelsen af et nationalt revisionstilsyn tilrettelægges samarbejdet mellem de kompetente myndigheder inden for rammerne af CEAOB.

2. CEAOB består af et medlem fra hver medlemsstat, der skal fungere som repræsentanter for de kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 32, stk. 1, i direktiv 2006/43/EF, og et medlem, der udpeges af ESMA, i det følgende benævnt »medlemmer«.

3. EBA og EIOPA indbydes til at deltage i møder i CEAOB som observatører.

4. CEAOB mødes med jævne mellemrum og om nødvendigt efter anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat.

5. Hvert medlem af CEAOB har én stemme, bortset fra det medlem, der udpeges af ESMA, som ikke er stemmeberettiget. Medmindre andet er angivet, vedtages CEAOB's afgørelser med simpelt flertal af dets medlemmer.

6. Formanden for CEAOB vælges eller afsættes af to tredjedeles flertal af medlemmerne fra en liste over ansøgere, som repræsenterer de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 32, stk. 1, i direktiv 2006/43/EF. Formanden vælges for en mandatperiode på fire år. Formanden kan ikke sidde i den samme stilling i to på hinanden følgende mandatperioder, men kan genvælges efter fire år.

Næstformanden udpeges eller afsættes af Kommissionen.

Formanden og næstformanden er ikke stemmeberettigede.

Hvis formanden træder tilbage eller afsættes, inden vedkommendes mandatperiode slutter, fungerer næstformanden som formand indtil det næste møde i CEAOB, hvor der vælges en formand for den resterende del af mandatperioden.

7. CEAOB:

a) letter udvekslingen af oplysninger, ekspertise og bedste praksis med hensyn til gennemførelsen af denne forordning og direktiv 2006/43/EF
b) yder ekspertbistand til Kommissionen og til de kompetente myndigheder på deres anmodning om spørgsmål med tilknytning til gennemførelsen af denne forordning og direktiv 2006/43/EF
c) bidrager til den tekniske vurdering af offentlige tilsynssystemer i tredjelande og til det internationale samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelandene på dette område som omhandlet i artikel 46, stk. 2, og artikel 47, stk. 3, i direktiv 2006/43/EF
d) bidrager til tekniske undersøgelser af internationale revisionsstandarder, herunder gennemarbejdelse, med henblik på vedtagelse af disse standarder på EU-plan
e) bidrager til forbedring af samarbejdsmekanismerne vedrørende tilsyn med revisorer, revisionsfirmaer eller de netværk, de indgår i, for virksomheder af interesse for offentligheden
f) varetager andre koordinerende opgaver i de tilfælde, der er fastsat i denne forordning eller direktiv 2006/43/EF.

8. Med henblik på at udføre sine opgaver som omhandlet i stk. 7, litra c), anmoder CEAOB om ESMA's, EBA's eller EIOPA's assistance, for så vidt dennes anmodning har tilknytning til det internationale samarbejde mellem medlemsstater og tredjelande om lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, som disse europæiske tilsynsmyndigheder fører tilsyn med. Hvis der anmodes om en sådan assistance, bistår ESMA, EBA eller EIOPA CEAOB med dennes opgave.

9. Med henblik på at udføre sine opgaver kan CEAOB vedtage ikkebindende retningslinjer eller udtalelser.

Kommissionen offentliggør de retningslinjer og udtalelser, der vedtages af CEAOB.

10. CEAOB overtager alle de nuværende og løbende opgaver, hvor relevant, fra Den Europæiske Gruppe af Revisionstilsynsorganer (EGAOB), som er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2005/909/EF.

11. CEAOB kan oprette undergrupper på permanent basis eller ad hoc-basis til at undersøge specifikke spørgsmål i henhold til det mandat, som denne fastsætter. Deltagelse i undergruppernes drøftelser kan udvides til kompetente myndigheder fra landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (i det følgende benævnt »EØS«) inden for revisionstilsyn eller ved indbydelse i det enkelte tilfælde til kompetente myndigheder fra tredjelande/lande uden for EØS med forbehold af godkendelse fra CEAOB's medlemmer. Deltagelse af en kompetent myndighed fra lande uden for EU/EØS kan begrænses til en bestemt periode.

12. CEAOB opretter en undergruppe, som skal udføre de opgaver, der er omhandlet i stk. 7, litra c). Denne undergruppe har det medlem, der udpeges af ESMA i henhold til stk. 2, som formand.

13. På anmodning af mindst tre medlemmer eller på eget initiativ kan formanden for CEAOB, når det anses for nyttigt og/eller nødvendigt, indbyde eksperter, herunder fagfolk, med specifikke kompetencer i et spørgsmål på dagsordenen til at deltage i drøftelser i CEAOB eller dets undergrupper som observatører. CEAOB kan indbyde repræsentanter for kompetente myndigheder fra tredjelande, som er kompetente inden for revisionstilsyn, til at deltage i drøftelser i CEAOB eller dets undergrupper som observatører.

14. Kommissionen varetager CEAOB's sekretariatsopgaver. CEAOB's udgifter indgår i Kommissionens overslag.

15. Formanden udarbejder den foreløbige dagsorden for hvert møde i CEAOB under behørig hensyntagen til medlemmernes skriftlige bidrag.

16. Formanden eller, i tilfælde af dennes fravær, næstformanden må kun offentliggøre CEAOB's synspunkter eller holdning med medlemmernes godkendelse.

17. CEAOB's drøftelser er ikke offentlige.

18. CEAOB fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 31

Samarbejde om kvalitetssikringskontrol, undersøgelser og kontrolbesøg

1. Kompetente myndigheder træffer foranstaltninger til at sikre et effektivt samarbejde på EU-plan om kvalitetssikringskontrol.

2. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan anmode om assistance fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat med henblik på kvalitetssikringskontrol af revisorer eller revisionsfirmaer, der tilhører et netværk, som udfører væsentlige aktiviteter i den anmodede medlemsstat.

3. Hvis en kompetent myndighed modtager en anmodning fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat om at bistå med kvalitetssikringskontrol af en revisor eller et revisionsfirma, der tilhører et netværk, som udfører væsentlige aktiviteter i den pågældende medlemsstat, giver denne den anmodende myndighed tilladelse til at bistå med en sådan kvalitetssikringskontrol.

Den anmodende kompetente myndighed er ikke berettiget til at få adgang til oplysninger, som kan krænke nationale sikkerhedsregler eller skade den anmodede medlemsstats suverænitet, sikkerhed eller offentlige orden.

4. Hvis en kompetent myndighed konkluderer, at der på en anden medlemsstats territorium begås eller er begået handlinger i strid med denne forordnings bestemmelser, underretter førnævnte kompetente myndighed den kompetente myndighed i den anden medlemsstat herom på en så specifik måde som muligt. Den kompetente myndighed i den anden medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger. Den underretter den kompetente myndighed, der har foretaget underretningen, om resultatet af foranstaltningen og i videst muligt omfang om væsentlige forhold i sagsforløbet.

5. En medlemsstats kompetente myndighed kan anmode om, at en anden medlemsstats kompetente myndighed foretager en undersøgelse på sin medlemsstats område.

Den kan ligeledes anmode om, at dele af dens eget personale får mulighed for at ledsage personalet fra den anden medlemsstats kompetente myndighed under undersøgelsen, herunder ved kontrolbesøg.

Undersøgelsen eller kontrolbesøget er underlagt overordnet kontrol af den medlemsstat, på hvis territorium den gennemføres.

6. Den anmodede kompetente myndighed kan afvise en anmodning om at udføre en undersøgelse som omhandlet i stk. 5, første afsnit, eller om at lade sit personale ledsage af personalet fra en anden medlemsstats kompetente myndighed som fastsat i stk. 5, andet afsnit, hvis:

a) en sådan undersøgelse eller et sådant kontrolbesøg kan krænke nationale sikkerhedsregler eller skade den anmodede medlemsstats suverænitet, sikkerhed eller offentlige orden
b) der allerede er indledt retsforfølgning vedrørende samme handlinger og over for de samme personer ved myndighederne i den anmodede medlemsstat
c) myndighederne i den anmodede medlemsstat allerede har afsagt en endelig afgørelse vedrørende de samme personer og for de samme handlinger.

7. I tilfælde af en kvalitetssikringskontrol eller en undersøgelse med grænseoverskridende konsekvenser kan de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater rette en fælles anmodning til CEAOB om at koordinere gennemgangen eller undersøgelsen.

Artikel 32

Kollegier af kompetente myndigheder

1. For at lette udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 26, artikel 31, stk. 4-6, i denne forordning og artikel 30 i direktiv 2006/43/EF med hensyn til specifikke revisorer, revisionsfirmaer eller deres netværk, kan der oprettes kollegier med deltagelse af den kompetente myndighed i hjemlandet og enhver anden kompetent myndighed, hvis:

a) revisoren eller revisionsfirmaet udfører lovpligtige revisionsydelser for virksomheder af interesse for offentligheden inden for den berørte medlemsstats jurisdiktion, eller
b) en afdeling i revisionsfirmaet er etableret inden for den berørte medlemsstats jurisdiktion.

2. I tilfælde af specifikke revisorer eller revisionsfirmaer fungerer den kompetente myndighed i hjemlandet som koordinator.

3. Med hensyn til specifikke netværk kan de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor netværket udfører væsentlige aktiviteter, anmode CEAOB om at oprette et kollegium med deltagelse af de anmodende kompetente myndigheder.

4. Senest 15 arbejdsdage efter etableringen af kollegiet af kompetente myndigheder med hensyn til et specifikt netværk vælger medlemmerne en koordinator. Hvis medlemmerne ikke kan nå til enighed, udnævner CEAOB en koordinator blandt kollegiets medlemmer.

Kollegiets medlemmer vurderer mindst hvert femte år valget af koordinator for at sikre, at den valgte koordinator stadig er den mest passende kandidat til denne stilling.

5. Koordinatoren leder møderne i kollegiet, koordinerer kollegiets aktiviteter og sikrer effektiv udveksling af oplysninger mellem kollegiets medlemmer.

6. Koordinatoren udarbejder senest ti arbejdsdage efter sit valg skriftlige retningslinjer for koordinering inden for kollegiets rammer med hensyn til følgende:

a) oplysninger, der skal udveksles mellem kompetente myndigheder
b) de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder skal høre hinanden

c) de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder kan delegere tilsynsopgaver i overensstemmelse med artikel 33.

7. Er der ikke enighed om de skriftlige retningslinjer for koordinering, jf. stk. 6, kan ethvert medlem af kollegiet henvise sagen til CEAOB. Koordinatoren skal tage behørigt hensyn til rådgivning fra CEAOB om de skriftlige retningslinjer for koordinering før godkendelse af den endelige tekst. De skriftlige retningslinjer anføres i ét dokument, der indeholder en fuldt begrundet redegørelse for eventuelle væsentlige afvigelser fra rådgivningen fra CEAOB vedrørende de skriftlige retningslinjer. Koordinatoren fremsender de skriftlige retningslinjer til medlemmerne af kollegiet og til CEAOB.

Artikel 33

Uddelegering af opgaver

Den kompetente myndighed i hjemlandet kan uddelegere alle sine opgaver til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, forudsat at denne myndighed er indforstået hermed. Uddelegeringen af opgaver berører ikke den uddelegerende kompetente myndigheds ansvar.

Artikel 34

Fortrolighed og tavshedspligt i forbindelse med samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. Tavshedspligten gælder for alle personer, der arbejder eller har arbejdet for organer, som deltager i den ramme for samarbejde mellem kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 30. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til en anden person eller myndighed, medmindre sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retssag eller kræves efter EU-ret eller national ret.

2. Artikel 22 forhindrer ikke organer, der deltager i den ramme for samarbejde mellem kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 30, og de kompetente myndigheder i at udveksle fortrolige oplysninger. Således udvekslede oplysninger er omfattet af den tavshedspligt, der gælder for personer, som er eller tidligere har været beskæftiget hos de kompetente myndigheder.

3. Alle oplysninger, der i henhold til denne forordning udveksles mellem organer, som deltager i den ramme for samarbejde mellem kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 30, og de kompetente myndigheder og andre myndigheder og organer, betragtes som fortrolige, undtagen når videregivelse heraf kræves efter EU-ret eller national ret.

Artikel 35

Beskyttelse af personoplysninger

1. Medlemsstaterne anvender direktiv 95/46/EF på behandlingen af personoplysninger i medlemsstaterne i medfør af denne forordning.

2. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på behandling af personoplysninger i CEAOB, ESMA, EBA og EIOPA i medfør af denne forordning og direktiv 2006/43/EF.

LM-106/2020

KAPITEL IV

Samarbejde med tredjelandes myndigheder og med internationale organisationer og organer

Artikel 36

Aftale om udveksling af oplysninger

1. De kompetente myndigheder kan kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i tredjelande, når de videregivne oplysninger i de pågældende tredjelande er omfattet af regler om tavshedspligt, som mindst svarer til dem, der er fastsat i artikel 22 og 34. De kompetente myndigheder underretter øjeblikkeligt CEAOB om sådanne aftaler og orienterer Kommissionen om dem.

Der må kun udveksles oplysninger i henhold til denne artikel, når en sådan udveksling er nødvendig for, at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning.

Hvis sådan udveksling af oplysninger omfatter videregivelse af personoplysninger til et tredjeland, skal medlemsstaterne opfylde direktiv 95/46/EF, og CEAOB skal opfylde forordning (EF) nr. 45/2001.

2. De kompetente myndigheder skal samarbejde med de kompetente myndigheder eller andre relevante organer i tredjelande om kvalitetssikringskontroller og undersøgelser af revisorer og revisionsfirmaer. På anmodning af en kompetent myndighed bidrager CEAOB til sådant samarbejde og til etableringen af tilsynskonvergens med tredjelande.

3. Hvis samarbejdet eller udvekslingen af oplysninger vedrører revisionsarbejdspapirer eller andre dokumenter, der indehaves af en revisor eller et revisionsfirma, finder artikel 47 i direktiv 2006/43/EF anvendelse.

4. CEAOB udarbejder retningslinjer for indholdet af samarbejdsaftalerne og udveksling af oplysninger som omhandlet i denne artikel.

Artikel 37

Videregivelse af oplysninger modtaget fra tredjelande

Den kompetente myndighed i en medlemsstat må kun videregive fortrolige oplysninger, der er modtaget fra kompetente myndigheder i tredjelande, hvis dette er muligt ifølge en samarbejdsaftale, og myndigheden har fået en udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, der har overført oplysningerne, og hvis oplysningerne kun videregives til de formål, hvortil denne kompetente myndighed har givet sin tilladelse, eller når en sådan videregivelse kræves efter EU-ret eller national ret.

Artikel 38

Videregivelse af oplysninger udleveret til tredjelande

Den kompetente myndighed i en medlemsstat skal kræve, at fortrolige oplysninger, som den har udleveret til en kompetent myndighed i et tredjeland, kun må videregives af den kompetente myndighed til tredjeparter eller myndigheder med forudgående udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, der har overført oplysningerne, i overensstemmelse med national ret og kun til de formål, hvortil den kompetente myndighed i medlemsstaten har givet sin tilladelse, eller når en sådan videregivelse retligt kræves efter EU-ret eller national ret eller er nødvendig i forbindelse med en retssag i det pågældende tredjeland.

Artikel 39

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 16. juni 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 9 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 40

Gennemgang og rapporter

1. Kommissionen gennemgår og aflægger rapport om, hvordan systemet med samarbejde mellem de kompetente myndigheder inden for rammerne af CEAOB som omhandlet i artikel 30 fungerer, og hvor effektivt det er, specielt når det gælder udførelsen af CEAOB's opgaver i nævnte artikels stk. 7.

2. Gennemgangen tager hensyn til den internationale udvikling, navnlig for så vidt angår styrkelsen af samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder og bidraget til forbedring af samarbejdsmekanismerne for tilsynet med revisorer og revisionsfirmaer for virksomheder af interesse for offentligheden, der tilhører internationale revisionsnetværk. Kommissionen afslutter sin gennemgang senest den 17. juni 2019.

3. Rapporten forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag. Rapporten skal redegøre for fremskridtene med hensyn til samarbejdet mellem de kompetente myndigheder inden for rammerne af CEAOB fra rammens ibrugtagning og foreslå yderligere skridt for at effektivisere samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.

4. Kommissionen forelægger senest den 17. juni 2028 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.

Artikel 41

Overgangsbestemmelser

1. Fra den 17. juni 2020 må en virksomhed af interesse for offentligheden ikke indgå aftale om eller forlænge en revisionsopgave med en given revisor eller et givet revisionsfirma, hvis denne revisor eller

dette revisionsfirma har udført revisionsydelser for den pågældende virksomhed af interesse for offentligheden i en periode på 20 eller flere på hinanden følgende år på datoen for denne forordnings ikrafttræden.

2. Fra den 17. juni 2023 må en virksomhed af interesse for offentligheden ikke indgå aftale om eller forlænge en revisionsopgave med en given revisor eller et givet revisionsfirma, hvis denne revisor eller dette revisionsfirma har udført revisionsydelser for den pågældende virksomhed af interesse for offentligheden i en periode på mindst 11, men mindre end 20 på hinanden følgende år på datoen for denne forordnings ikrafttræden.

3. Med forbehold af stk. 1 og 2 kan de revisionsopgaver, der er indgået aftale om før den 16. juni 2014, men som stadig er i gang den 17. juni 2016, forblive gyldige indtil afslutningen af den maksimale varighed, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, andet afsnit, eller stk. 2, litra b). Artikel 17, stk. 4, finder anvendelse.

4. Artikel 16, stk. 3, finder først anvendelse på revisionsopgaver efter udløbet af perioden i artikel 17, stk. 1, andet afsnit.

Artikel 42

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne fastsætter passende bestemmelser for at sikre, at denne forordning anvendes effektivt.

Artikel 43

Ophævelse af afgørelse 2005/909/EF

Afgørelse 2005/909/EF ophæves.

Artikel 44

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 17. juni 2016.

Artikel 16, stk. 6, finder imidlertid anvendelse fra den 17. juni 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
D. KOURKOULAS
Formand

1) EUT C 191 af 29.6.2012, s. 61.
2) Europa-Parlamentets holdning af 3.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.4.2014.
3) Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1).
4) Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7).
5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).
6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).
7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).
8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).
9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).
10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).
11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).
12) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).
13) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).
14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).
15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).
16) EUT L 120 af 7.5.2008, s. 20.
17) Den europæiske tilsynsmyndighed oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).
18) Den europæiske tilsynsmyndighed oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).
19) Den europæiske tilsynsmyndighed oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).
20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (se side 196 i denne EUT).
21) EUT C 336 af 6.11.2012, s. 4.
22) Kommissionens afgørelse 2005/909/EF af 14. december 2005 om oprettelse af en ekspertgruppe til at bistå Kommissionen og lette samarbejdet mellem offentlige tilsynssystemer for revisorer og revisionsfirmaer (EUT L 329 af 16.12.2005, s. 38).
23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).
24) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).
25) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).
26) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).
27) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

Bilag 2

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/56/EU

af 16. april 2014

om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF[3] fastsætter betingelserne for godkendelse og registrering af personer, der udfører lovpligtig revision, reglerne om uafhængighed, objektivitet og fagetisk adfærd, som gælder for disse personer, samt rammerne for deres offentlige tilsyn. Det er imidlertid nødvendigt at harmonisere disse regler yderligere på EU-plan for at opnå større gennemsigtighed og forudsigelighed for de krav, der gælder for disse personer, samt øge uafhængigheden og objektiviteten i deres arbejde. Det er også vigtigt at øge det minimumsniveau for konvergens mellem revisionsstandarderne, som lovpligtige revisioner gennemføres på. Endvidere er det med henblik på at styrke investorbeskyttelsen vigtigt at fremme offentlige tilsyn med revisorer og revisionsfirmaer ved at øge deres uafhængighed af Unionens offentlige tilsynsmyndigheder og tillægge dem tilstrækkelige beføjelser, herunder undersøgelsesbeføjelser og beføjelsen til at pålægge sanktioner med henblik på at konstatere, forhindre og forebygge overtrædelser af de gældende regler i forbindelse med revisorers og revisionsfirmaers levering af revisionsydelser.

(2) På grund af den væsentlige offentlige relevans, som virksomheder af interesse for offentligheden har, og som er afledt af omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter eller af deres virksomhedsform, er der behov for at styrke troværdigheden af de reviderede regnskaber for virksomheder af interesse for offentligheden. Som følge deraf er de særlige bestemmelser om lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden i henhold til direktiv 2006/43/EF blevet udviklet yderligere i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014[4]. Bestemmelserne fastsat i dette direktiv om lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden bør kun gælde for revisorer og revisionsfirmaer, i den udstrækning de udfører lovpligtig revision af sådanne virksomheder.

(3) I henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) omfatter det indre marked et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser samt etableringsfrihed. Det er nødvendigt at sætte revisorer og revisionsfirmaer i stand til at udvikle deres lovpligtige revisionstjenester inden for Unionen ved at give dem mulighed for at udføre disse tjenester i en anden medlemsstat end den, hvori de er godkendt. Ved at åbne op for, at revisorer og revisionsfirmaer kan udføre lovpligtig

revision i en værtsmedlemsstat under deres hjemlands revisortitel, opfyldes navnlig behovet hos virksomhedskoncerner, der på grund af øgede samhandelsstrømme som følge af det indre marked udarbejder regnskaber i flere medlemsstater og skal have disse revideret i henhold til EU-retten. Afskaffelsen af hindringer for udviklingen af lovpligtige revisionstjenester mellem medlemsstaterne vil bidrage til integrationen af EU-markedet for revisionstjenester.

(4) Lovpligtig revision kræver tilstrækkeligt kendskab til blandt andet selskabsret, skatteret og socialret, som kan variere fra medlemsstat til medlemsstat. For at sikre kvaliteten i de lovpligtige revisionstjenester, der udføres på dens område, bør en medlemsstat som følge deraf kunne indføre en udligningsforanstaltning, hvis en revisor, der er godkendt i en anden medlemsstat, også ønsker at blive godkendt i den pågældende medlemsstat med henblik på at etablere en permanent virksomhed heri. En sådan foranstaltning bør tage hensyn til revisorens erhvervserfaring. Den bør hverken medføre pålæggelse af en uforholdsmæssig stor byrde for revisoren eller gøre det vanskeligere eller mindre attraktivt at udføre lovpligtige revisionstjenester i den medlemsstat, som pålægger udligningsforanstaltningen. Medlemsstaterne bør have mulighed for at godkende de ansøgende revisorer på grundlag af enten en egnethedsprøve eller en prøvetid som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF[5]. Ved afslutningen af prøvetiden bør revisoren kunne integreres i revisorerhvervet i værtsmedlemsstaten, efter at det er godtgjort, at han er i besiddelse af erhvervserfaring dér.

(5) Hovedansvaret for at formidle finansielle oplysninger bør påhvile de reviderede virksomheders ledelse, men revisorerne og revisionsfirmaerne spiller en rolle ved aktivt at sætte spørgsmålstegn ved ledelsens oplysninger ud fra et brugersynspunkt. For at forbedre revisionskvaliteten er det derfor vigtigt, at den professionelle skepsis, som revisorer og revisionsfirmaer udviser over for den reviderede virksomhed, styrkes. Revisorer og revisionsfirmaer bør være opmærksom på muligheden for væsentlig fejlinformation som følge af svig eller fejl, uanset revisorens tidligere erfaringer med den reviderede virksomheds ledelses ærlighed og integritet.

(6) Det er særlig relevant at styrke uafhængighed som et væsentligt element, når der udføres lovpligtige revisioner. Med henblik på at øge revisorernes og revisionsfirmaernes uafhængighed af den reviderede virksomhed, når de udfører lovpligtig revision, bør en revisor eller et revisionsfirma og enhver fysisk person, der direkte eller indirekte kan påvirke resultatet af den lovpligtige revision, være uafhængig af den reviderede virksomhed og ikke være involveret i den reviderede virksomheds beslutningsproces. For at opretholde denne uafhængighed er det også vigtigt, at de fører registre over alle trusler mod deres uafhængighed og over de sikkerhedsforanstaltninger, der træffes for at imødegå disse trusler. Hvis truslerne mod deres uafhængighed er for alvorlige, selv efter anvendelse af sikkerhedsforanstaltninger for at imødegå disse trusler, bør de desuden fratræde eller afholde sig fra revisionsopgaven.

(7) Revisorer og revisionsfirmaer bør være uafhængige, når de udfører lovpligtig revision af reviderede virksomheder, og interessekonflikter bør undgås. For at fastslå, om revisorer og revisionsfirmaer er uafhængige, skal der også tages højde for begrebet »netværk«, som revisorer og revisionsfirmaer arbejder inden for. Kravet om uafhængighed bør som minimum være opfyldt i den periode, som revisionspåtegningen dækker, herunder både den periode, som regnskabet, der skal revideres, dækker, og den periode, hvor den lovpligtige revision udføres.

(8) Revisorer, revisionsfirmaer og deres ansatte bør navnlig afholde sig fra at udføre lovpligtig revision for en virksomhed, hvis de har en forretningsmæssig eller finansiel interesse i den, samt fra at handle med andre finansielle instrumenter, som udstedes, garanteres eller på anden måde understøttes af en revideret virksomhed, end kapitalinteresser i diversificerede kollektive investeringsordninger. Revisoren eller revisionsfirmaet bør afholde sig fra at deltage i den reviderede virksomheds interne beslutningsprocesser. Revisorer, revisionsfirmaer og de af deres ansatte, der er direkte involveret i revisionsopgaven, bør først

kunne påtage sig opgaver i den reviderede virksomhed på ledelses- eller bestyrelsesniveau, efter at der er gået et passende tidsrum siden revisionsopgavens afslutning.

(9) Det er vigtigt, at revisorer og revisionsfirmaer respekterer deres kunders ret til privatliv og beskyttelse af personoplysninger. De bør derfor underlægges strenge regler om fortrolighed og faglig tavshedspligt, hvilket dog ikke bør forhindre korrekt håndhævelse af dette direktiv og af forordning (EU) nr. 537/2014 eller samarbejde med koncernrevisoren i forbindelse med udførelsen af revisionen af konsoliderede regnskaber, når modervirksomheden er i et tredjeland, forudsat at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF[6)] overholdes. Disse regler bør imidlertid ikke give en revisor eller et revisionsfirma mulighed for at samarbejde med myndigheder i tredjelande uden for de samarbejdskanaler, der er fastsat i kapitel XI i direktiv 2006/43/EF. Disse regler om fortrolighed bør også gælde for revisorer og revisionsfirmaer, der ikke længere er involveret i en bestemt revisionsopgave.

(10) Revisorer og revisionsfirmaers interne organisation bør bidrage til at forhindre eventuelle trusler mod deres uafhængighed. Derfor bør ejerne af eller aktionærerne i et revisionsfirma, samt ledelsen, ikke gribe ind i udførelsen af en lovpligtig revision på en måde, som skader uafhængigheden og objektiviteten for den revisor, der udfører den lovpligtige revision for revisionsfirmaet. Desuden bør revisorer og revisionsfirmaer indføre passende interne politikker og procedurer i forhold til de ansatte og andre personer, der beskæftiger sig med lovpligtig revision i deres organisationer, for således at sikre opfyldelse af deres retlige forpligtelser. Disse politikker bør navnlig søge at forebygge og styre trusler mod uafhængigheden og sikre den lovpligtige revisions kvalitet, integritet og grundighed. Disse politikker og procedurer bør stå i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af revisorens eller revisionsfirmaets virksomhed.

(11) Den lovpligtige revision resulterer i afgivelsen af en erklæring om, at regnskaberne giver et retvisende billede af de reviderede virksomheder i overensstemmelse med den relevante finansielle rapporteringsramme. Interessenter kan imidlertid være uvidende om begrænsningerne i en revision, f.eks. med hensyn til relevans, stikprøveteknik, revisorens rolle, når det gælder opsporing af svig, og ledelsens ansvar, hvilket kan føre til forskellige forventninger. For at afstemme disse forventninger er det vigtigt at skabe større klarhed over omfanget af den lovpligtige revision.

(12) Det er vigtigt at sikre høj kvalitet i forbindelse med den lovpligtige revision i Unionen. Alle lovpligtige revisioner bør derfor udføres på grundlag af internationale revisionsstandarder, som Kommissionen har vedtaget. Da internationale revisionsstandarder udformes, så de kan benyttes på virksomheder af alle størrelser og i alle retsområder, bør de kompetente myndigheder i medlemsstaterne tage hensyn til omfanget og kompleksiteten af små virksomheders forretninger, når de vurderer anvendelsesområdet for internationale revisionsstandarder. En bestemmelse eller foranstaltning truffet af en medlemsstat i denne sammenhæng bør ikke medføre, at revisorer eller revisionsfirmaer ikke kan udføre lovpligtige revisioner i overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder. Medlemsstaterne bør kun kunne indføre mere vidtgående nationale revisionsprocedurer eller -krav, hvis disse skyldes specifikke nationale lovkrav i forbindelse med omfanget af den lovpligtige revision af årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber, for så vidt som disse krav ikke omfattes af de vedtagne internationale revisionsstandarder, eller hvis de bidrager til pålideligheden og kvaliteten af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Kommissionen bør fortsat være involveret i overvågningen af indholdet af de internationale revisionsstandarder og i vedtagelsesproceduren herfor, som varetages af (Den Internationale Revisorsammenslutning) IFAC.

(13) For konsoliderede regnskabers vedkommende er det vigtigt, at der findes en klar ansvarsdefinition mellem de revisorer, der reviderer de forskellige virksomheder i den pågældende koncern. Med henblik herpå bør det være koncernrevisoren, der bærer det fulde ansvar for revisionspåtegningen.

(14) For at øge pålideligheden og gennemsigtigheden af de kvalitetskontroller, der foretages i Unionen, bør medlemsstaternes kvalitetssikringssystemer styres af de kompetente myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne, med henblik på at sikre offentligt tilsyn med revisorer og revisionsfirmaer. Kvalitetskontroller er udformet med henblik på at forhindre eller imødegå potentielle mangler i den måde, hvorpå lovpligtig revision udføres. For at sikre, at kvalitetskontrollerne er tilstrækkeligt omfattende, bør de kompetente myndigheder i sådanne kontroller tage højde for omfanget og kompleksiteten af den aktivitet, som revisorerne og revisionsfirmaerne udfører.

(15) For at fremme opfyldelsen af kravene i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 537/2014 og i lyset af Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 med titlen »Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser« bør de kompetente myndigheders beføjelser til at træffe tilsynsforanstaltninger og anvende sanktionsbeføjelser styrkes. Der bør indføres pålæggelse af administrative økonomiske sanktioner for så vidt angår revisorer, revisionsfirmaer og virksomheder af interesse for offentligheden for identificerede overtrædelser af reglerne. De kompetente myndigheder bør sikre gennemsigtighed i de sanktioner og foranstaltninger, som de anvender. Vedtagelsen og offentliggørelsen af sanktioner bør overholde de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger og retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol.

(16) De kompetente myndigheder bør kunne pålægge reelt afskrækkende administrative økonomiske sanktioner, som har en reel præventiv virkning, på f.eks. op til en million EUR eller mere for fysiske personer og op til en vis procentdel af den samlede årsomsætning i det foregående regnskabsår for juridiske personer eller andre virksomheder. Dette mål nås bedre ved at knytte den økonomiske sanktion til den finansielle situation hos den person, der begår overtrædelsen. Uden at berøre muligheden for at inddrage den berørte revisors eller det berørte revisionsfirmas godkendelse, bør der overvejes andre typer af sanktioner med en passende præventiv virkning. Under alle omstændigheder bør medlemsstaterne anvende ensartede kriterier, når de fastsætter den sanktion, der skal pålægges.

(17) Whistleblowere kan gøre de kompetente myndigheder opmærksomme på nye oplysninger, som hjælper dem til at konstatere og pålægge sanktioner for uregelmæssigheder, herunder svig. Whistleblowere kan imidlertid blive afskrækket fra dette af frygt for gengældelse, eller de kan mangle incitament dertil. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at der er truffet passende foranstaltninger til at tilskynde whistleblowere til at oplyse dem om mulige overtrædelser af dette direktiv eller af forordning (EU) nr. 537/2014 og beskytte whistleblowerne mod gengældelse. Medlemsstaterne bør også kunne give dem incitamenter til at gøre dette; whistleblowerne bør imidlertid kun kunne nyde fordel af sådanne incitamenter, hvis de har nye oplysninger, som de ikke allerede er retligt forpligtet til at videregive, og hvis disse oplysninger resulterer i en sanktion for overtrædelse af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 537/2014. Medlemsstaterne bør dog også sikre, at de anmeldelsesordninger, de gennemfører, omfatter mekanismer til at sikre passende beskyttelse af de anmeldte personer, navnlig med hensyn til retten til beskyttelse af disses personoplysninger og procedurer til at sikre deres ret til forsvar og til at blive hørt, før der træffes en afgørelse om dem, samt retten til adgang til effektive retsmidler ved en domstol i forbindelse med en sådan afgørelse. De indførte mekanismer bør også give whistleblowerne passende beskyttelse, ikke kun for så vidt angår retten til beskyttelse af personoplysninger, men også ved at sikre, at de ikke bliver ofre for urimelig gengældelse.

(18) Det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsfirmaer omfatter godkendelse og registrering af revisorer og revisionsfirmaer, vedtagelse af standarder for erhvervsetik og intern kvalitetskontrol i revisionsfirmaer, efter- og videreuddannelse samt et kvalitetssikrings-, undersøgelses- og sanktionssystem for revisorer og revisionsfirmaer. Med henblik på at øge gennemsigtigheden i tilsynet med revisorer og skabe større ansvarlighed bør hver medlemsstat udpege én myndighed med ansvar for offentligt tilsyn med revi-

LM-106/2020

sorer og revisionsfirmaer. Disse myndigheders uafhængighed af revisorprofessionen er en fundamental forudsætning for integritet, effektivitet og tilfredsstillende funktion af offentlige tilsyn med revisorer og revisionsfirmaer. Som følge deraf bør de offentlige tilsynsmyndigheder styres af ikkerevisorer, og medlemsstaterne bør etablere uafhængige og gennemsigtige procedurer for udvælgelsen af sådanne ikkerevisorer.

(19) Medlemsstaterne bør kunne indføre undtagelser fra kravene til revisionsydelser, når de ydes til andelsselskaber og sparekasser.

(20) Medlemsstater bør kunne uddelegere eller tillade kompetente myndigheder at uddelegere de pågældende kompetente myndigheders opgaver til andre myndigheder eller organer, der er godkendt eller udpeget ved lov. Sådan uddelegering bør være underlagt en række betingelser og den berørte kompetente myndighed bør i sidste ende være s ansvarlig for tilsynet.

(21) Offentlige tilsynsmyndigheder bør de have de fornødne beføjelser til at udføre deres opgaver på en effektiv måde, hertil. De bør derudover have tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at udføre deres opgaver.

(22) Tilstrækkeligt tilsyn med revisorer og revisionsfirmaer, der udfører grænseoverskridende aktiviteter, eller som udgør en del af netværk, nødvendiggør udveksling af oplysninger mellem de offentlige tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne. Med henblik på at beskytte fortroligheden af de oplysninger, der måtte udveksles på denne måde, bør medlemsstaterne sørge for, at ikke alene de ansatte hos tilsynsmyndighederne er omfattet af tavshedspligt, men at dette også gælder for alle personer, som tilsynsmyndighederne kunne have uddelegeret opgaver til.

(23) Hvis der er en gyldig grund til at handle, bør revisionsudvalget, aktionærerne, de kompetente myndigheder med ansvar for tilsynet med revisorer og revisionsfirmaer eller, når loven åbner mulighed herfor, de kompetente myndigheder med ansvar for tilsynet med virksomheden af interesse for offentligheden have beføjelse til at anlægge sag ved en national domstol med henblik på afskedigelse af revisoren.

(24) Revisionsudvalg eller organer, der varetager en tilsvarende funktion i den reviderede virksomhed af interesse for offentligheden, spiller en afgørende rolle i udførelsen af lovpligtig revision af høj kvalitet. Det er særlig vigtigt at styrke revisionsudvalgets uafhængighed og tekniske kompetencer ved at kræve, at hovedparten af medlemmerne er uafhængige, og at mindst ét af dets medlemmer har kompetencer inden for revision og/eller regnskab. I Kommissionens henstilling af 15. februar 2005 om den rolle, der spilles af menige bestyrelsesmedlemmer og medlemmer af tilsynsorganer i børsnoterede selskaber, og om udvalg nedsat i bestyrelsen/ledelsesorganet[7)] fastsættes den måde, på hvilken revisionsudvalg bør oprettes og fungere. I betragtning af bestyrelsernes størrelse i selskaber med ringe markedsværdi og i små og mellemstore virksomheder af interesse for offentligheden er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at de funktioner, der påhviler revisionsudvalget for disse virksomheder eller et organ med tilsvarende funktioner i den reviderede virksomhed, kan udføres af hele bestyrelsen eller hele tilsynsorganet. Virksomheder af interesse for offentligheden, som er (institutter for kollektiv investering i værdipapirer) investeringsinstitutter eller alternative investeringsfonde, bør også fritages for forpligtelsen til at have et revisionsudvalg. Med denne fritagelse tages det i betragtning, at inddragelse af et revisionsudvalg ikke altid er hensigtsmæssig, når disse institutters eller fondes formål udelukkende er sammenlægning af aktiver. Investeringsinstitutter og alternative investeringsfonde samt deres administrationsselskaber arbejder i et nøje defineret regelmiljø og er underlagt specifikke ledelsesmekanismer, såsom deres depositarers kontrol.

(25) »Small Business Act«, der blev vedtaget i Kommissionens meddelelse af 25. juni 2008 med titel: »»Tænk småt først« En »Small Business Act« for Europa« og ændret af Kommissionens meddelelse af 23. februar 2011 med titlen: »Status vedrørende »Small Business Act« for Europa«, anerkender den cen-

trale rolle, som små og mellemstore virksomheder har spillet i Unionens økonomi, og formålet hermed er at forbedre den overordnede tilgang til iværksætteri og forankre »tænk småt først«-princippet i den politiske beslutningsproces. Europa 2020-strategien, der blev vedtaget i marts 2010, kræver også en forbedring af erhvervsklimaet, navnlig for SMV'er, bl.a. ved at nedbringe transaktionsomkostningerne ved at drive forretning i Unionen. Artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU[8)] kræver ikke, at små virksomheder skal have deres regnskaber revideret.

(26) Med henblik på at bevare de pågældende parters rettigheder, når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samarbejder med kompetente tredjelandsmyndigheder om udvekslingen af revisionsarbejdspapirer eller andre relevante dokumenter i forbindelse med vurderingen af kvaliteten af den udførte revision, bør medlemsstaterne sikre, at de arbejdsaftaler, der er indgået af deres kompetente myndigheder, og på grundlag af hvilke enhver sådan udveksling finder sted, omfatter tilstrækkelige sikkerhedskontroller til at beskytte tavshedspligten, herunder de reviderede virksomheders industrielle og intellektuelle ejendomsrettigheder. Medlemsstaterne bør sikre, at disse aftaler overholder og er forenelige med bestemmelserne i direktiv 95/46/EF.

(27) Tærsklen på 50 000 EUR fastsat i artikel 45, stk. 1, i direktiv 2006/43/EF blev afpasset efter artikel 3, stk. 2, litra c) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF[9)]. De tærskler, der er fastsat i direktiv 2003/71/EF, er blevet forhøjet til 100 000 EUR i henhold til artikel 1, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU[10)]. På den baggrund bør der foretages tilsvarende justeringer af de tærskler, der er fastsat i artikel 45, stk. 1, i direktiv 2006/43/EF.

(28) For at det nye system i henhold til TEUF kan få fuld virkning, er det nødvendigt at tilpasse og erstatte de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i henhold til artikel 202 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten), med de relevante bestemmelser i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i TEUF.

(29) Tilpasningen af procedurerne for Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter til TEUF og navnlig til artikel 290 og 291 heri bør ske fra sag til sag. For at tage højde for udviklingen inden for revision og revisorprofessionen og fremme tilsynet med revisorer og revisionsfirmaer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. På området for revisortilsyn er det nødvendigt at anvende delegerede retsakter med henblik på at udvikle procedurerne for samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og kompetente tredjelandsmyndigheder. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(30) For at sikre ensartede vilkår for gennemførelsen af erklæringerne om ligeværdighed for tredjelandes revisortilsynssystemer eller kompetente tredjelandsmyndigheders tilstrækkelighed, for så vidt de vedrører enkelte tredjelande eller enkelte kompetente tredjelandsmyndigheder, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[11)].

(31) Målet for dette direktiv, nemlig ved yderligere at styrke kvaliteten af den lovpligtige revision, der udføres i Unionen, at styrke investorernes tillid til, at de regnskaber, som virksomhederne offentliggør, er retvisende og korrekte, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om den Europæiske Union. I overensstemmelse

med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(32) Direktiv 2006/43/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(33) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001[12] og afgav udtalelse den 23. april 2012[13].

(34) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter[14] har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget

—

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2006/43/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykke:

»Artikel 29 i dette direktiv finder ikke anvendelse på lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for virksomheder af interesse for offentligheden, medmindre det er angivet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014[15].

2) Artikel 2 ændres således:

a) Nr. 1) affattes således:

»1) **»lovpligtig revision«**: en revision af årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber i det omfang dette:
a) kræves i EU-ret
b) kræves i henhold til national ret for så vidt angår små virksomheder
c) foretages frivilligt på anmodning af små virksomheder, der overholder nationale retlige krav, der svarer til kravene til en revision under litra b), hvor den nationale lovgivning definerer sådanne revisioner som lovpligtige revisioner«.

b) Nr. 4) affattes således:

»4) **»tredjelandsrevisionsfirma«**: en enhed, uanset dens juridiske form, der udfører revision af årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber for en virksomhed, der er registreret i et tredjeland, bortset fra en enhed, der er registreret som et revisionsfirma i en af medlemsstaterne som følge af godkendelse i overensstemmelse med artikel 3«.

c) Nr. 5) affattes således:

»5) **»tredjelandsrevisor«**: en fysisk person, der udfører revision af årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber for en virksomhed, der er registreret i et tredjeland, bortset fra en person, der er registreret som revisor i en af medlemsstaterne som følge af godkendelse i overensstemmelse med artikel 3 og 44«.

d) Nr. 10) affattes således:

»10) »**kompetente myndigheder**«: de myndigheder eller organer, der i henhold til lovgivningen har til opgave at regulere og/eller føre tilsyn med revisorer og revisionsfirmaer eller har specifikke aspekter heraf som opgave; en henvisning til »kompetente myndigheder« i en specifik artikel er en henvisning til den eller de myndigheder, der er ansvarlige for de i den pågældende artikel omhandlede funktioner«.

e) Nr. 11) udgår.

f) Nr. 13) affattes således:

»13) »**virksomheder af interesse for offentligheden**«:

a) virksomheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning og har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat i den i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF anvendte betydning

b) kreditinstitutter som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU[16], og som ikke er omhandlet i artikel 2 i nævnte direktiv

c) forsikringsselskaber som defineret i artikel 2, stk. 1, i direktiv 91/674/EØF, eller

d) virksomheder, som af medlemsstaterne er udpeget som virksomheder af interesse for offentligheden, f.eks. virksomheder med særlig offentlig relevans på grund af arten af deres aktiviteter, deres størrelse eller antallet af medarbejdere

g) Nr. 15) affattes således:

»15) »ikkerevisor«: en fysisk person, der under sin inddragelse i ledelsen af det offentlige tilsynssystem og i tre år umiddelbart før denne inddragelse ikke har udført lovpligtig revision, ikke har haft stemmerettigheder i et revisionsfirma, ikke har været medlem af et revisionsfirmas bestyrelse, direktion eller tilsynsorgan og ikke har været ansat af eller på anden måde været tilknyttet et revisionsfirma«.

h) Følgende tilføjes som nr. 17)-20):

»17) »**mellemstore virksomheder**«: virksomheder som defineret i artikel 1, stk. 1, og artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU[17]

18) »**små virksomheder**«: virksomheder som defineret i artikel 1, stk. 1, og artikel 3, stk. 2, i direktiv 2013/34/EU

19) »**hjemstat**«: en medlemsstat, hvor en revisor eller et revisionsfirma er godkendt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1

20) »**værtsmedlemsstat**«: en medlemsstat, hvori en revisor, der er godkendt i sin hjemstat, søger om også at blive godkendt i overensstemmelse med artikel 14, eller en medlemsstat, hvori et revisionsfirma, der er godkendt i sin hjemstat, søger at blive registreret eller er registreret i overensstemmelse med artikel 3a.

3) Artikel 3 ændres således:

a) Stk. 2 ændres således:

i) Første afsnit affattes således:

»Hver medlemsstat udpeger den kompetente myndighed, som er ansvarlig for godkendelse af revisorer og revisionsfirmaer.«

ii) Andet afsnit udgår.

b) Stk. 4, første afsnit, litra b), affattes således:

»b) Flertallet af stemmerettighederne i en virksomhed skal indehaves af revisionsfirmaer, der er godkendt i en medlemsstat, eller af fysiske personer, der mindst opfylder betingelserne i artikel 4 og 6-12.

Medlemsstaterne kan vedtage, at sådanne fysiske personer også skal være godkendt i en anden medlemsstat. Med henblik på lovpligtig revision af andelsselskaber, sparekasser og lignende virksomheder som omhandlet i artikel 45 i direktiv 86/635/EØF, et datterselskab eller en retssuccessor til et andelsselskab, en sparekasse eller tilsvarende virksomhed som omhandlet i artikel 45 i direktiv 86/635/EØF kan medlemsstaterne fastsætte andre særlige regler vedrørende stemmerettigheder.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 3a

Godkendelse af revisionsfirmaer

1. Uanset artikel 3, stk. 1, kan et revisionsfirma, der er godkendt i en medlemsstat, udføre lovpligtig revision i en anden medlemsstat, under forudsætning af at den ledende revisionspartner, der udfører den lovpligtige revision på vegne af revisionsfirmaet, overholder artikel 3, stk. 4, litra a), i værtsmedlemsstaten.

2. Et revisionsfirma, der ønsker at udføre lovpligtig revision i en anden medlemsstat det hjemland, skal lade sig registrere hos værtsmedlemsstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 15 og 17.

3. Værtsmedlemsstatens kompetente myndighed registrerer revisionsfirmaet, hvis den er overbevist om, at revisionsfirmaet er registreret af den kompetente myndighed i hjemstaten. Ønsker værtsmedlemsstaten at henholde sig til et certifikat, der attesterer, at revisionsfirmaet er registreret i hjemstaten, kan den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten kræve, at det certifikat, der er udstedt af den kompetente myndighed i hjemstaten, ikke er mere end tre måneder gammelt. Værtsmedlemsstatens kompetente myndighed giver hjemstatens kompetente myndighed underretning om registreringen af revisionsfirmaet.«

5) Artikel 5, stk. 3, affattes således:

»3. Fratages en revisor eller et revisionsfirma sin godkendelse uanset af hvilken grund, meddeler den kompetente myndighed i hjemstat, hvor godkendelsen er frataget, dette og årsagerne til fratagelsen til de relevante kompetente myndigheder i de værtsmedlemsstater, hvor revisoren eller revisionsfirmaet også er registreret i overensstemmelse med artikel 3a, artikel 16, stk. 1, litra c), og artikel 17, stk. 1, litra i).«

6) I artikel 6 tilføjes følgende stykke:

»De kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 32 samarbejder med hinanden med henblik på at opnå en minimumskonvergens i de krav, der er fastsat i nærværende artikel. De kompetente myndigheder tager, når de deltager i et sådant samarbejde, hensyn til udviklingen inden for revision og revisorerhvervet og navnlig konvergens, der allerede er opnået af erhvervet. De samarbejder med Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder (CEAOB) og de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 20 i forordning (EU) nr. 537/2014, for så vidt denne konvergens vedrører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden.«

7) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 1, litra i), affattes således:

»i) internationale revisionsstandarder som omhandlet i artikel 26«.

b) Stk. 3 udgår.

8) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Med henblik på at sikre evnen til i praksis at anvende den teoretiske viden, hvori prøve udgør en del af eksamen, skal der gennemføres en praktisk uddannelse af mindst tre års varighed, som navnlig vedrører

revision af årsregnskaber, konsoliderede regnskaber eller tilsvarende regnskaber. Mindst to tredjedele af denne praktiske uddannelse skal gennemføres hos en revisor eller et revisionsfirma, der er godkendt i en medlemsstat.«

9) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Efteruddannelse

Medlemsstaterne sikrer, at revisorer skal deltage i passende efteruddannelsesprogrammer, så de kan bevare deres teoretiske viden, faglige kvalifikationer og værdier på et tilstrækkelig højt niveau, og at der pålægges passende sanktioner som omhandlet i artikel 30, såfremt bestemmelserne om efteruddannelseskravene ikke overholdes.«

10) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Godkendelse af revisorer fra andre medlemsstater

1. De kompetente myndigheder fastlægger procedurer for godkendelse af revisorer, der er godkendt i andre medlemsstater. Disse procedurer må ikke være mere vidtgående end et krav om at gennemføre en prøvetid som defineret i artikel 3, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF[18)] eller at bestå en egnethedsprøve som defineret i nævnte bestemmelses litra h).

2. Værtsmedlemsstaten beslutter, om ansøgeren, der ønsker at blive godkendt, skal gennemgå en prøvetid som defineret i artikel 3, stk. 1, litra g), i direktiv 2005/36/EF eller en egnethedsprøve som defineret i litra h) i nævnte bestemmelse.

Prøvetiden må ikke overstige tre år og ansøgeren skal underkastes en vurdering.

Egnethedsprøven skal gennemføres på et af de sprog, der er tilladt i henhold til sprogreglerne i den pågældende værtsmedlemsstat. Den må kun omfatte revisorens fyldestgørende kendskab til love og bestemmelser i denne værtsmedlemsstat, for så vidt den er relevant for lovpligtig revision.

3. De kompetente myndigheder samarbejder inden for CEAOB's rammer med henblik på at opnå konvergens i kravene til prøvetiden og egnethedsprøven. De skal forbedre gennemsigtigheden og forudsigeligheden af kravene. De samarbejder med CEAOB og med de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 20 i forordning (EU) nr. 537/2014, for så vidt denne konvergens vedrører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

11) Artikel 15, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at godkendte revisorer og revisionsfirmaer opføres i et offentligt register, jf. artikel 16 og 17. I ekstraordinære tilfælde kan medlemsstaterne beslutte at fravige kravene i denne artikel og i artikel 16 vedrørende offentlighed, men kun i det omfang det er nødvendigt for at mindske en overhængende og væsentlig trussel mod en persons personlige sikkerhed.«

12) I artikel 17, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»j) hvis det er relevant, om revisionsfirmaet er registreret i henhold til artikel 3a, stk. 3.«

13) Artikel 21 ændres således:

a) Titlen affattes således:

»Faglig etik og professionel skepsis«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at revisoren eller revisionsfirmaet, når de udfører lovpligtig revision, udviser professionel skepsis under hele revisionen og erkender muligheden for, at der forekommer væsentlig fejlinformation som følge af forhold eller adfærd, der vidner om uregelmæssigheder, herunder svig eller fejl, uanset revisorens eller revisionsfirmaets tidligere erfaringer med den reviderede virksomheds ledelses og de ledende medarbejderes ærlighed og integritet.

Revisoren eller revisionsfirmaet skal navnlig udvise professionel skepsis i gennemgangen af ledelsens overslag vedrørende dagsværdier og nedskrivning af aktiver, hensættelser og fremtidige pengestrømme af relevans for enhedens mulighed for at forsætte som going concern.

I denne artikel betyder »professionel skepsis« en holdning, der indbefatter en kritisk tilgang, og hvor revisor skal være opmærksom på omstændigheder, som kan indikere mulig fejlinformation som følge af fejl eller svig, samt en kritisk vurdering af revisionsbeviset.«

14) Artikel 22 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at en revisor eller et revisionsfirma, der udfører lovpligtig revision, og enhver fysisk person, der direkte eller indirekte kan påvirke resultatet af den lovpligtige revision, er uafhængig af den virksomhed, der revideres og ikke er involveret i den reviderede virksomheds beslutningstagning.

Uafhængighed kræves som minimum både i den periode, som regnskabet, der skal revideres, dækker, og i den periode, hvor den lovpligtige revision udføres.

Medlemsstaterne sikrer, at en revisor eller et revisionsfirma træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at hans, hendes eller dets uafhængighed under udførelsen af en lovpligtig revision ikke påvirkes af eventuelle eksisterende eller potentielle interessekonflikter eller forretningsrelationer eller andre direkte eller indirekte relationer, der berører den revisor eller det revisionsfirma, der udfører den lovpligtige revision, og, hvor det er relevant, deres netværk, ledere, revisorer, ansatte, enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller kontrolleres af revisoren eller revisionsfirmaet, eller enhver anden person, der er direkte eller indirekte forbundet med revisoren eller revisionsfirmaet ved et kontrolforhold.

Revisoren eller revisionsfirmaet må ikke udføre en lovpligtig revision, hvis der er nogen som helst risiko for selvrevision, egeninteresse, partiskhed, fortrolighed eller intimidering som følge af finansielle, personlige, forretnings- eller ansættelses- eller andre forhold mellem:

— revisoren, revisionsfirmaet, dets netværk samt enhver fysisk person, som har mulighed for at påvirke den lovpligtige revision, og
— den virksomhed, der revideres,

på baggrund af hvilke en objektiv, fornuftig og velinformeret tredjepart, under hensyn til de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet, ville konkludere, at revisorens eller revisionsfirmaets uafhængighed er bragt i fare.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at en revisor, et revisionsfirma, deres ledende revisionspartnere, deres ansatte samt enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller under kontrol af revisoren eller revisionsfirmaet, og som er direkte involveret i lovpligtige revisionsaktiviteter, og personer med tæt tilknytning til disse som defineret i artikel 1, stk. 2, i Kommissionens direktiv 2004/72/EF[19], ikke besidder eller har en væsentlig og direkte egentlig ejendomsret til eller deltager i andre former for transaktioner

vedrørende et finansielt instrument, der udstedes, garanteres eller på anden måde understøttes af en revideret virksomhed inden for deres primære lovpligtige revisionsaktiviteter, end interesser, der ejes indirekte via diversificerede kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede midler såsom pensionskasser og livsforsikring.

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at de personer eller firmaer, der er omhandlet i stk. 2, ikke deltager i eller på anden måde påvirker resultatet af en lovpligtig revision af en bestemt revideret virksomhed, hvis de:

a) ejer andre finansielle instrumenter i den reviderede virksomhed end interesser, der ejes indirekte via diversificerede kollektive investeringsordninger

b) ejer andre finansielle instrumenter i enhver virksomhed, der er tilknyttet en revideret virksomhed, end interesser, der ejes indirekte via diversificerede kollektive investeringsordninger, hvis dette ejerskab kan medføre eller generelt opfattes som en årsag til interessekonflikter

c) i den periode, der er omhandlet i stk. 1, har haft et ansættelses-, forretnings- eller andet forhold til den pågældende reviderede virksomhed, der kan medføre eller generelt opfattes som en årsag til interessekonflikter.«

d) Følgende stykker tilføjes:

»5. De personer eller firmaer, der er omhandlet i stk. 2, må ikke anmode om eller modtage pengegaver eller andre gaver, erkendtligheder eller lignende fordele fra den reviderede virksomhed eller nogen virksomhed, der er knyttet til en revideret virksomhed, medmindre en objektiv, rimelig og informeret tredjepart vil betragte værdien deraf som ubetydelig eller uvæsentlig.

6. Hvis en revideret virksomhed i regnskabsperioden overtages af, fusionerer med eller overtager en anden virksomhed, identificerer og evaluerer revisoren eller revisionsfirmaet alle aktuelle eller nylige interesser eller relationer, herunder eventuelle andre ydelser end revision til den pågældende virksomhed, som under hensyntagen til tilgængelige sikkerhedsforanstaltninger kan bringe revisorens uafhængighed og evne til at fortsætte den lovpligtige revision efter fusions- eller overtagelsesdatoen i fare.

Revisoren eller revisionsfirmaet træffer hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest inden for tre måneder alle de foranstaltninger, som er nødvendige for at afslutte aktuelle interesser eller relationer, som kan kompromittere deres uafhængighed, og vedtager om muligt sikkerhedsforanstaltninger for at minimere eventuelle trusler mod denne uafhængighed som følge af tidligere og aktuelle interesser og relationer.«

15) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 22a

Reviderede virksomheders ansættelse af tidligere revisorer eller af revisorers eller revisionsfirmaers ansatte

1. Medlemsstaterne sikrer, at en revisor eller ledende revisionspartner, der udfører en lovpligtig revision på et revisionsfirmas vegne, ikke før udløbet af en periode på mindst et år, eller, hvis der er tale om lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, udløbet af en periode på to år efter fratrædelsen som revisor eller ledende revisionspartner i forbindelse med revisionsopgaven:

a) påtager sig en ledende stilling i den reviderede virksomhed

b) bliver medlem af et eventuelt revisionsudvalg i den reviderede virksomhed eller, hvis der ikke findes et sådant udvalg, det organ, der varetager de samme funktioner som et revisionsudvalg

c) bliver bestyrelsesmedlem, der ikke indgår i direktionen, eller medlem af tilsynsorganet i den reviderede virksomhed.